

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

16. 10. 12.

FORMVLÆ *b.*
P R E C V M
S V M T A R V M E X L E -
C T I O N I B V S Q V Æ V S I -
T A T O M O R E I N E C C L E -
s i a l e g u n t u r ,

C O M M O N E F A C I E N T E S
D E P R Æ C I P V I S D O C T R I -
n æ p a r t i b u s , & m o n s t r a n t e s v s u m d o c t r i n æ i n
e x e r c i t i j s v e r æ p œ n i t e n t i æ & i n v o c a t i o n i s .

Consriptæ per

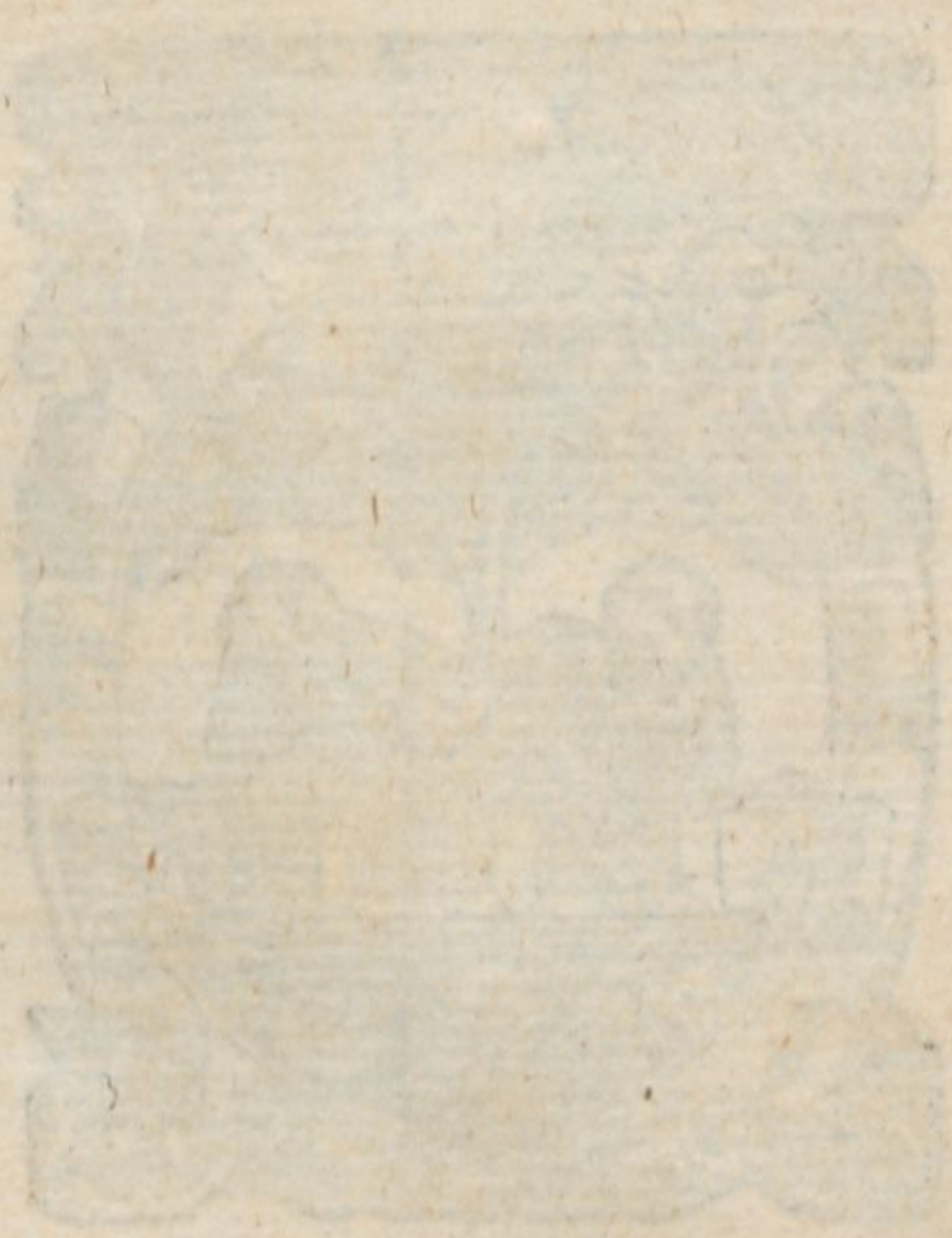
D. Ioachimum Curæum.

C V M P R I V I L E G I O .

FORMULE
P. R. E. C. V. M.
S. V. M. T. A. R. V. M. E. X. L. H.
C. T. I. O. N. I. B. U. S. Q. V. E. V. S. T.

T. A. T. O. M. O. R. U. M. A. N. A. B. O. L. I. T.
C. O. M. M. O. N. I. T. I. O. N. E. S.
D. E. P. R. A. E. C. I. T. I. S. D. O. C. T. R. I. N. I. S.
D. E. P. A. R. T. I. S. & M. A. G. I. S. T. R. A. T. I. O. N. I. S.
E. X. E. C. U. T. I. O. N. I. S. V. E. R. I. T. A. T. I. S. & I. N. S. T. R. U. C. T. I. O. N. I. S.
C. O. L. L. E. G. I. I. S. P. R. I. V. A. T. I. S.
D. J. O. S. E. P. H. U. S. C. H. R. I. S. T. I. A. N. I.

C. V. M. P. R. I. N. T. I. S.

A D L E C T O R E M
A M A N T E M C H R I S T I A -
næ pietatis & modestiæ.

P R O O E M I V M.

E T S I I N G E N S E S T H V M A -
ni animi superbia, & in rebus se-
cundis quasi in profunda temulentia,
Dei & rerum diuinarum neglectio &
contemptus: tamen rursus hæc infirma
natura hominum, tanta mole calami-
tatum aut etiam ærumnarum veluti
Oceano obruitur, vt omnes non cy-
clopice efferi, tandem cum humana
præsidia ipsos destituunt, in cœlum
suspiciant, oculis, mente & lingua æter-
num illud numen, à quo hanc rerum
machinam gubernari statuunt, requi-
rant. Ita merito commentatur vox
sapientis senis præeuntis & præfantis
suæ familiæ ac soboli pias preces, qui
dixit. *εὐχεῖσθαι πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρω-
ποι.* Laude etiam & memoria digna
sunt similia præcepta inuitantia homi-
nes ad pietatem ac inuocationis curâ,
vt illa: *εὐφημία εὐκολώτατος πόνων: εὐφη-*

P R O O E M I V M.

μία παρὰ σπόνδαισι κάλλιτον, & illa Cygnæa
 vox Socratis morituri, δὲ τελευτᾶν ἐν
 εὐφημία. Iubet decedentes ex hac vita
 emigrare inter pia suspiria, gemitus &
 compellationes ad Deum. Sed non
 est humanæ sapientiæ aut virtutis o-
 pus, vera Dei inuocatio. In poëmate
 Iupiter quæritur & cum magna sollici-
 tudine colloquium ipsius expetitur. Sed
 ipse & cum eo totus Deorum chorus
 cælo relicto vacuo fuerat ad epulas
 Aethiopicas expatiat, aut vt alter
 scripsit, non audit nisi illos, qui tunc
 eum compellant, quando per cancel-
 los in terram despicit. Ideo illa ærum-
 nosa mulier in Tragœdia horribiliter
 fremens quæritur, se iam dudum allo-
 qui ignavos opitulatores. Pingunt istæ
 imagines humanæ mentis cogitatio-
 nes, fluctus & dubitationes, quib. tan-
 dem omnis pietas & consolatio excu-
 titur & extinguatur. In sola vero Eccle-
 sia Dei monstratur verum & salutare
 iter in cælum, ad colloquiũ & conspe-
 ctum diuinitatis. Habemus enim Pon-
 tificem

P R O O E M I V M.

tificem qui est *Ἁεχος* nostrarum pre-
 cationum, qui non solum verba nobis
 præfatur, sicut pia mater teneræ & bal-
 butienti infantia, sed etiam ipse lucens
 in mente piorum, monstrat essentiam
 & voluntatem veri Dei, ignotam om-
 nibus creaturis, & effuso suo spiritu,
 qui est spiritus gratiæ & precum, exci-
 tat salutes motus, ardens desiderium
 illius suavisissimi colloquij, dilectionem
 Dei, læticiam & alias virtutes: Ipse
 pavidas mentes ad Patrem ducit: lin-
 guam trepidantem regit: & in arcano
 consilio diuinitatis pro nobis interce-
 dit, & ipse simul spiritus Dei egredi-
 ens ex æterno Patre & Filio, & rursus
 regrediens & vniens pios cum Deo,
 interpellat pro nobis gemitibus in-
 narrabilibus, & pectus diuinitatis ad
 misericordiam mouet. Merito igitur
 piæ menti inter omnia huius vitæ bo-
 na, nihil suauius est illo ardente cum
 diuinitate colloquio, vbi, vt ille dixit,
 fit ascensus mentis ad Deum, vbi vt
 Dominus prope est his qui anxio sunt
 corde,

P R O O E M I V M.

corde, & vbi secundum dictum Petri, anima afflictæ est propinqua Deo, & quasi osculum & amplexum Dei petens, tribulationem suam certa fiducia exauditionis propter filium Dei mediatorem coram Deo pronunciat, & intra suspiria, lacrimas & gemitus diuina promissione nititur, has & similes fidei voces ingeminat, qui non diligit Dominum Iesum Christum sit anathema: Domine tu scis quia ego amo te: Credo Domine, sed opem fer imbecillitati meæ. Ad talia pietatis studia & exercitia, cum istæ formulæ precationum à prudentibus indicarentur esse profuturæ, ea simplici & bono consilio edidimus. Notum est breui apophthegmate Paulino describi officia & virtutes fidelis & salutaris doctoris in Ecclesia, Attende lectioni, doctrinæ, & consolationi. Non acie humanæ mentis excogitata est doctrina Ecclesiæ de Deo & Filio eius, neque ex arbitrijs potentum, aut ex diuersis gentium naturis, morib. & inclinatio-
nibus

P R O O E M I V M.

nibus sculpuntur numina & cultus
Deo placentes. Sed sonat in Ecclesia
vox doctrinae, quae est sapientia ex ar-
cano sinu Patris per Filium λόγον pro-
lata, eaque commendata est Ecclesiae
omnium temporum, & Deus ipsa im-
peria & Respub. vult esse custodes illius
codicis complectentis hanc salutarem
doctrinam de creatione & redemptio-
ne humani generis. Ista vox compre-
hensa in scriptis Prophetarum & Apo-
stolorum sola est rectorix & norma fi-
dei, secundum quam Deus vult agno-
sci, coli & invocari, & non aliter.

Ad hunc Canonem, qui nequaquam
est similis regulae Lesbiae aut folijs Si-
billae alligata est Ecclesia, non ad tra-
ditiones vel παραδόσεις, quas iactitant
Cynici Esauitici, qui hoc fuce tegunt
totum chaos Idolomaniae pontificiae,
& vitiosam illam consuetudinem supe-
rioris seculi, ortam partim ex inscitia,
partim ex superstitione, nominant Ca-
nones Apostolicos, cum illa Idolorum
& abusuum portenta tam fuerint nota

P R O O E M I V M .

antiquitati sinceræ, quam nobis nota est Vtopia, quam describunt fictæ narrationes Luciani. Ideo rectè illa collegia, ne deesset illis domesticum elogium, ornauit quidam ex Antesignanis Pontificiorum. Linunt (scribit is) parietem inclinatum sed luto non macerato. Nomen Iesu fit ostentui, doctrinæ nulla ratio. Accendantur vero animi piorum doctorum ad curam lectionis & studiorum, & cogitent, opus esse varia & copiosa eruditione in explicatione doctrinæ sacræ. Quod Plato inquit, multos vt ex carcere, ita ex opificijs ad templa confugere propter quæstum & ocium, hoc nostra præfertim ætate accidit, à qua audacia nimis impia, abhorrere pias mentes oportet, & considerare, muneris illius magnitudinem, de quo dicitur, legatione pro Christo fungimur.

Amemus igitur assiduitatem lectionis sacræ scripturæ, cum vt in ministerio publico conseruetur veræ doctrinæ puritas, tum vt in nostris animis æ-

P R O O E M I V M.

mis accendantur motus fidei, spei, timoris & dilectionis Dei. Hauritur enim, inquit Paulus, ex pia lectione & meditatione diuinæ vocis, per quam Spiritus sanctus est efficax, doctrina & consolatio. Hic pius Euangelij minister allocuturus Ecclesiam, cogitet se esse vocem (vt Baptista modestissimè dicit.) clamantis, id est, canalem vel organum, per quod ipse filius Dei suam doctrinam sonat. Non afferat igitur ad populum suæ sapientiæ ostentationem, neque etiam vt Platonis verbis utar, indulgens suis affectibus patiatur se ab asino excuti, & à scopo abduci. Non loquatur ibi sua somnia, neq; etiam suos dolores priuatos, non captet aurem popularem, & *νεροθβευβου*, refutationes aduersariorum sint moderatæ & graues, non certet scurrilitate & maledicentia cum hostibus. Nam conuicia etiam cum verè dicuntur, non sine dolore audiuntur à sapientibus, multò magis odiosa est illa effrenis rabies, deformans non solum

P R O O E M I V M.

innocentes sed etiam de Ecclesia Dei
 & tota posteritate optimè meritos,
 quæ nunc in cathedris ebrietas domi-
 natur. Sed errant isti *δήμου κόλακες* vel
κόρακες, cum putant in hoc sycophan-
 tico sæculo pleno fastus & maleuo-
 lentia, vbi singuli pugnant de ante-
 cellentia, vbi nullus est qui velit cedere
 ingenio, sese posse crescere ex calum-
 nijs & maledicentia, & simul cogitent,
 apud piam & sapientem posteritatem
 pro illa fama, quam artibus Aristopha-
 nicis aucupantur, nomen ipsorum fu-
 turum infame & damnatum. Sit igitur
 pius Doctor tuba Dei, fideliter
 tradat auditoribus vniuersæ doctrinae
 corpus, & hoc agat, vt singuli mente
 ideam vel hypotyposin salutaris do-
 ctrinae complectantur. Ita enim men-
 tes ad amorem Euangelij flectentur,
 si fontes & summam doctrinae rectè
 intelligent, & ita contraria refutare &
 fugere discent. Non vero talis sit le-
 ctio vel meditatio doctrinae cœlestis,
 sicut profana scripta, poëmata vel hi-
 storiae

PROOEMIUM.

istoriæ leguntur, delectationis causa
aut imitationis, vt Demosthenes legit
Thucydidem, aut Iulius historiam Ale-
xandri, quia cupiunt imitari virtutes
in sermone aut virtutes politicas &
Ethicas. Sed fiat accommodatio do-
ctrinæ ad consolationem inquit Pau-
lus, luceat in tali meditatione filius
Dei ὁ λόγος οὐσιώδης præsentia & effica-
cia ea, qua in illis qui petunt Spiritum
sanctum accendit noticiam veri Dei,
timorem, agnitionem iusticiæ & mise-
ricordiæ, dolores de peccato &c. &
dato suo Spiritu corda pauida ex in-
feris retrahit, monstrat voluntatem
æterni Patris, accendit corda ad in-
uocationem & dilectionem Dei, de-
nique inchoat in illis nouam vitam &
læticiam congruentem ad illas pro-
missiones sonantes in ministerio. Cum
igitur existimemus, vt dictum est, has
etiam orationum homilias, posse in-
uitare pios ad amorem lectionis, &
rudiores de præcipuis doctrinæ par-
tibus in qualibet lectione Euangelij
com-

P R O O E M I V M .

commonefacere, denique monstrare
vsum doctrinæ in exercitijs pœniten-
tiæ, inuocationis, & in ipso mortis
agone, censuimus sane eas non pre-
mendas esse, sed communicandas plu-
rimis, Et optamus, vt illæ accipiantur
dextrè à plerisque & offendant nemi-
nem. Filius Dei Dominus noster Ie-
sus Christus lacerum & languidum
corpus Ecclesiæ in hac mundi senectæ
foueat, gestet, & omnia vulnera
nostra, quæ profectò sunt
summa, sanet,

A M E N .

EPI-

2
EPILOGI PRECAN-
TES HOMELIARVM DO-
MINICALIVM.

DIE PASCHATOS.

A G I M V S tibi gratias Fili Dei Domine
Iesu Christe quod assumpsisti naturam hu-
manam propter nos, factus es victima pro pec-
catis nostris, & deuicta morte reuixisti, vt sis
perpetuo rex & sacerdos noster apud æternum
patrem tuum: Precamur te supplices, laua nos
tuo cruore, remitte nobis peccata nostra, ex-
trahito nos è pauoribus mortis, inserito nos vi-
uificæ tuæ massæ, excita in nobis nouã & æter-
nam vitam, renoua nos salutari tuo flatu: no-
stra etiam sepulchra munda ab omni spurcicie
diabolorum, malorum serpentum: suscipe mi-
grantes animas nostras in tuam manum, & san-
cti tui angeli sint custodes nostrorum cinerum,
donec corpora nostra ad beatam vitam resusci-
tabis, vbi regnum æterno tuo Patri trades, & di-
uinitatem in clara luce læti intuebimur, Amen.

2
F E R I A S E C V N D A
P A S C H A T O S.

F I L I D E I qui docuisti infirmos viatores
discipulos tuos. Mane etiam nobiscum Domi-
ne quia aduersperascit. Serua Ecclesiam tuam in
hac

hac mundi senectæ & caligine, & nos in ea doce: medere nostræ imbecillitati: auge nostram fidem languidam: da vt etiam corda nostra gaudeant accensa viuifico igne tui spiritus, vt simus hæredes æternæ vitæ & gloriæ tuæ, Amen.

F E R I A T E R T I A.

F I L I D E I qui post mortem rediuius ostendisti te tuo agmini, & præbuisi gustum discipulis tuis æternæ vitæ & scolæ, fac vt nos etiam tuo conspectu lætemur, vera fide innitæmur tuo beneficio, vocem tuam perfundentem corda nostra grata pace audiamus, eluctemur ex pauoribus inferorum, & læti tibi in fide & bona conscientia seruiamus.

D O M I N I C A P R I M A.

F I L I Dei Domine Iesu Christe crucifixe pro nobis & resuscitate, Oramus te, inuoluito anxia corda nostra in tua vulnera: laua nos efficaci vnda fluente ex tuo latere, auferente sordes nostræ inquinatæ naturæ, & pasce nos tuo sanguine ad nouæ vitæ alimoniam: afflato nos tuo sancto & diuino flatu: spira in nos flammam substantialem tuam & æterni Patris tui, vt vnum fiamus tecum, vt in nobis excitetur noua lux, pax, vita, gaudium, vera fides, credens ea quæ non cernit, vt toto pectore te vnum Deum cum Patre & Spiritu sancto verè agnoscamus

mus & in te habeamus vitam æternam, Amen.

DIE APOSTOLORVM
PHILIPPI ET IACOBI.

FILII Dei qui dixisti, Ego sum via, veritas & vita: Nemo venit ad Patrem nisi per me. Reduc nos errantes viatores in hoc trisli exilio in veram viam salutis: monstra nobis veritatem tuam: Viuifica nos tuo spiritu: adducito nos tuo Patri, vt per te & ex tua humana massa glorificata & exaltata propagetur in nos lux & vita æterni Patris tui, & nos miseros exules facito ciues tui regni. Para nobis mansiones & locum, vbi ex te vite, æternæ vitæ in domo & mensa Patris tui hauriamus succum nouum, vt perpetuo simus ibi, vbi tu es, & vere in nobis glorificetur æternus Pater tuus, Amen.

DOMINICA MISERICORDIARVM.

PASTOR bone & vnice animarum nostrarum Iesu Christe fili Dei viui, nos tuas ouiculas tenellas & imbecilles inserito tuo gregi: serua ministerium, mitte pios doctores, qui à te vno pastore dictata sua accipiant: Loquere etiam intus in cordibus nostris vocem tuam & æterni Patris tui, & da vt eam verè agnoscamus & audiamus: Frigida etiam corda nostra fove in tuo gremio, tuo salutari calore, & nos ouiculas

4
culas pendentes ex tuo collo defende aduersus
rabiam diaboli & omnium satellitum eius, & in
illa tristi lucta non finas nos rari ex manibus
tuis: sed da nobis vitam æternam, quæ hic in-
choetur in tuo ouili, & deinde in regno Patris
tui, vbi erimus similes tui, perficiatur, A M E N.

DOMINICA IUBILATE.

I E S V C H R I S T E fili Dei, qui vis in pas-
sione & cruce Ecclesiam tuam fieri tibi conformem,
non finas imbecilles animos nostros
frangi metu periculorum, teq; aspectu ne sub-
trahe nostro: sed inter medias etiam ærumnas
ostende nobis tuum vultum: mitiga nobis ca-
lamitates & suavi læticia extingue pauores no-
strorum cordium, vt in periculis & in ipsa mor-
te tuam præsentiam sentiamus, & cor mœstum
verè gaudeat, & gaudium nostrum nemo à no-
bis tollat, A M E N.

CANTATE.

D O M I N E I E S V C H R I S T E, qui dixi-
sti, Quanto magis Pater cœlestis dabit Spiritum
sanctum petentibus, effunde in nos spiritum
gratiæ & precum, qui mentem nostram doceat,
extinguat dubitationes de tua & æterni Patris
voluntate, deleat omnem incredulitatem, mon-
stret vero iusticiam veram, quæ est fiducia intu-
ens tuum transitum, tuam obœdientiam præ-
stitam æterno Patri pro redemptione nostri: ad-
das

5
dat etiam cordi nostro verum robur, vt non
expauescamus iniqua iudicia Diabolorum &
mundi, sed vere in nobis luceat tua claritas, que
est radi⁹ lucis sparsus ab æterno Patre & à λόγῳ
in tuam humanam naturam & ex illa in no-
stram, vt & in hac vita & in æterna in nobis glo-
rificetur æternus Pater tuus, Amen.

VOCEM IVCVNDIT.

AETERNUS Pontifex noster Iesu Chrifte,
qui es ad dexteram Patris semper interpellans
pro nobis, & qui dixisti: Amen Amen dico vo-
bis, Quicquid petieritis Patrem &c. Accende
in mentibus & cordibus nostris spiritum cla-
mantem Abba Pater, vt cum fiducia accedamus
ad thronum gratiæ, & tu suscipe gemitus affli-
ctarum animarum quæ tibi prope sunt: misere-
re nostri secundum tuam promissionem: defen-
de Ecclesiam tuam aduersus tyrannidem diabo-
lorum & hominum: Serua politias quæ præ-
bent hospitia Ecclesiæ, fac nos vnà cum nostris
vasa misericordiæ & organa salutaria Ecclesiæ &
multis hominibus. Denique da vt gaudium tu-
um in nobis sit plenum, vt tibi seruiamus in fi-
de & læticia sine caligine idolatræ, & sine pec-
catis contra conscientiam, donec transferamur
in æternum tuum regnum, & fruamur conspe-
ctu diuinitatis in tota æternitate, Amen.

**DIE TRIUMPHI FILII DEI
ASCENDENTIS IN COELVM.
B FILE**

FILI DEI, Domine Iesu Christe, qui post
 resurrectionem tuam & 40. dierum & dulcissi-
 mam consuetudinem cum matre & discipulis
 tuis, spectante magna multitudine, cum augus-
 to agmine sanctorum hominum in caelum visi-
 bilitate triumphans euectus es, ubi ad dextram
 aeterni Patris exaltatus, in lucem inaccessibilem
 consedisti, ad regnum aeternum, & Ecclesiae tuae
 spectanti ostendisti gustum aeternae gloriae tuae
 supplices te rogamus, erigas oculos nostrae men-
 tis, ut quaeramus ea quae sursum sunt, ubi tu es,
 Ecclesiae tuae in hac vita exulanti dato dona, ser-
 ua ministerium & vocem tuam doctrinae incor-
 ruptam, da Doctores qui tuam veritatem so-
 nent, sine corruptelis idolatricis, & tu intus in
 cordibus nostris, instilla nobis gustum aeternae
 vitae, & da ut decedentes in vera agnitione &
 inuocatione tui, resuscitati ex morte, te rursus
 in nube redeuntem laeti conspiciamus, & ciues
 tui regni in omni aeternitate simus, Amen.

DOMINICA EXAUDI.

IESU CHRISTE fili Dei inuoco te fide,
 quamuis languida, fide tamen. Spira ex aeterni
 Patris & tuo pectore in cor meum Spiritum tu-
 um sanctum, veracem, qui se meis spiritibus natis
 in mea natura permisceat, & mentem atq; cor
 meum ad verum Deum copulet, ut in me etiam
 luceat veritas Dei, & in leticia accendatur in me
 conformitas cum Deo. Et quia mirando consilio
 tu Fi-

tu fili Dei Ecclesiam tuam in hac vita vis esse
subiectam cruci, largiatur mihi ille tuus spiritus
verum animi robur, ne iniqua iudicia homi-
num, contumelias, aut ipsam etiam mortem
expauescam: sed facito vt inter medias ærum-
nas vere meminisse possim eorum, quæ tu no-
bis dixisti: & quamuis tuo visibili conspectu
nunc non fruor, effice tamen, vt timida & im-
becillis mea natura in cruce & morte tuam præ-
sentiam intus cernat & sentiat, & in constanti
agnitione & inuocatione tui, ad visibilem con-
suetudinem Dei & Ecclesiæ, angelorum & ho-
minum, in cœlos transferat, Amen.

DIE PENTECOSTES, QUAE
EST DATA LEGE 3074.
& nonagesimi anni vertentis 1566.

SIPRITVS sancte Deus, qui effusus in
corda Apostolorum visibiliter in linguis eorum
fulsisti, inuoco te: Accende etiam in pectore
meo lucem veræ agnitionis Dei: Et tu, qui es
flamma substantialis æterni Patris & Filij, co-
pilla meum etiam cor cum vero Deo, emenda
frigus meæ naturæ, & fove eam tuo salutari fla-
tu & igne, vt in ea excitentur tales motus, qua-
lis tu es, vt ego vere sim domicilium diuinitatis
in hac vita, militans bonam militiam & fruens
pace, qua filius Dei pectora credentium per-
fundit, & deinde in æterna consuetudine coram
lucem & gloriam Dei cernam, Amen.

1566

B 2

DIE

8
 DIE SECVND. O. *αἰετοῦ*

A E T E R N E, viue Deus, Pater Domini nostri Iesu Christi, qui ex immensa bonitate filium tuum *λογον καὶ εἰκόνα* & constituisti mediatorem, & per & propter eum, genus humanum in gratiam recipis. Inuocor te, da vt luceat in mea natura, tua lux, filius tuus, qui me ex pauoribus mortis extrahat, monstret mihi in agone tuum pectus & voluntatem expressam in hoc dicto: Sic Deus dilexit mundum & c. vt effugiam iudicium, & apprehendam fide filium tuum, liberer a terroribus mundi, & per eum habeam vitam aeternam, Amen.

DIE TERTIO. *ἰεροῦ*

F I L I Dei pastor fidelis, qui gregem generis humani turbatum à diabolo rursus ad Deum aggregas, reprime diabolum & satellites eius, qui veniunt vt furentur, mactent & perdant: Tu vero collige tibi semper inter nos Ecclesiã, serua nobis ministerium: sis noster saluator merito & efficacia, fac vt abluti tuo sanguine ingrediamur, & accedamus vera fide ad æternum Patrem tuum, cuius mentem & voluntatem tu sonas, & deinde egressi in hac vita propagemus tuam veritatem, & faciamus ea quæ tibi grata sunt: Et tribue nobis vt dulce tuum pabulum semper recreet ariditatem nostram, vt in cruce & morte vere habeamus gustum tuum consolationis

tionis in hac vita, per inchoationem, in altera
vero de facie ad faciem, vt simus similes tui,

AMEN
DIE SANCTAE TRINIT.

AIT ERNO, omnipotens & vere Deus,
pater Saluatoris nostri Iesu Christi, qui cum Fi-
lio & Spiritu sancto tuo, condidisti caelum &
terram, angelos & homines, & Filium tuum lo-
quens voluisti esse mediatorem, & pa-
refecisti per eum arcanum decretum de redem-
ptione generis humani, & per eum dato Spiritu
tuo, sancto, casto & veraci, corda credentium re-
nouas ad vitam aeternam, accendis in ipsis ve-
ram lucem, agnitionem & inuocationem tui.
Inuoco te toto pectore, collige tibi inter nos
aeternam Ecclesiam, & idem tuus filius, qui
descendens arcanam sapientiam Euangelij ex
sinu Patris protulit, & in cruce exaltatus est, vt
fieret victima pro nobis, & nunc exaltatus ad
dexteram Dei, dans nobis dona, luceat in cor-
dibus nostris, extinguat tenebras nostrae carnis,
& spuret in nobis nouam flammam agnitionis
Dei & nouae vitae tibi placentis, vt in hac vita
semper maneamus in coetu regnatorum, & hinc
decedentes in aeternam vitam migremus, A

AMEN
DIE PROFANATIONIS

SACRAE COENAE.
B 3 FILI

Fili Dei, Domine Iesu Christe, qui affluens ad mensam sancti tui conuiuij, dixisti: Desiderio desideravi manducare vobiscum hoc Pascha antequam patiar: agnoscimus cum dolore vulnera nostra, quæ tanta sunt, vt si tantum flumen lacrymarum fundere possimus, quantum vndarum hic Viadrus noster vehit tunc, cum alueos suos excedens latè vicinos campos implet, non possemus satisfacere huic tristissimo malo, quod in cultu Dei Mæozim, quem colunt auro & argento, cum inenarrabili contumelia tui in Ecclesia tua hæret Sed tu parce nobis, qui gemimus propter idola, & repurga Ecclesiam tuam ab idolatricis & ethnicis cultibus: Excita verò in nobis suauè desiderium cœlestis tuæ nutritionis, vt ex te pane vitæ vera fide vescamur & ex te fonte æterno hauriamus succum æternæ vitæ. Et tu qui vere ades tuis mysterijs in tua cœna, te nobis communica, sis in nobis efficax, & insere nos viuifico tuo corpori, vt in hac & in æterna vita perpetuo in te viuamus & lætemur, Amen.

P A R A E N E S I S.

Circumgestatio & μεταβολή instituta est ante annos 300. Anno Christi 1264. ab Urbano quarto, cum Thomas Aquinas excogitasset μεταβολή panis, quam nominant Transsubstantiationem. Ille Deus Mæozim, qui a placenta nomen habet, est idolum vastans totum cultum Dei, & propter illud grassantur in Europam

nam arma Turcica, sicut Oriens percussus est
 anathemate propter furores Arij. Nos cele-
 bramus hoc tempore tanquam Encœnia me-
 moriam repurgati templi. Nec deformamus
 sacramentum, sed taxamus hoc idolum, quod
 nullum est sacramentum. Sacramenta sunt ta-
 lia in usu. Et nulli creatura licet instituire cul-
 tum extra & præter verbum Dei. Est Ethnica
 & Persica pompa, quam prius ignoravit ve-
 tus Ecclesia, & hodie eam non vsurpant Græci.
 Fugite igitur idola, & animis atq; oculis à tam
 impio spectaculo abhorrete. Oremus Deum
 ut Ecclesiam suam liberet à tanta turpitudine
 idolatriæ: Et sicut in Propheta dicitur: Parcat
 nobis qui gemimus propter idolatriam: restitu-
 at vero nobis salutarem usum sui conuiuij, in
 quo verè adest credentibus & se eis communi-
 cat, A M E N.

DIE NATALI BAPTIS- TAE.

T I B I æterne Pater Domini nostri Iesu
 Christi totò pectore gratias agimus, quod per-
 petuo per & propter Filium tuum in genere hu-
 mano colligis Ecclesiam, & perpetua ferie misi-
 sti doctores donis & testimonijs diuinis excel-
 lentes, qui fuerunt instauratores & propagato-
 res tuæ veritatis, inter quos excelluisse scimus
 heroicum illum filij tui præcursores sanctum
 Iohannem Baptistam, qui primus doctor noui

testamenti doctrinam Euangelij ab erroribus
Pharisaicis repurgauit, omnes articulos fidei il-
lustrauit, & filium Dei digitis monstrauit. Sup-
plices te rogamus, collige tibi inter nos æter-
nam Ecclesiam, doce corda nostra tuo veraci
Spiritu, vt vere assentiamur salutari tuæ doctri-
næ, quam sonuit Baptista, & inseri tuo gregi,
faciamus fructus poenitentia dignos, vt nobis
etiam illucescat diuinitas ostensa Iohanni, vt
vera fide amplectamur agnum tuum Christum
illius augustissimi sponsi simus socij, & vt cum
possidentes liberemur ab ira Dei, & efficiamur
hæredes æternæ vitæ tuæ. Amen.

DOMINICA LAZARI IACEN-
TIS ANTE FORES DIVITIS.

ÆTERNÆ, viue, vere Deus, qui iusto
consilio tuo Ecclesiam tuam eiusque membra
in hac vita subiecisti cruci, vt tua castigatio illis
sit disciplina clamandi ad te, miserere miseræ
& squalidi tui cœtus, qui spreus & neglectus ple-
nus vlceribus iacet ante fores magnorum re-
gum, qui te oderunt. Tu optime & benefice Sa-
maritane, sana vulnera nostra tua diuina medi-
catione, & quia placuit tibi æternæ vitæ initium
facere finita hac fragili, mittito quæsumus ali-
quos benefactores etsi humiles, qui lingant no-
stra vlcera, & suis officijs iuuent conseruatione
ministerij & scholarum, donec exhalantes ani-
mam excipiamur manibus illustrium tuorum
ministro-

ministrorum, & transferamur in sinum Abra-
 hae, ubi coram adepti bona proposita in pro-
 missione, te & omnes electos in clara luce, libe-
 rati ab omnibus malis cernamus: flectito etiam
 corda hostium tuorum, florentium gloria & o-
 pibus, ut cogitent de loco illo cruciatuum, & de
 vallo illo, quod eos excludet à conspectu tuo in
 omnem aeternitatem, & quod implebit eos pa-
 voribus, fuga tui, fremitu & horribili con-
 sternatione, quam lingua hominum exprimere
 non potest: facito ut serio ad te conuersi, in
 ista vita audiant sermonem Prophetarum & A-
 postolorum, & opibus suis pie ad conseruatio-
 nem ministerij, politici status & egentium ne-
 cessitatem utantur, A M E N.

DIE RECORDATIONIS APO-
 STOLORUM PETRI ET PAULI.

Filii Dei Domine Iesu Christe, qui es λό-
 γος aeterni Patris tui & orator ab initio missus
 ad Ecclesiam, loquere intus in cordibus nostris
 tuam caelestem sapientiam: illustra carnem &
 sanguinem nostrum & hanc imbecillem no-
 stram naturam noua luce tui, ut interrogati in
 omni agone vere agnoscere & profiteri possi-
 mus, quod tu es Christus filius Dei viventis,
 Saluator & rex noster. Et quia magna rabies
 & magnaue potentia est hostium, qui cum tua
 veritate pugnant, potenter defende Ecclesiam
 tuam sonantem hanc sapientiam contra omnes
 portas

portas inferorum, & sicut in Ecclesia recenti
huius doctrinae propagatores fuerunt illustra
duo lumina Ecclesiae Petrus & Paulus, ita no-
bis etiam seruato ministerium, & multo pios
doctores, qui tuis clauibus pie & recte utantur
in consolando & castigando, ut in hac vita si-
mus & maneamus ciues tui coetus, qui a te ha-
bet protectionem, & in altera haeredes aeterni
tui regni, A M E N.

D I E C O N G R E G I I
D O M I N . M A G N A E C O E N A E
F A S T I D I T A E A B I N V I T A T I S .

A G I M V S tibi gratias aeternae Patris famili-
as, quod post delicias paradysi turbatas a diabo-
lo & homine, rursus ex immensa bonitate per
Filium tuum magnam coenam apparatus, & postea-
quam tuus populus, in quo arcem harum epu-
larum constituisti, vna cum mundi maxima
parte tuam mensam aspernatur, & patitur se ad
conuiuia diaboli & voluptates huius seculi rapi,
nos tamen caecos, claudos & sordidos ex mul-
titudine ethnica vocas, & in hoc fine mundi, ut
numerus electorum impleatur, aliquos in vijs
publicis & ad sepes in hac imperiorum ruina
iacentes, verbo tuo monstrante tuam iram &
magnitudinem arumnarum, qua ultimam aeta-
tem mundi propter peccata oneras, compellis
ad societatem tui conuiuij: supplices te roga-
mus, adhibeto nos infirmos tuae mensae, in ea-
que semper nobis locum attribuito, & facito ut
ex Fi-

15
ex Filio tuo, qui est panis vitæ & vitis viuifica,
hauriamus alimentum & succum rigantem ari-
ditatem nostræ naturæ, & tandem in mensa
æternæ vitæ gustemus tuam cœnam, & biba-
mus recens vinum tui Filij, fluentes conspectu
tui visibili, in beata consuetudine angelorum &
hominum electorum, Amen.

DIE CONGRESSIONIS

MARIAE ET ELIZABETHAE,
in domo Zachariæ.

Vt tu æterne & omnipotens DEVS mira-
bili bonitate texisti iuguria, quæ erant hospitia
Mariæ matris Christi, sororis ipsius, Elizabethæ,
Zachariæ, hominum forma corporis, pietate &
vera agnitione tui præstantium, ipsasque cu-
nas etiam recens nati Baptistæ, cum in Palesti-
na vagarentur exercitus pessimorum latronum.
Ita toto pectore te rogamus, protege etiam no-
stros cœtus in hac ruina imperiorum & postre-
mæ ætatis calamitatibus grauissimis: Et facito,
vt nostri etiam congressus sint scholæ, in quibus
exaudiamus vocem matris Ecclesiæ, per quam
Filius tuus in auribus nostris salutationē tuam
sonet, vt inde corda nostra vero gaudio exiliāt,
vt anima nostra illustrata vera agnitione tui, &
per fusa tuo Spiritu, vere laterur & acquiescat
in te, vt inter miseras huius vitæ & inter infir-
mitates nostræ naturæ impleamur viuifico ali-
mento tuorum bonorum, & sentiamus gustum
tuæ

tuz misericordiae promissae Ecclesiae tuae ab ini-
tuo in voce Euangelij, Amen.

DOMINICA OVIS ER-

RANTIS RECUPERATAE
pastore suo.

TE FILI Dei pastor vigilantissime & mi-
rissime, qui teneros agnos in campo editos tuis
vlnis excipis, eosque tuo gremio suavissime fo-
ues, errantem etiam ouiculam tuis humeris im-
positam cum laticia in tuum ouile gestas, te in-
uocamus, complectere etiam tuis brachijs nos
imbecilles, fove nos in tuo sinu, tuo salutari
colore & flaru: Inserito nos tuis humeris, tuae
masae humanae, & reducito nos in tuum ouile:
In nobis etiam drachmis tuis, quibus in prima
creatione tui effigiem impressisti, eandem resti-
tue: fac vt admoniti a tuo Spiritu, serio peccata
nostra agnoscamus & deploremus: accende et-
iam lumen tuum, quod mentes & corda nostra
illustret, vt rursus in nobis splendeat tua imago,
vt efficiamur ciues regni tui: & omnes vicini
& cõtubernales tui, tota Ecclesia beatorum an-
gelorum & hominum tibi agat gratias, & tecum
laetetur, qui in nobis miseris & infirmis poten-
tiam & audaciam diaboli superas, & errantes in
viam veritatis & salutis reducis, Amen.

DOM. MISERICORDIAE

COELESTIS PATRIS

FILI

In **F**ideli Dei, qui es orator aeterni Patris tui &
 verissimus legis diuinæ interpret, quam ab ini-
 tio in creatione mentibus angelorum & homi-
 num impressisti, eamque per peccatum diablo-
 rum & hominum obscuratā reperuisti, & ean-
 dem in cacumine montis Sinai clara voce pro-
 nunciasti, dato etiam tuo spiritu sancto & ve-
 raci, legem in credentibus restituis, atq; in illis
 motus congruentes cum eadem tua lege cies :
 Inuocamus te, miserere nostri secundum tuam
 promissionem : Excita in nobis verum amo-
 rem tuæ legis : facito vt sordes nostræ naturæ
 horribiliter inquinatæ serio agnoscamus, & de-
 ploremus, & inter illos pauores vera fide te, qui
 maledictionem legis sustulisti, apprehendamus :
 Restitue etiam in natura nostra ius tuæ legis &
 imaginem tuam : Extingue in nobis omnes
 flammæ malarum cupiditatum, vindictæ, odij,
 crudelitatis : Reprime etiam hypocritas, qui
 blandiuntur affectibus hominum, qui mala in-
 aetiora hærentia in nostra natura extenuant, &
 de lege tua falsa docent, da verò, vt corda no-
 stra ardeant diuino igne amante te verum De-
 um Patrem, Filium & Spiritum sanctum & om-
 nes naturas, quæ tibi sunt conformes : Inuato
 nos, vt imitati tuum exemplum simus mites &
 humiles corde, vt hoc modo in hac vita inchoe-
 tur in nobis integritas aeternæ vitæ qualis luget
 in cœlesti Patre nostro, & in omni Ecclesia bea-
 torum angelorum & hominum, quæ tibi simi-
 lis est, **A M E N**

D I E

**DIE PECCATRICIS CON-
VERSAE AD CHRISTVM.**

FILII Dei, Domine Iesu Christe, cui gra-
tissima sunt conuiuia, in quibus homines ad so-
cietatem coelestium epularum accedunt: Inuo-
camus te, conuerte nos **DOMINE** & con-
uertemur, facito vt prostrati ad pedes tuos
fundamus lacrymas seruo peccata nostra deplo-
rantes: & rursus inclinati ad te nostrum caput,
te arripiamus, vinciamus, & captemus tuum
osculum. Tu etiam nos osculare osculo oris tui,
& effuso Spiritu sancto tuo, excita in nobis no-
uam vitam, quae te vngat vera agnitione tui,
suauis odore verae inuocationis & nouae obce-
dientiae. Da etiam vt in hac vita veneremur pe-
des tuos, qui pacem annunciant: & cum in
hac extrema aetate mundi angeli pacis amare
sint ploraturi, iuuato, vt nos etiam arumnis Ec-
clesiae tuae afficiamur, & eas nostris officijs sana-
re studeamus, atque ita vere efficiamur mem-
bra illius coetus, cui multum remisisti, & qui
te vicissim ardentem diligit. Et deinde euocati
ex hac valle lacrymarum accumbamus ad tuum
conuiuium, quod erit sine lacrymis & sine pec-
cato in domo Patris tui, vbi sunt multae & au-
gustae mansiones, Amen.

**DOM. RETIS EIECTI IN
NOMINE CHRISTI.**

**OMNIPOTENS, aeternae, viue, vere De-
us,**

re
tu
tur
nib
me
nig
no
ser
etia
in
do
ru
ad
cill
tes
cor
run
gen
mu
con
& l
DI
B
F
nif
res
vera
dier

vis, qui misso Filio tuo, æternam tibi ex gene-
 re humano colligis Ecclesiam, agnoscimus sine
 tuo numine nihil esse in homine: præluceat igi-
 tur nobis laborantibus in tenebris & confusio-
 nibus huius vitæ, Sol iusticiæ Filius tuus, qui in
 mentibus nostris accendat veram lucem fidei,
 nitentem tua misericordia & auxilio: Et tu iuua
 nos, vt in vocatione nostra simus felices, & tibi
 seruiamus in fide & bona conscientia. Mitto
 etiam continua serie fideles ministros, qui rete
 in tuo nomine eijciant, qui fundamentum veræ
 doctrinæ recte tradant & secent: Facito, vt eo-
 rum labor sit felix in te, neque verbum tuum
 ad te reuertatur vacuum. Infirmos etiam & va-
 cillantes tuo Spiritu, & Ecclesiæ tuæ coniunctæ
 testimonijs confirma, vt inter nos seruetur con-
 cordia: Et vt sublatis omnibus dissidijs falso-
 rum dogmatum, quæ sparsit odio tui, iuis &
 generis humani hostis Diabolus, perpetuo si-
 mus vnus in Filio tuo, & eluctati ex pavoribus
 conscientie, habeamus consolationem, pacem
 & læticiam in te, Amen.

**DIE RECORDATIONIS IACO-
 BI APOST. FILII SALOMES.**

FILII DEI, Domine Iesu Christe, qui ve-
 nisti in hunc mundum, vt animam tuam pone-
 res λύτρον pro multis: Excita corda nostra ad
 veram cogitationem de tuo beneficio & obæ-
 dientia, quæ est æquiualens precium pro pec-
 catis

catis totius generis humani, placans iram Dei & reddens æternam iusticiam vera fide ad te accedentibus. Inuocamus etiam te, cum in nobis sicut etiam in discipulis amittinis tuis in hac vita hæreat ingens immundities, sana mentes nostras tuo Spiritu, extingue in nobis malas cupiditates superbiæ & ambitionis, quæ in animis hominum mirabiliter ardent. Facito vt tui ministri intelligant & retineant discrimen inter imperia & politica & ministeriũ, vt tibi non per ludibrium iniiciant purpuram, nec corona spinea tuum caput pungant, sed in humilitate Ecclesiæ tuæ seruiant, sicut fideles dispensatores tuorum mysteriorum, imitati tuum exemplum, in quo humilitas in summo gradu conspecta est, cum re abiiecisses infra omnes angelos & homines. Inuato etiam, vt hauriamus tuum calicem, & tingamur tuo baptismo in vera inuocatione & patientia, donec nos sursum ad conspectum tui regni visibilis, quod est ad dexteram æterni patris, attrahas, Amen.

DOM. IUSTICIAE CHRISTIANAE ET PHARISÆICAE.

ÆT ERNE, viue, vere DEVS, qui Filium tuum misisti ex inenarrabili bonitate & misericordia, vt legem tuam impleret sua satisfactione, & eam in cordib. credentium restituat: Tu, qui hanc sapientiam homini in prima creatione impressisti, doce nos, vt eam agnoscamus,

mus, illique simus conformes. Tu dixisti, Non occides: qui patefecisti nobis, te Filium tuum qui est imago tua substantialis, vere diligere, & nolle te cum à diabolicis & hominibus trucidari, nolle te etiam interfici homines innocentes & pios, qui massæ tui Filij sunt inserti, & vitam ab eo hauriunt. Et sicut superstes est post interfectam naturam humanam in Filio tuo λόγος & natura diuina, quæ ordine iusticiæ vindictam postulat: Ita scimus animam pij hominis iugulari per iniusticiam, sociam massam desiderare, & vindictam abs te expetere, sicut dictum est: Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra: Ideo, tu extingue in nobis semina iniusti odij, vindictæ crudelitatis, ne manu aut corde membra Filij tui iugulemus: sed simus omnes vnum & in Christo, sicut ex vno pane vescimur & vni eidemque capiti inserimur, & ab eo ad vitam æternam gestamur, AMEN.

DOMINICA PIORVM

AUDITORVM SATVRATORVM

in deserto.

TE FILI Dei, qui auditores tuos pauisti in deserto intus tua efficaci consolatione, foris vero cibo miraculose adducto, inuocamus, miserere etiam ex intimis tuis visceribus Ecclesie tue, quæ in deserto & Dalmanutha habitat, nec habet defensionem à magnis imperijs, sed ex tuo ore & collo solum pendet: Pasce eam

C

eam

eam vera luce agnitionis & inuocationis tui: tribue etiam ex tuo consilio aliqua hospitia tuæ Ecclesiæ, & serua aliquos nidulos, in quibus sonet vox tua, sine corruptelis idolatricis. Inuato nos, vt patienter feramus ærumnas, quæ nos propter confessionem veritatis premunt, & da vt læto corde in deserto & ieiuni etiam tuam vocem audiamus & discamus, vt tandem tuam præsentiam in liberatione tuorum læti agnoscamus & celebremus, Amen.

D I E G L O R I A E C H R I S T I
C O N S P E C T A E I N M O N T E .

A E T E R N E Pater dilecti Filij tui, qui ex nube genus humanum clara voce allocutus es, & dixisti: Hic est Filius meus dilectus &c. da vt tuo mandato obsequentes, Filium tuum foris in ministerio & intus in corde reuerenter audiamus, vt simus tibi dilecti in dilecto: Et tu Fili D E I, qui gustum æternæ vitæ & gloriæ in monte ostendisti, transfundito in mentes & animas nostras similem lucem, haustam ab æterno Patre tuo, qui es lux incomprehensibilis, eamque in te deriuat, vt nos etiam diuinæ naturæ fiamus participes, te per Spiritum sanctum corda nostra incitante, illustra ea splendore faciei tuæ, intuentes mentem & voluntatem tui Patris, & circunda nos augusta & lucida veste tuæ iusticiæ in hac vita per inchoationem, tandem verò in glorificatione Ecclesiæ consummata,

matæ, Splendorem illum in anima & corpore nostro etiam immutato ad nouam, cœlestem & lucidam naturam, vt inferamur isti scolæ, in qua sunt colloquia sanctorum hominum differentium de tuo beneficio & de miranda Ecclesiæ collectione, in qua exauditur tua vox ostendens omnem sapientiam creationis & redemptionis generis humani, quæ in te tanquam in imagine æterni Patris conspicitur, & simus contubernales tui & vniuersi agminis beatorum angelorum & hominum, vbi vere bonum est esse, in gloria & læticia inenarrabili, Amen.

DOMINICA VERORVM
EP FALSORVM PROPHE-
tarum, Matth. 7.

FILII DEI viui, qui per Verbum & Spiritum sanctum perpetuam tibi in genere humano colligis Ecclesiam, miserere nostri secundum promissionem Euangelij, da vt simus ciues tui cœtus, qui te vere agnoscit & celebrat: Libera vero Ecclesiam tuam à furoribus diabolorum, hostium tuorum, qui in organis suis horribiles vlulatus blasphemarum contra veritatem tuam edunt, reprime falsos doctores, hypocritas & Enthusiastes, qui discedentes à norma tuæ doctrinæ proponunt commentitias opiniones hominum, quæ fructum nullum ferunt, quæ in veris tentationib. & lucta, nullam firmam consolationem monstrant anxie menti, nec foris

ostendunt signa conuersæ mentis ad te vera pœnitentia: Tu vero doce corda nostra, vt ex te arbore vitæ, & vite æternæ vitæ, hauriamus dulcem & efficacem succum, pascen-tem animas nostras vera luce & vita, vt facientes voluntatem æterni Patris tui in cœlum ingrediamur,
A M E N.

P A R A E N E S I S.

V N I C A est caussa, cur licet & necesse est discedere ab illis, qui præ se ferunt titulum Ecclesiæ & ordinariæ potestatis, idolatria: iuxta dicta: Hunc audite: Cauete vobis à Pseudoprophetis &c. Fugite idola. Si quis aliud Euangelium docuerit &c. Si nos seiunximus nos à Pontificijs, quia euertunt doctrinam fundamenti & stabiliunt idola. Euertunt primam tabulam Decalogi, quia obscurant doctrinam inuocationis & stabiliunt cultum hominum sanctorum mortuorum, & in adoratione Panis, qui est D E V S Maozim, confirmant tetra idola, obscurant & euertunt quintum & sextum præceptum in prohibitione ciborum & in vsu coniugij: Similiter, nonum & decimum, cum fingunt, concupiscentiam hærentem in nostra natura non esse peccatum: Euertunt articulum de gloria Filij Dei, cum constituent plures mediatores. Oppugnant articulum de Ecclesia, quia fingunt Ecclesiam esse regnum politicum, & alligant eam ad autoritatem hominum, quibus tribuerunt potestatem condendi novos articulos

ticulos fidei. Euertunt articulum: Credo Remissionem peccatorum, quia dicunt. Non credas, sed dubites: dicunt de merito, non de gratuita remissione peccatorum. Ergo graues causæ sunt, cur ab illis discessimus, & quærimus veram Ecclesiam, quæ audit vocem Christi.

Cum sectatorib. Schuuenckfeldij est nobis lis etiam de aliquibus articulis fidei. Istorum omnium doctrina nullum parit fructum, quia nec Pontificij nec Enthusiastæ monstrant veros fontes consolationis. Aut homo fit hypocrita, aut adigitur ad desperationem, *Unser lehre leret/ wie man seliglich sterben sol.* Decerpamus ergo ficus & vuas non ex spinis & tribulis, sed ex arbore vitæ & vite vera, qui est Christus.

DIE EMIGRATIONIS MARIÆ MATRIS CHRISTI
ex hac vita, Luc. 10.

AETERNE, omnipotens, benefice DEVS, qui Mariam virginem, in cuius aluo carnem suam humanam assumpsit Filius tuus, posteaque eam cum suis inter ingentia pericula, bella, seditiones & famem clementissime tu protexisti, eamque 59. anno ætatis suæ ad visibilem tui consuetudinem euocasti: Collige etiam tibi inter nos Ecclesiam, eamq; gubernare & protegere tuo auxilio. Inuato nos, vt imitati exemplum sanctarum mulierum, Filium tuum hospitio excipiamus, in vera conuersione ex-

petentes ipsius consolationem & præsentiam :
 & facito, vt nequaquam distrahamur ad plura,
 non agitemur omni vento doctrinæ, non fran-
 gamur metu periculorum: sed assidentes ad pe-
 des Christi, vnum quod necessarium est, eliga-
 mus, vt vocem Filij Dei sonantem in ministerio
 reuerenter audiamus, & vera agnitione ipsius
 quæ est vita æterna, perfundamur, quæ à nobis
 in hac vita non auferatur, & in æterna perficia-
 tur, A M E N.

DOMINICA IN IVSTI OE-
 CONOMI LAVDATI PRO-
 pter calliditatem, Lucæ 16.

I V S T E tu quidem benefice Saluator nos
 obiurgas, & nostram segnitiam in quærenda tua
 veritate vituperas: Procidimus supplices ante
 faciem tuam, & dolentes fatemur triste in nobis
 esse frigus & asperam glaciem nostri cordis, q̄
 te non ardenti desiderio prosequitur, sed bona
 & voluptates huius perituræ vitæ, tuæ veritati
 antefert: Inuocamus te ex parua fidei scintilla,
 quæ in hac vita etiam in filijs lucis imbecillis
 est: Facito nos prudentes, cum tu sis sapientia
 æterni Patris tui, auge nostram fidem: Opitu-
 lare nostræ imbecillitati: iuuato vt seruemus
 ordinem à te institutum, & nobis prima cura
 sit, te complecti & retinere. Da etiam vt bonis
 istius vitæ fruamur secundum tuam volunta-
 nem, vt ea conferamus ad conseruationem mi-
 nisterij,

nisterij, ad propagationem tuæ doctrinæ: Fac ut inueniamus amicos illos qui in domo tua habitant: Tu optime Paterfamilias, infere in librū vitæ nomen nostrum. Fac nos ciues tui regni: Et quia illud in hac vita inchoatur, largire ut illi tui amici, te præeunte & gubernante docendo communicatione ministerij nos recipiant in æterna tabernacula, in societatem bonorum Ecclesiæ, extra quam nulla est salus, ut in tristi angustia nostri cordis, quando anima nostra, territa tuo iudicio aduersus peccata deficit, inueniamus consolationem & æternam habitationem apud Patrem tuum, Amen.

DIE RECORDATIONIS BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

QVANTA in tuis Apostolis Christus fuit imbecillitas & oscitantia, qui in suprema cœna instituerunt litem de antecellentia & de imperio mundano, deinde in ipso agone tuo cum anima tua tristis esset vsque ad mortem dormierunt: tanta vere est caligo & negligentia huius vltimæ ætatis, quæ præliatur de opibus sub prætextu Euangelij, indulget ambitioni & fastui, & interea altum dormit, non mouetur horribili idolatria, qua mundus implicatus est, qua tu contumelia afficeris, neque ipsa mole pœnarum, quæ nos premunt: Sed tu Fili Dei, excute nobis istum stuporem, doce tuos ministros ne sint φιλόνηκοι, non pugnent de

C 4

ante-

antecellentia, nec transforment Euangelium in regnum politicum, verum iuua nos, vt omnes cogitemus de tuo mandato, qui dixisti: Discite à me, quia mitis sum & humilis corde, instilla nobis etiam similes virtutes, quæ in te sunt, in gradu excellentissimo. Tu non perdidisti genus humanum quod te offenderat, sed abiecisti te infra omnes angelos & homines, & hanc miseram nostram massam induisti, vt nos seruares, & nobis vere in altissima humanitate seruijsti. Tu, qui ab æterno assides ad mensam Patris tui, & in quo lucet omnis sapientia diuina, age nos infirmos etiam collocato in imis subsellijs tuæ mensæ, in qua tui Apostoli & Doctores, qui multos ad iusticiam erudierunt, fulgent vt lumina Ecclesiæ, & miranda claritate ab infirmioribus membris differunt. Verum sufficit nobis, si micæ colligimus ex tua mensa, quæ vescentes implet æterna beatitudine & gloria, Amen.

DIE NECATIO HAN. BAPTISTAE.

Meretrix suadet, puella saltat: Rex iubet, sanctus decollatur.

ITA tu decreuisti Fili Dei, vt excellentia membra Ecclesiæ, fulgentia fide & donis spiritus sancti, tibi fiant conformia etiam in passione: Ideo tuus heroicus præcursor etiam iugulatur, cui inter epulas & ludos ceruices abscinduntur: Et tu ipse ad tam horrendum impietatis exemplum

plum nullam vocem micacem edis contra Tyrannum, cum te etiam sub manum Patris tui potentem humiliasses. Te inuocamus, adesto tuæ Ecclesiæ sub cruce, & iuato nos, ne pudeat nos stare sub cruce, cum tu in cruce pependerit. Seruato tibi tamen aliquas reliquias, ne omnes consumamur. Oneratos ærumnis iuua, vt respiciant ad te qui percutis. Sufficiat ipsis, etsi conteruntur, quod hoc tua manus facit. Reprime autem furores Diabolorum & Tyrannorum, qui conuiuia sua ornant sanguine piorum, quibus cariores sunt choreæ, delitiæ vitæ, conseruatio sui splendoris, quàm totum tuum ministerium & Ecclesia. Largire aliquot Abdias, qui Prophetas tuos suffurentur, qui regant Ecclesiam tuam, vt multi in hac vita te cognoscant, & in omni æternitate celebrent, Amen.

DOMINICA CHRISTI
FUNDENTIS LACRIMAS PRO-
pter interitum suæ gentis, Luc. 19.

D V P L E X quidem te benefice Saluator bibentem ex torrente & gustantem mortem, oppressit dolor. Prior, sæuissimus sensus iræ Dei percellentis tuam animã & vires corporis, cruciatu & terrore inenarrabili: alter vero & item tristis, cum præuideres maximam partem generis humani, & præcipue tuam gentem, spreto tuo beneficio perseueraturam in finali blasphemia & contemptu tui: Ideo ex consideratione

horribilium pœnarum, quæ Iudæos & partem generis humani damnatam opprimunt, tibi illo die, qui tibi in hac vita fauliffimus illuxit, in medio triumpho copiosæ lacrymæ mitem faciem rigarunt: & conquestus es gemitu & voce lugubri de rabie diaboli tenentis captiva corda miserorum hominum. Te vero alloquimur Fili Dei: Exaruit olea, transfer autem tuum illum affectum in oleastros, in nos miseros & imbecilles, qui tuo gregi & tuæ massæ inferimur: Tu es Pontifex noster, qui tentatus es per omnia, vt posses affici nostris miserijs. Misereere tuæ Ecclesiæ, quam immani odio hostes tui oppugnant. Excute nobis profundum stertorem. Da vt agnoscamus diem visitationis, lucem, quæ te donante fulget. Tu tuo contactu aperi oculos nostros, vt ingrediatur lumen vitæ, & fruamur pace æterna apud te: Procul depelle à nobis barbara latrocinia, ne isti nidi qui præbent hospitia Ecclesiæ tuæ, fiant stabula immanium Turcorum aut aliarum gentium, quæ te oderunt. Repurga tuam Ecclesiam foris ab omni idolatria: Splendeat lux incorruptæ doctrinæ: & intus purifica vera fide corda nostra, ne illa sint spelunca diabolorum: qui sunt homicidæ ab initio, sed sint templa diuinitatis, repleta fide & iusticia æterna, Amen.

DOMINICA PHARISÆI
ET PUBLICANI PRECANTIVM
in templo, Luc. 18.

F I L I

F I L I D E I, Domine Iesu Christe, qui es
καρδιογνώστης & iudicas interiores motus cordi-
 um: Tu pronunciaſti: Quicumque ſe exaltat,
 &c. Da vt iſtam regulam vere exprimamus: Tu
 ab omni æternitate fuiſti exaltatus in loco ſu-
 premo, in regno Patris tui: tamen ex immenſa
 miſericordia humiliſti te, factus es minimus in
 regno cœlorum, non ſolum quia in te maior
 eſt reuerentia erga æternum Patrem tuum,
 quàm in vlla alia creatura: ſed quia factus es
λύτρον pro genere humano lapſo: Induiſti hanc
 miſeram naturam, non rapuiſti vſum diuinita-
 tis tempore humiliationis, ſed reipſum exina-
 niſti vſque ad mortem: Ideo te Deus exalta-
 uit, & collocatus es ad dexteram æterni Patris
 tui, vt ſis rex & caput Eccleſiæ tuæ. Iuua nos
 dato tuo Spiritu ſancto, vt nos humiliemus
 in corde contrito & tremente tuos ſermones,
 vt ſerio agnoſcamus noſtram infirmitatem, &
 peccata: non tumeamus inani perſuaſione iuſti-
 ciæ humanæ, quæ eſt ſicut pannus menſtruatæ
 in conſpectu tuo: ſed vere eam habeamus vt
σύνβαλα, & clamemus: Non intres Domine in
 iudicium &c. imitati exemplum humilis pecca-
 toris, cum quo ſonemus: **D E V S** ſit propitiuſ
 in me peccatorem: Et tu qui ex cœlo humilia
 reſpicias, retrahere noſtra pauida corda ex dolori-
 bus mortis: Inſtilla nobis cœleſtem tuam con-
 ſolationem: Copula nos tibi ad vitam ſubli-
 mem: Da vt in cruce etiam nos reuerenter hu-
 miliemus ſub potentem manum tuam, in pre-
 mendo

mendo & liberando: Et tu porrige nobis dextram tuam ne succumbamus, & tandem in glorificatione & exaltatione Ecclesiae tuae adducito nos sursum, vbi tu es ad dextram æterni Patris tui, & perpetui simus tecum, A M E N.

D I E N A T A L I M A R I A E
V I R G I N I S.

A E T E R N E D E V S, Pater saluatoris nostri Iesu Christi, qui ex immensa bonitate Filium tuum voluisti assumere nostram naturam in aluo virginis Mariae, da vt simus membra illius cœtus, qui hæc tua beneficia agnoscit & celebrat. Edita fuit in hanc lucem optima virgo tempore calamitosissimo, cum Herodes tyrannus iam annos 16. in populum Iudaicum grassaretur immanem in modum, & totam terram exteris latronibus repleuisset. Accesserat illo ipso anno fames horrenda & sæuissima lues pecudum & hominum: & tamen tu manibus tuorum angelorum texisti cunas inopis infantis, & ab illis diabolos incitantes sua organa ad lanienam, & spargentes semina venenata in aërem depulisti: Ipsius etiam adolescentis formam & corpus mirabiliter defendisti: Sic custodi Ecclesiam tuam oppressam magna mole ærumnarum, in hac vltima mundi ætate. Et sicut tu iustissime Deus eodem die post annos 87. executionem iudicij tui contra synagogam hoste filij tui præstitisti, cum ista die sancta vrbs inflammata

mata tota arderet, & conflagraret, & totius illius politix rudera & cineres in auram spargerentur, vt extaret memoria, Filium virginis nouæ Ecclesiæ esse autorem: Ita flectito corda nostra, vt Filium tuum reuerenter audiamus, ipsius doctrinam accipiamus, & in scedere nouo tibi seruiamus propter Filium tuum dilectum, qui nostram fragilem massam ex semine Abrahæ induit, eamque viuificat sua diuina natura, vt nos simul in ea gestet & seruet ad vitam æternam, A M E N.

Ewiger allmechtiger trostreicher Gott /
 du warer einiger Vater vnser's liben Herrn
 vnd Heylands Jesu Christi / der du vns aus
 vnendlicher barmhertzigkeit deinen Sohn
 vom geheiligte leibe der Jungfrauen Ma-
 ria hast lassen vnserer menschliche Natur
 warhafftig an sich nemen: Verley vns müß
 heseligen Sündern gnediglich / das wir des
 seligmachenden Leibs deines Sohns ware
 Gliedmaß vnd Brüder werden / auch durch
 die krafft des heiligen Geists ewig verblei-
 ben / Umb deines Namens ehre willen /
 Amen.

PRECATIO AD DEVM CON-
 TRA RABIE M TYRCICAM, MI-
 nantem excidia Ecclesijs & imperijs
 Christianis.

OMNIPOTENS, æterne, vere, viue DE-
 VS,

v s, Pater Domini & Saluatoris nostri I E S U
 C H R I S T I, qui vnà cum filio tuo imagine tua
 substantiali, & cum Spiritu sancto tuo condidi-
 sti cœlum, terram, angelos & homines & singu-
 larum rerum substantias, ex liberrimo tuo con-
 silio, gestas, conseruas & gubernas: Tu progre-
 diens ex arcana sede sapientiæ tuæ per Filium
 tuum allocutus es genus humanum, & dixisti:
 viuo ego, nolo mortem &c. Item, Iouoca me
 in die tribulationis. Nos miseri, sordidi & rei
 homines, in corde contrito & tremente sermo-
 nes tuos, supplices procidimus ante faciem tu-
 am, agnoscimus & deploramus horribilia scele-
 ra nostra, quibus te ad iram prouocauimus, &
 fatemur, iustissimo tuo iudicio nos à te plecti,
 & vere nos commeritos esse ista supplicia, quæ
 in spectaculis tristissimarum pœnarum publica-
 rum conspiciuntur: quod gentes immanes &
 barbari latrones progressi in limites nostrarum
 regionum crudeles faciunt vastitates, delent vr-
 bes, scholas, Ecclesias, respublicas, mactant pro-
 miscuam turbam imbellium hominum crude-
 liter, ac miseros homines auulsos à mutuo cõ-
 plexu suorum abducunt in longinquas & bar-
 baras regiones ad seruitutem tristitiem ipsa
 morte. Tu prædixisti Gog & Magog, Mesech
 & Kedar gentes immanes & impias futuras esse
 vindices peccatorum, quibus postrema ætas
 mundi te offendit: Tibi D O M I N E iusticia,
 nobis autem confusio faciei nostræ: Iram D O-
 M I N I portabo, quoniam peccaui ei. Verun-
 tamen

ramen cū sedeo in tenebris, **D O M I N U S** est
 lux mea, & ipse est consolator meus. Confu-
 gimus igitur ad te **o** mitissime Pater, qui peten-
 tes & supplices tibi porrigimus Filium tuum,
 quem vere diligis, & in quo diligis ad te vera fi-
 de conuersos: Miserere nostri secundum tuam
 promissionem: laua nos sanguine Filij tui: re-
 mitte nobis peccata nostra propter obedien-
 tiam nostri Mediatoris: Effunde in nos Spiri-
 tum sanctum tuum, qui inchoët in nobis no-
 uam & æternam vitam tibi placentem, & extin-
 guat omnes motus prauorum affectuum pu-
 gnantium cum tua voluntate. Mitiga nobis pœ-
 nas iustissimas, propter intercessionem vnige-
 niti Filij tui, qui est vmbraculum, ne ira tua de-
 leat totum genus humanum. Recordare **D O**
M I N E in ira misericordiæ tuæ: Ne accendas
 totam iram tuam, quia Deus es & non homo.
D O M I N E nos sumus lutum tuum, tu es figu-
 lus noster, ne irascaris nimium. Si iniquitates
 obseruaueris Domine, **D O M I N E** quis susti-
 nebit? Serua aliquas reliquias Ecclesiæ tuæ pro-
 pter Filium tuū: Collige tibi in hac nostra regio-
 ne semper aliquod agmen sanctum, quod te ve-
 re agnoscat & celebret: Arce à nostris & libe-
 rorum nostrorum ceruicibus truces acinaces &
 gladios barbaricos, non finas extinctis studijs
 & doctrina de agnitione & inuocatione tui tur-
 bata disciplina, euersis legibus, has nostras vr-
 bes, quæ sunt hospitia & nidi tuæ Ecclesiæ fieri
 stabula & mapalia immanium latronum, qui
 blasphem-

blasphemum os suum in cœlum ponunt, & dilecto Filio tuo, tibi æterno Patri & Spiritui sancto conuitiū faciunt, & tibi aperte maledicunt, atque membra Filij tui crudeliter trucidant: Clamet sanguis filiorum tuorum ex terra in cœlum, & impetret à te vindictam. Serua has politias & imperia, quæ tibi aperiunt portas, vt ingrediaris ô rex gloriæ: Armato dextram clementissimi nostri Cæsaris, & digitos militum, qui vere prælia domini præliantur, doce ad bellum. Instilla illis veros motus pœnitentiæ, & inuocationis, vt non inueniatur in illis iniquitas, & in animis accende verum animi robur & zelum, vt fortiter præliantur cum Turcis, qui sunt hostes Filij tui, & Ecclesiæ tuæ: Et tu da salutare eventus, rege manus pugnantium, & terreto hostes tua potentia, vt erepti ex periculis, vnà cum sanctissimo nostro magistratu, tibi toto pectore gratias agamus, & tibi in sanctitate & iustitia perpetuo seruiamus. Tu etiam Fili Dei Domine Iesu Christe, æterne Pontifex & rex noster, qui stas ad dexteram æterni Patris tui, semper interpellas pro nobis, Tu es tentatus per omnia, vt possis affici nostris miseris: Afficiaris periculis nostris ô misericors **D O M I N E**. Tu es magnus Michaël, protector Ecclesiæ tuæ, tu stato in excubijs pro filijs populi tui: Reprime diabolum hostem tuum, qui in blasphemis Turcis sonat vlulatus impios contra tuam gloriam & maiestatem, & conatur delere nomen & agnitionem tui in genere humano:

no:

no : Tu nos miseras ouiculas pendentes ex tuo collo suscipe, complectere nos tuo gremio, fove nos tuo calore, consolare nos tuo Spiritu sancto inter has ærumnas, & ne finas nos ab hoste tuo rapi ex tuis manibus, præliare tua potentia contra hostem, cui nos non sumus pares. Iuua nos, vt dixisti, auxilio paruo : & fortunato labores nostri Cæsaris. Excita in eo animum & suppedita robur, vt defendat tuam gloriam, tuam Ecclesiam, & nostra tuguria, in quibus sonat tua doctrina, & in quibus nostri parui nati suas palmas ad te inuocantes attollunt, ita te dante agnoscamus tuam præsentiam & opem in liberanda Ecclesia, & ex tua benignitate Reges & Principes abolitis omnibus falsis cultibus, conueniant in vnum & tibi seruiant, AMEN.

DOMINICA SVRDI ET
MUTI SANATA DOMINO,
Marc. 8.

IESV CHRISTE fili Dei, vnice medice animarum nostrarum : Tu omnia bene facis, surdos facis audire, & mutos loqui : Agnosci-
mus nos miseri ægroti, per peccatum primo-
rum parentum nostram naturam esse ream : &
cum tu hominem lapsum tua luce transfusa ab
æterno Patre tuo & viuifico calore tui spiritus
nō amplius imples, nos esse miseros surdastris,
non exaudire nos tuam, qui es λόγος & orator
D æterni

æterni Patris, vocem : neque eam qua foris genus humanum alloqueris , tegens peccata & monstrans Euangelij promissionem : neq; eam qua intus in anima loqueris agnitionem, lucem & consolationem ab æterno Patre tuo. Lingua etiam nostra affecta paralyfi ex contactu & morfu vetiti pomi elanguit , nec exprimit voces fidei, inuocationis & confessionis, quas tu nostræ menti in prima creatione impresseras : Sed tu benefice Saluator, qui apparuisti denuo, vt destruas opera diaboli & omnia rursus bene facias : Segrega nos à populo, à multitudine generis humani impia, & tuo digito, dato tuo Spiritu sancto tange aures nostras, aperi mentem nostram, vt vocem tuam loquentis ad nos, foris & intus audiamus , in vera fide & agnitione tui ad te conuersi. Solue etiam vinculum linguæ nostræ , eijce à nobis perniciosum excrementum, illud virus, quod vnà cum succo pomi vetiti nobis instillauit diabolus. Cōfirmato linguam nostram calore tui Spiritus, vt tibi læti respondeamus : sonemus tuam gloriam, & seruemur in cœtu illorum, qui viuunt, audiunt & loquuntur ea quæ tibi grata sunt, Amen.

D O M I N I C A O P T I M I E T
B E N E F I C I S A M A R I T A N I ,
 Luc. 10.

F I L I D E I Domine Iesu Christe, gratias tibi agimus toto pectore, quod massam nostri generis

generis induisti, & in illa visibili consuetudine apud Apostolos tuos præstitisti obœdientiam Patri tuo, qua meritis es nobis reconciliationē apud Deū, & communicationem tui spiritualē. Deploramus veris gemitib⁹ nostras miseras, q̄ deserantes & turbantes, integritatē, in qua conditi eramus ex statu innocentia decepti à diabo lo emigrauimus, & delicias prohibitas sectati fuimus, vbi demū à latrone hoste tuo, qui est mendax & homicida ab initio, qui calumniatus est verbum Dei in sese & homine, qui iugulauit sese & hominem, accipimus lethales plagas, & ab illo qui est *ἰριχὰρ γίνακ*, & odio tui lætatur nostra calamitate, in media morte relictī sumus, ex qua nō lex, quæ est fulmē aduersus peccatores, nec politia Leuitica, quæ est tantum vmbra & disciplina externa, nos eripere potuit. Sed tu optime & vetus ciuis Samariæ, qui olim in illa arce stans in fastigio scalæ viatorem tuum Iacob consolatus es, monstrata illi vnione, qua tu cœlum & terram copulas, opitulatus es saucio homini: Tu etiam benefice Samaritane afficiaris nostris morbis & ærumnis: tu sana omnia vulnera nostra, Repurga succo acriori tuæ legis sordes nostræ naturæ, & rursus suauissimo liquore tuæ consolationis mitiga dolores nostros, & glutinato lacera membra tua viuifica præsentia. Serua nobis ministerium incorruptæ doctrinæ, excita prudentes & fideles Pandochos, qui in hoc tristi exilio & magno nosocomio tuos ægrotos foueant sana doctrina, admonitione &

D 2

conso.

consolatione, donec te redeunte tibi in cœlis
læti occurramus, resuscitati ad vitam, quæ erit
sine vulneribus & ærumnis in regno Patris tui,
Amen.

DIE QVO CELEBRATUR
MEMORIA MATTHÆI APO-
stoli & Euangelistæ, Matth. 9.

VOX tua est **FILII DEI**, ægrotis esse o-
pus medico: nos igitur miseros languentes &
poscentes opem, iuua tua diuina medicatione,
asside etiam nobis peccatoribus, & pasce nos
epulis tuæ consolationis & viuificationis: Mife-
rere Ecclesiæ tuæ, cui totum corpus in hac vl-
tima & delira mundi senecta oppressum est ma-
gna mole morborum & malorum: Sedent do-
ctores, vt in nudinis ad quæstum, Euangelium
tuum transformant in pompam & aucupia o-
pum: Tu igitur serua tibi aliqua membra inte-
gra, quæ te medicum vnicum & liberatorem
recte agnoscant, qui nos à maledictione legis li-
berasti & reddidisti iusticiam & vitam, placato
æterno Patre tuo: Tu etiam docuisti, Ecclesi-
am noui testamenti non alligatam esse ad poli-
tiam Mosaicam, neque ad ceremonias & tradi-
tiones excogitatas ab hominibus, & arguisti er-
rorem Pharisæicum, qui omnibus ætatibus lu-
cem doctrinæ tuæ obscurat, quod ceremoniæ
sint anteferendæ operibus moralibus. Serua no-
bis istam lucem. Facito vt te colamus non ge-
stibus,

stibus, non mandatis hominum: sed ambulemus in præceptis tuis, non patrum nostrorum, & te colamus in spiritu & veritate. Tu inchoato in nobis obœdientiam conformem tuæ legi in vtraque tabula, vt retinentes fidem & bonam conscientiam tibi in regno cœlesti restituti in integram libertatem, læti assideamus, Amen.

DOMINICA DECEM LEPROSORVM, INTER QVOS SOLUS Samaritanus fuit gratus.

Nos quoq; lepram nostræ naturæ (ô Domine Iesu Christe) dolentes agnoscimus: Et iure genus humanum lapsum in peccatum, segregatum fuisse à cœtu Ecclesiæ cœlestis fate-mur: sed simul ad te Medicum ex cœlo missum raucam nostram vocem attollimus, te fide, languida quidem, fide tamen, intuentes & clamantes, Iesu præceptor miserere nostri, inuocamus. Ablegas tu tuos ægrotos in hac vita ad ministerium, in quo sonat vox de sanatione eorum qui ad te conuertuntur. Tu iuua nos, vt in ista via & in hoc vitæ curriculo vera fide apprehendamus tuum beneficium. Et tu qui factus es victima & sanguinem fudisti, vt ex illius conspersione anima nostra à primi peccati macula eluatur, & vt inserti tuo corpori viuamus & liberi dimittamur: facito etiam, vt hæc bona grato animo retineamus: non imitemur partem generis humani damnatâ, quæ denuo sper-

nit tuum beneficium, & seducta à Diabolo & impijs doctoribus in te est ingrata & ad te non redit: sed simus grati ciues Samariæ, procidamus ante pedes tuos, & tibi gloriam redemptionis nostri tribuamus, qui es misericors opitulator & saluator omnium, qui à te petunt auxilium, A M E N.

**DIE S. ANGELORVM ET
DEO OBOEDIENTIVM.**

OMNIPOTENS, æterne, vivifice DEVS, qui ab æterno genuisti Filium imaginem tuam, in quo fulget lux diuina inaccessibilis creaturis, cuius gustum & scintillam aliquam homines credentes, illustrante eos Filio tuo in vera conuersione & consolatione sentiunt & hauriunt. Tu per Filium tuum pronunciaſti decretum, Fiat lux, vbi non solum condita sunt corpora fulgentia nobili luce, sed irrationalibus, verum alias naturas spirituales, angelos, produxisti, in quos transfudisti radios tuæ lucis, tuæ sapientiæ, tuæ iusticiæ & vitæ, & agmen eorum qui in sua integritate steterunt, confirmasti ad perpetuam iusticiam & vitam, vt semper aspiciant vultum æterni patris, impleti consummata bonitate: illamque naturam omnium præstantissimam ex inenarrabili consilio & misericordia ordinasti, vt sit serua Ecclesiæ, vt defendat hunc squalidatum & imbecillem cœtum hominum, qui in hac vita ad Filium tuum conuertuntur

euntur, & iubes heroicis & potentes illos spiritus tueri Ecclesiam, politias, pias scholas & homineros nidos, & cunas, in quibus habitant homines infirmi, te invocantes in agnitione Filij tui. Tibi toto pectore agimus gratias pro tanto & tam immenso beneficio, & supplices oramus te, conuerte nos D O M I N E & conuertemur: Doce me etiam agnosce: e tuum consilium, vt imitati exemplum sanctorum spirituum in vera humilitate seruiamus tibi & alijs hominibus, & perpetuo cingito nostras Ecclesias, nostras Respub. & œconomias præsidio angelorum tuorum. Arce verò à nobis & tugurijs nostris diabolos hostes tuos, spiritus mendaces, blasphemos, crudeles, homicidas, incestos, qui odio tui & Filij tui naturam humanam excruciant, illi insidiantur & hoc agunt, vt totum genus humanum fiat blasphemum in te: Reprime furores illorum grassantium in falsis doctoribus, in hostibus veritatis tuæ, in Turcis & alijs organis diaboli, quæ nos persequuntur: Iuua vero nos, vt in hac vita inserti tuo agmini, quod à te & sanctis angelis habet protectionem, maneamus fideles vsq; ad mortem, & translati in æternam vitam fiamus similes angelis, tibi cum tota Ecclesia cœlesti in omnem æternitatem gratias agentes, Amen.

D O M I N I C A S O L I C I T U -
D I N I S E X D I F F I D E N T I A
 vctitæ Matth. 6.

D 4

F I L I

FILII DEI, Domine Iesu Christe, qui dixisti: Scit Pater vester cœlestis, quod opus sit vobis his omnibus: Tu, qui es sapientia æterni Patris, intelligis quare hanc vitam nostram ita condideris, vt genus humanum ex paucis per generationem propagari oporteat, & cur nobis opus sit victu, defensione, institutione, cum alioqui magna agmina hominum sicut angelorum creare potuisses, & nos sustentare sine cibo sicut seruas stellas & corpora cœlestia. Cum igitur in hac vita hoc modo tibi velis colligere Ecclesiam inter magnos furores hostium tuorum, & nostro corpori, quod tuo erit conforme adiunxeris culinã: Oramus te, doce nostras infirmas mentes, rege voluntatem & corda nostra, vt ordinem abs te sancitum non interueramus: sed primum quæramus tuum regnum & tuam iusticiam, vt tu in nobis fulgeas, vt vera fide tuam iusticiã apprehendamus, & tibi vniamur, sicut subditi suo regi, & membra suo capiti: facito ne frangamur metu periculorum, inopiã, persecutionum: & à tuo regno nos segregemus: Da vt inter istas metas sedulo discamus tuam voluntatem monstratam in verbo, & tu secundum promissionem tuam adijce nobis cætera: Largire nobis pacem, defensionem, victum: Da salutaria regimina, & serua nos in hac vita in tuo regno, donec mortui in Domino & resuscitari transferamur in aliud regnum, vbi culina nostri corporis cessabit & otiosa erit: Nos autem te monstrante, Patrem tuum de facie ad

cie ad faciem intuebimur, & causas omnium
rerum & vniuersam sapientiam creationis &
redemptionis hominum in te conspiciemus,
AMEN.

DOM. VNICI FILII VIDVAE
IN NAIM, REVOCATI IN VI-
tam à Domino, Luc. 7.

DOMINE Iesu Christe, qui es dator æ-
ternæ vitæ, tibi gratias agimus toto corde,
quod vera viscera tua misericordia erga nos op-
pressos corporalibus & æternis ærumnis com-
mouentur: tu gustasti mortem, attigisti tua
massa humana sepulcrum & terram, quam isto
contactu tuo sanctificasti, vt pijs sit leuis, eosq;
in morte æterna retinere non possit. Stant ex
tuo mandato gestatores & ministri mortis, pec-
catum & Diaboli, & tu credentes tuos retrahis
ex faucibus mortis, reuocas eos ad nouam vitam,
monstrata illis tua cōsolatione, doces eos loqui
& sonare tuam gloriam: commendas eos in hac
vita matri Ecclesiæ, eosq; tandem superata mor-
te corporali & omnibus malis, adducturus es in
tuum regnū. Supplices te inuocamus, miserere
in hoc tristi tempore luctus, miserrimæ Eccle-
siæ tuæ, q̄ est Almanā & vidua orbata præsijs
humanis: nititur vero tui solius auxilio & pro-
tectione, Affare illam dulci tua voce, Noli flere:
instilla tuis veram lucem fidei & consolationis:
erige nos in media morte fiducia tuæ præsentia
D 5 & spe

& spe æternæ vitæ : fugato satellites mortis, doce nos sonare tuam veritatem, & nos cum suavissima matre omnium electorum tandem collocato in veram patriam, in amenam illam civitatem, vbi tuo & totius cœlestis Ecclesiæ conspectu in omni æternitate fruemur, Amen.

DOMINICA HYDROPICI
SANATI DIE SABBATI.

ÆTERNÆ Pater Domini nostri Iesu Christi, qui vnà cum Filio tuo & Spiritu sancto in hunc mundum visibilem condidisti creaturã rationalem, corporalem, hominẽ, & in eum ex immensa misericordia transfudisti similitudinẽ illarum rerum, quæ in fonte omnis bonitatis sunt optimæ, & in illa natura tanquam in templo tuo, intuens in ea lucentem tuã imaginem, cum suauilaticia acquiescere voluisti, & dulcissimum celebrare Sabbatum : Te, qui etiam turbata illa harmonia, & homine auulso à te & tuivnionẽ, mirando consilio Filium substantialem imaginem tuam voluisti assumere nostram naturam, & in ea fieri victimã pro peccatis generis humani, crucifigi, mori, & die magni Sabbati legalis, eundem delitescere in sepulcro, vbi modo inenarrabili ὁ λόγος nunquam deserens naturam assumptam, quieuit, vt nobis reddatur societas noui & æterni Sabbati : Te inuocamus, da vt Filius tuus, qui est Dominus illius Sabbati, in hac vita in nobis incipiat quiescere, sanet illuui-

illuuiem nostræ naturæ Spiritu suo sancto, qui est flamma diuina, exiccet immundiciem & hydropem nostræ massæ, vt nos qui sumus de carne ipsius, diligat, faciat nos vnum cum ipso per suum Spiritum, & tandem traducat nos in cœtum illum augustum, vbi est æternum Sabbatum, in tali gloria, quæ in cor humanum non ascendit: Iuaa etiam vt interea in hac vita humiliemur sub tua manu potenti ad premendum & ad liberandum, vt agnoscamus nostram infirmitatem, tibi obœdiamus in castigatione & cruce, ad te vera fide & spe lati exitus suspiciamus, petamus & expectemus à te liberationem, quæ tunc erit consummata, vbi tuus Filius tuba sua nouū Sabbatum indicet, & electos rursus vbi ipse sedet exaltatus ad dexteram tuam detrahet, depressis omnibus hostibus, qui ex immani arrogancia tecum ausi sunt pugnare & sese extra uas metas efferre, Amen.

D O M I N I C A E X A E Q V A -
T I O N I S D E C A L O G I E T M E S -
sæ Domini Dauidis.

D O M I N E I E S V C H R I S T E, Orator æterni Patris tui, & verissimus legis diuinæ interpretres, tu pronunciaisti, præcipuum cultum esse vniõnem hominis cum Deo, & illam ex tua sapientia fecisti exæquationē, quam nulla creatura facere potuisset, quod diligere proximum, sic diligere Deum, æternum & infinitum bonum:

num: Tu exprime in nobis similitudinem tuæ legis, & nos in talem transforma effigiem, vt anima nostra te illustrante & spiritu tuo sancto mouente copuletur cum æterno Patre tuo, vt in nobis luceat imago similis integritatis, similis agnitionis, iusticiæ & motuum, qualis fulget in te, qui es ἀπαύγασμα æterni Patris tui: Da etiam, vt in hac vita maneamus coniuncti cum reliquis membris tui corporis, in simili dilectione & concordia, vt simus plura corpora, sed ex amore, vna anima, à te illustrata & viuificata per tuum spiritum, sicut in nostro corpore membra, positu, figura, & vsu, dissimilia, ex eodem fonte vitæ, eodem spiritu vitali viuificantur & sustentantur. Tu etiam Messia & Saluator noster loquere in cordibus nostris tuam sapientiam, vt territi voce legis accusantis nostra peccata ad te confugiamus, vt in omni agone compellati, quomodo tu sis noster D O M I N V S, non obmutescamus, sed te qui vere noster es, redigens omnia ad vnum caput, agnoscamus esse victorem mortis, datorem æternæ vitæ, Dominum & Salvatorem nostrum merito & efficacia, qui sedes ad dexteram æterni Patris tui, vt deleas hostes tuos, & credentes extractos ex morte, sistas in conspectum æterni Patris tui, A M E N.

D O M I N I C A P A R A L Y T I -
C I S A N A T I I N C I V I T A T E
Christi, Matth. 9.

Tv

T V F I L I D E I, qui fuisti ciuis Caper-
 naum, amicus Iairi & Centurionis, sis etiam in
 medio nostri: fac vt nostra ciuitas sit amœna,
 vt nostra Ecclesia & Curia te habeat amicum,
 sit concordia in vera agnitione tui, simus vnum
 in te, vt etiam post hanc vitam simus ciues æter-
 ni tui regni: & tu vnice Medice animarum &
 corporum languentium, qui ostendisti morbos
 & calamitates corporis esse pœnas peccati &
 commonitiones de ira Dei aduersus pecca-
 tum: tollito in nobis radicem omnis mali tua
 diuina præsentia, affare in luctu conscientia &
 in agone, nostra anxia corda, tua hac viuifica cõ-
 solatione: Confide fili remittuntur tibi peccata
 tua, nostra frigida & tepida membra, nostra in-
 ertia corda, calefacito tuo Spiritu, & facito vt ea
 sint agilia, ad tuam obœdientiam: foris etiam
 mitiga nobis ærumnas, facito vt nobis tuum
 onus sit leue, gestemus nostrum lectum, nostra
 corpora obnoxia morti & ærumnis, nostram
 crucem, in nostra vocatione, fide & spe tui au-
 xilij patienter: & glorificemus æternum Pa-
 trem tuum, qui in humana tua natura tantam
 potestatem exercet, & nos insertos in ea facit
 consortes æternæ vitæ & gloriae tuæ, Amen.

D I E R E C O R D A T I O N I S A P O -
S T O L O R V M S I M O N, E T I V D A E
 filiorum Mariæ, sororis matris Christi.

D O M I N E Iesu Christe, qui mœstos tuos
 Apoſto-

apostolos, subituros odia mundi consolatus es.
 hac dulci voce: Ego vos ex mundo segregavi:
 ideo mundus vos odit. Segrega nos etiam ex
 caligine, ex idolis & turpitudine huius mundi:
 & insere nos tuo cœtui, in quo habitat diuini-
 tas. Da vt simus coniuncti in vera dilectione,
 copulati ad æternum Patrem tuum per tuum
 Spiritum, qui est vinculum coagmentationis.
 Fac vt non expauescamus iniqua iudicia mun-
 di, nec propter pericula à tua veritate deficiamus,
 sed patienter iniurias, quæ nobis tecum
 communes sunt, feramus: sicut præstantissimis
 doctoribus generis humani Apostolis & cogna-
 tis tuis impressisti symbola tuæ passionis, eosq;
 tibi fecisti conformes, A M E N.

DIE QVO CELEBRATUR
 GLORIA VNIVERSAE ECCLE-
 siæ viuentis in consuetudine cœlesti, Mat. 5.

AGIMVS tibi gratias æterne Pater Do-
 mini nostri Iesu Christi, quod ex immensa mi-
 sericordia per Filium tuum in Spiritu sancto
 perpetuam ex hac misera massa generis humani
 tibi colligis Ecclesiam, eamque contra furores
 hostium tuorum diabolorum, ac satellitum eius
 potentes defendis, quam deinde resuscitaram
 ex morte Filius tuus ornabit gloria inenarrabili:
 supplices te rogamus, miserere nostri propter
 eundem Filium tuum, quem constituisti nobis
πρότερον καὶ ἰστέον. Collige inter nos tibi per-
 petuo

petuo aliquod agmen sanctum, quod tibi seruiat in fide & conscientia bona: Iuuato vt in hac vita inchoetur in nobis beneficium æternæ vitæ, tibi obœdiamus in corde contrito, patienter feramus ærumas comitantes confessionem: simus mites, benefici, esuriamus & sitiamus tuam iusticiam toto corde, & ea pabula vitæ vnice quæramus: facito vt gaudium nostrum sit perfectum: Vere lætemur fide intuente illum augustum cœtum beatorum angelorum & hominum, qui tua visibili consuetudine fruuntur: in quibus fulget Filius tuus, quem vident de facie ad faciem, & impleti inenarrabili læticia audiunt eum concionantem de miranda tua sapientia in collectione & conseruatione Ecclesiæ: ad illud gloriosum agmen facito vt nos aggregemus in hac vita, & deinde simus ciues illius æterni regni tui, cum omnibus sanctis angelis & hominibus: Beati qui habitant in domo tua Domine, in secula seculorum laudabunt te, Amen.

P A R A E N E S I S.

Ecclesia Catholica non significat cœtum, qui retinet & defendit vitiosam consuetudinem multorum annorum, pugnantem cum fundamento: cum vitiosa consuetudo non sit regula diuina, sed asperrima tyrannis: Sed significat agmen collectum ex toto genere humano, Iudæis & gentibus, non alligatum ad certum locum, aut ad politiam Mosaicam: quod retinet fundamentum suæ doctrinæ congruens ad
normam

52
normam scripturæ Prophetiæ & Apostolicæ,
quod alio tempore est frequentius & augustius,
alio tempore obscurius & minus frequens. Ma-
nifestum est, paulatim creuisse abusus, inter
quos multi sunt admodum recentes. Quare illi
iactitant consensum Ecclesiæ Catholice, qui
sciunt veterem Ecclesiam non ita prouoluisse
sefe ad statuas: non transformasse sanctam cœ-
nam in opus toto genere diuersum ab institu-
tione: non iugulasse innocentes homines pro-
pter veram inuocationem, propter coniugium
aut vsum ciborum à Deo concessorum. Tenea-
mus igitur regulam: Si quis aliud Euangelium
docuerit &c. Fugite idola. Hunc audite,

DOMINICA VESTIS
NUP TIALIS, Matth. 22.

Æ T E R N E Pater, dilecti Filij tui Do-
mini nostri Iesu Christi, qui es conditor & Rex
vniuersæ creaturæ tuæ, ubi toto pectore gratias
agimus, quod genus humanum lapsum per pec-
catum in æternam mortem, non abiiecisti in per-
petuam damnationem sicut diabolos, sed ex
inenarrabili bonitate ex arcano consilio tuo
produxisti Filium tuum, eumque constituisti
sponsum, vt assumpta nostra carne credentes sibi
desponderet ad societatem indissolubilem: Ti-
bi gloria & laus, quod hoc scædus subinde ge-
neri humano continua serie doctorum, emissâ
denunciasti, & instituto ministerio publico ad
diuinas

diuinas istas nuptias omnes euocasti: Inuoca-
 mus te per & propter eundem Filium tuum,
 qui stans ad aram & placans iram tuā aduersus
 nostra peccata, Ecclesiam supplicem recipit, &
 cum ea aeternum fœdus pacificatur: Exime nos
 ex numero ingratorum Iudæorum & aliorum
 hominū, qui hæc tua beneficia scelerate aspernā-
 tur & crudelitatem in ministros tuos exercent:
 Facito etiam, vt effugere possimus ventura ma-
 la, quib. tu mundum propter contemptum tuæ
 promissionis, propter idola & tyrannidem op-
 primis: Immutato corda nostra tuo Spiritu,
 vt auidi ad mensam tuam accurramus, ornatū
 vestimento iusticiæ, fidei & bonæ conscientiæ,
 vt sine hypocrisi, sine erroribus in fundamento,
 & sine peccatis contra conscientiam inueniamur
 in numero electorum & sincerorum: &
 effugiamus tenebras, in quib. est horribilis fuga
 tui pavor & cruciatus inenarrabilis. Vere autem
 despondeamur in fide & virtute diuino sponso
 tuo, inseramur ipsius massæ humanæ, simus duo
 in vna carne, adhæreamus ipsi ita vt simus v-
 nus spiritus, quem ipse ex tuo pectore & suo
 spirat in membra sua, vt cum eo viuant similē
 vita, vt ex ipso hauriant diuinos motus fidei,
 consolationis, læticiæ & vitæ æternæ, vt ab ipso
 habeant in hac misera vita, foris etiam protectio-
 nem, sicut tenera sponsa à suo sponso, cui sup-
 plex ad aram commendatur, vt omni tempore
 sint duo corpora & vnica anima: tandem ex-
 plecto curriculo hoc ærumnoso cum omnibus
 E electis

electis sisto nos ad consuetudinem tui visibile,
 ut in aeterna societate & leticia, apud sponsum
 vniuersae Ecclesiae commoremur, AMEN.

DOMINICA AVLICI CON-
 FUGIENTIS AD CHRISTVM FI-
 de languida, fide tamen, Iohan. 5. O

UT pius aulicus in sua calamitate ex scintilla
 fidei, conuersus ad Christum, ab eo opem peti-
 uit, ita te invocamus Fili Dei, facito ut nostrae
 aulae te quaerant, te recte agnoscat & celebrent,
 & tu qui obiurgas duriciem & frigus nostri pe-
 ctoris, quod non dicenti Deo firmiter assente-
 tur: & tamen liam fumigans non extinguis, q-
 emenda caliginem nostrae mentis, extingue du-
 bitationes de tua voluntate haerentes in nobis.
 Opitulare clementer nostrae imbecillitati: fac
 ut assidue intueamur signum Iona, quod om-
 nium est evidentissimum in caelo & in terra.
 Loquere intus in cordibus nostris sapientiam
 tuam, monstrantem voluntatem aeterni Patris
 tui, qui nos recipit propter tuam obedientiam,
 quod factus es victima pro nobis, passus es te
 absorberi a morte, & rediuitus tuam massam
 ac nostram resuscitas: Iuua corda nostra tuo
 Spiritu, ut vera fide hoc tuum beneficium nobis
 applicemus, & tibi promittenti vitam aeternam
 & auxilium etiam in corporalibus aerumnis vel
 in media morte assentiamur, credentes in spem
 contra spem: Et tu etiam mitiga nobis penas,
 Tribui-

Tribuito salutes eventus: facito vt nostræ etiam domus fiant Ecclesiæ, coniunctæ in eadem confessione & inuocatione cum pijs Galilæis, celebrantes tua beneficia hic & in omni æternitate, **AMEN.**

DOMINICA MYRIADIS

TALENTORVM DONATAE IN-

grato suo, Matth. 18.

MAGNVS Rex cœli & terræ, in cuius manu hæc tota mundi machina sita est, agnoscimus dolentes magnitudinem delicti nostri & molem calamitatum, quibus genus humanum propter peccatum subiecisti. Experimur in publicis & magicis pœnis hæc tristem & querulam vocem: Iniquitates nostræ sicut venti dissipauerunt nos. Euocas ex tuo iusto iudicio gentes barbaras, crudeles & impias, quæ populum tuum propter idolatriam, superstitiones, scelera contra conscientiam & profanam securitatem opprimunt, & miseras familias à mutuo complexu auellunt & diripiunt, sicut ventus immani turbine cumulum palarum in auras sublaturum dissipat: Venduntur mariti, coniuges, parvuli, miseri senes, ad seruitutem, ipsa morte tristitiam: Sed tu figulus noster es, nos sumus tuam lutum, ne irascearis nimium. Procidimus supplices ante tuam faciem, porrigimus tibi tuum filium, qui in suos humeros grande delictum deriuauit, qui æquali compensatione tuæ

audiat

E 2

iusti-

iusticiæ satisfecit. Et nunc stat ad dexteram tuam interpellans pro nobis, & est umbraculum ne ira tua absorbeat totum genus humanum. Propter eum exaudi nos: Remitte nobis graui peccata nostra propter meritum Filij tui, mitiga etiam nobis pœnas, collige tibi inter nos perpetuam Ecclesiam. Serua aliqua hospitium, in quibus sonet vox de vera agnitione & iauocatione tui: Flectito etiam corda nostra ad veram pietatem, ad nouam obœdientiam, vt induamus viscera misericordiæ, iuuemus calamitosos, leniamus ærumnas miseris, simus misericordes, vt misericordiam consequamur, decedamus de nostro iure, sicut tuus Filius exinanuit sese, & genus humanum ex æterna morte eripuit. Libera nos à tortoribus, à pauidibus conscientie, accusantis ingratos sine intermissione, à pœnis æternæ mortis & cruciatibus, quos sustinent diaboli hostes tui, Amen.

DOM. CAESARIS CONFIRMATIO
CHRISTO, Matth. 22.

FILII DEI, Domine Iesu Christe, ex corde sincero profitemur, te esse veracem & monstrare viam Dei in veritate. Tu es sapientia æterni Patris, per quam Reges regnant & iudices iusta decernunt: Per te Ecclesiæ tuæ patefactio facta est de successione Monarchiarum in hoc mundo, & de æterno tuo regno, quod post hanc vitam deletis omnibus imperijs, quæ te
 con-

contemserunt inchoabis: Tu voluisti etiam nominare Cæsarem & Romanum imperium, sub quo Ecclesia noui testamenti in hoc mundo colligitur: Asperrime quidem crudele illud regnum in teneram & nascentem Ecclesiam sauijt, & innumerabilia membra tui corporis immani cum rabie trucidauit. Sed tibi gratias agimus, quod inter furores illos diabolorum & impiorum Cæsarum, tamen seruasti aliquas reliquias Ecclesie, & in ipso sanguine sanctorum tuorum veritatem confirmasti & stabilijsti: Tibi etiam toto pectore gratias agimus, quod tantum Giganteæ statuae conflatum ex limo & ferro adhuc fulcis, quod hætenus à nostro magistratu & provincijs arces tyrannidem Turcicam, quæ facit vastitatem in Ecclesia & politijs stabilis blasphemias aduersus verum Deum: Et quod inter illas ruinas & inter rudera Romani imperij collabentis, colligis tibi aliquod sanctum agmen inter nos. Inuocamus te imis gemitibus, serua etiam deinceps has politias, quæ præbent hospitia tuæ Ecclesie, & defende nostrum propitium Cæsarem & hoc regimen contra omnes furores diaboli, Turcorum & aliorum organorum diaboli, vt in hac vita inchoetur in nobis regnum illud, quod generi humano palam ostendetur, cum lapis ex monte auulsus totum Gigantem concutiet & demolietur: Flectito nostras mentes, vt intelligamus & retineamus discrimen potestatis politiæ & Evangelij: Inuato nos tua consolatione, vt arumnas

quæ in hac vltima mundi senecta crescunt, patienter feramus: Cæsari reddamus quæ Cæsaris sunt, tribuentes ipsi obcedentiam, honorem & tributum, & rursus sub alis Cæsaris, qui sit nutricius tuæ Ecclesiæ, tibi æterno Patri & Spiritui sancto tribuamus debitum honorem agnitionis, inuocationis & obcedentiæ, secundum verbum quod tu protulisti ex sinu Patris tui,
A M E N.

**DOMINICA FILIAE IAIRI
 PASTORIS RESUSCITATAE
 ex morte, Matth. 9.**

Vt pius pastor Iairus, perfusus luce veræ agnitionis tui, ad tuos pedes supplex procidit, & petiuit vt manum tuam mortuæ filia imponeres: Ita Fili Dei nos supplices oramus te, porrigere nobis tuam viuificam dextram, & tuo contactu redde nobis vitam & salutem æternam. Tu tibicines & turbam tumultuantē eijcis, quia sapientia humana non tollit mortem, nec medetur cordibus oppressis dolore mortis. Tu etiam punies omnes profanas & epicureas mentes, quæ tuam beneficium aspernantur, & articulum de immortalitate derident. Exime nos ex numero illorum, & fac nos socios illius cætus, cui tu manum porrigis, & communicas illi sapientiam & vitam tuam. Vt etiam pia femina inquinata immundicie & sordibus ad te confugit, & ex tuo contactu sanitatem adeptæ est.

Ita

Ita iuuato nos optime medice animatum no-
strarum, vt agnoscentes nostram immundiciem,
nostræ naturæ infirmitatem, ex qua propter
peccatum sanguis & cœlestis calor infusus no-
bis in creatione effluit, & qui sumus cruenti in
pœnis, sicut vermiculus, & sicut latro stillans
sanguinem in supplicio, te quæramus: inuolua-
mus nos vera fide in tuam simbriam, in tuam
naturam humanam, quam induisti propter nos,
ex qua egreditur virtus viuifica, ex qua propa-
gatur salutaris spiritus accendens in nobis lu-
cem & vitam similem tibi & æterno Patri, & tol-
lens morbos miseræ nostræ naturæ, vt tibi in-
ferri & tibi adherentes per eundem Spiritum in
illa fide seruemur ad æternam vitam, vbi erit
consummata sanitas, A M E N.

D O M I N I C A I D O L I V A -
S T A N T I S T O T V M C V L T V M,

Mathæi 25.

Nos quidem incidimus in confusiones &
calamitates vltimæ ætatis mundi prædictas tuas,
ô Christe, & Prophetarum voce Stat in loco
sancto, in cœtu qui habet nomen Ecclesiæ, ido-
lum vastans omnem cultum, Deus Maozim,
qui colitur auro & argento, cum horribili con-
tumelia tui & profanatione tui nominis: Ideo
veniunt pœnæ fatales super nos: Confirmatur
dextera regni Turcici, vindex Idolatriæ & scele-
rum, quibus orbis Christianus inquinatus est.

Furit diabolus hostis tuus in spargendis corrup-
 ptelis doctrinae tuae, in stabiliendis erroribus
 contra tuam gloriam & veritatem. Denique
 mundus vere volutatur in malo, & gravissime
 Spiritus sanctus in pectoribus piorum turbatur.
 Ideo tu Fili Dei adesto misero tuo agmini. Ob-
 signa legem in auditoribus tuis, Servato tibi alio
 quod semen sanctum, quod genu tuum coram
 Baal non curuet, quod te non quatrat in deser-
 to, in coetu segregato ab Ecclesia tua, qui nub-
 lam monstrat firmam consolationem anxij
 mentibus, non in cubilibus & in coetu, qui Ec-
 clesiam alligat ad successionem politicam Epi-
 scoporum & Principum. Mitiga etiam nobis ca-
 lamitates, & largitor nobis verum animi robur,
 ne a te deficiamus propter opus, vel quietem
 huius mundi. Et tu Domine Iesu Christe ma-
 ne nobiscum, quia advesperascit, non deseras
 nos, ne nos te deseramus. Fac ut quamprimum
 illucescat ille tuus faustissimus dies, in quo pa-
 lam te angelis & generi humano ostendes, &
 electis tuis tribues vitam sine arumnis & lacri-
 mis. Custodi nos ut pupillam oculi tui, in tuo
 grege: Oriatur in nobis fulgur & Sol iusticiae,
 perfundens nostras mentes vera luce & ignitio-
 ne tui, deletis omnibus tenebris & corruptelis
 idolatricis. Fac ut ex tuo cadauere, ex tua na-
 tura humana, quae propter nos mactata est, su-
 gamus succum pascentem & conservantem nos
 ad eternam vitam, ut te fulgentem in nubibus
 laeti conspiciamus: Et sicut illustres aquilae, ela-
 ti in

in altum in hac vita, fide quæramus ea quæ
 sursum sunt, ubi tu es ad dexteram Patris tui:
 Et deinde obuiam tibi progredientes, resusci-
 tari ex morte, ad consuetudinem tui visibilem
 manseramus, sicut dixisti: Volo Pater, ut ubi
 sum ego, sint & ministri mei, ut videant glori-
 am meam, &c. AMEN.

Chrysi in epistol. 1. Cor. 10. homil. 24. Vbi
 enim Cadaver, inquit Christus, illic & Aquilæ.
 Cadaverem, Domini corpus, propter mortem.
 Nisi enim ille cecidisset, nos non resurrexisse-
 mus. Aquilas autem appellat, ut ostendat, ad alta
 cum oportere attendere, qui ad hoc corpus ac-
 cedit, & nihil cum terra ei debere esse comune,
 neque ad inferiora trahi & repere: sed ad supe-
 riora semper volare, & in solem iustitiæ intueri,
 mentisq; oculum acutissimum habere. Aquila-
 rum enim non graculorum hæc mensa est.

**DIE QUO FIT RECORDA-
 TIO ANDREÆ APOSTOLI,
 FRATRIS PETRI.**

Tota stoto pectore gratias agimus Fili Dei,
 caput & custos Ecclesiæ tuæ, quod ex immunda
 massa generis humani perpetuo tibi excerpis
 sanctum agmen, agglutinatum tibi vera agni-
 tione, iusticia ac vita, tu subinde promissionem
 de reconciliatione hominis lapsi repetivisti, illu-
 strasti, continua serie excellentium doctorum
 emissi,

emissa, constituisti etiam eidem tuæ sapientiæ
 cerram arcem in medio orbis habitati erectam
 politiam Mosaicam, vnde ea à toto genere hu-
 mano exaudiri possit: tandem apparuisti in car-
 ne, sustulisti vincula veteris testamenti, & no-
 uum fœdus tua voce exorsus es, & vocasti pro-
 pagatores illius sanctos tuos Apostolos, quos
 voluisti esse testes tuæ veritatis sine potestate
 politica, habentes testimonia quod non errent:
 Seruato in nobis lucem istam, vt illis tuis testi-
 bus & scriptis illorum tanquam voci de cœlo
 sonanti assentiamur, & simus ciues illius cœrus,
 qui extructus est super fundamentum Prophe-
 tarum & Apostolorum, in qua structura tu es
 lapis angularis, gestans totum ædificium verbo
 potentia tuæ: Da vt imitati sanctorum docto-
 rum exempla te sequamur, de quibus d. cum
 est: Euntes ibant, & flebant mittentes semina
 sua, redibunt cum exultatione portantes mani-
 pulos suos. Dato etiam Ecclesiæ tuæ perpetuo
 sanctos & fideles doctores, qui sint piscatores
 hominum, qui retineant formam sanorum ver-
 borum, sint fideles œconomi tuorum myste-
 riorum, & magnum gregem tuo regno aggre-
 gent, donec consummato numero electorum,
 rete ministerij suspendatur & tota Ecclesia con-
 spectu tui visibili fruatur, Amen.

DOMINICA PRIMA IN
 RECORDATIONE ADVENTVS
 Christi, Matth. 21.

INSTAT

INSTAT tempus, quo Ecclesia proponit
 nobis commonefactionem de beneficijs Filij
 Dei, qui & assumpta nostra natura in hoc mun-
 do apparuit, & rursus resuscitato toto genere
 humano palam conspicietur, puniat hostes
 suos, & æterna gloria ornent Ecclesiam suam:
 Te igitur compellamus Fili Dei, Domine Iesu
 Christe, qui regia pompa sanctam urbem in-
 gressus es, vt extaret publicum testimonium
 tuæ exhibitionis, aggregato nos ad illum agmē,
 quod tibi canit gloriam, quod tibi ramos victo-
 riæ præfert, & vestes tuo iumento substernit.
 Iuuato nos, vt procul seiuncti à caterua diabo-
 lorum & hominum, qui vlulatus blasphemos
 contra te edunt, sonemus tuam veritatem in ve-
 ra agnitione & iusticia: Sis tu noster Rex hic
 & in tota æternitate, implens nos tua luce & tua
 vita, defendens nos aduersus omnes conatus
 hostium tuorum: perficias tibi laudem ex ore
 infantium & lactentium. Serua nos imbecilles,
 qui sumus tua soboles, qui pendemus ex tuo
 collo & recurrimus ad tuum gremium, sicut in-
 fans ad suos parentes. Fac vt verba quæ in no-
 bis per spiritum tuum sonas, imitemur, & vt illa
 tua sapientia vagiens in nobis miseris confun-
 dat audaciam & potentiam inimicorum tuo-
 rum: Da vt tuam victoriam grata mente præ-
 dicemus, vt nostro loco conseruationem mini-
 sterij iuuenus, atque etiam vitam & fortunas
 nostras propter confessionem tuæ veritatis in
 discrimen ponamus: Et tu rursus benedictum
 semen

semen Abrahamæ benedicito nobis tua efficaci
 præsentia, & fac nos socios tuæ Ecclesiæ, quæ
 nomen habet à tuo nomine: Et orna nos glo-
 ria diuina, quam accepisti ab æterno Patre pro-
 pter consortes tuos, vt in hac vita & deinceps in
 æterna, læti tibi gloriam canamus, Amen.

DOMINICA SIGNORVM
QVAE ANTECEDENT FINEM
mundi, Lucæ 21.

VRVQVE tua voce **FILII DEI** præ-
 dictum est, in hac vltima & delira mundi senes-
 cta, maiores & grauiores futuras esse in genere
 humano confusiones & ærumnas: & simul te,
 qui es custos Ecclesiæ tuæ, tamen inter illas rui-
 nas imperiorum & hostium tuorum furores,
 seruaturum aliquas reliquias Ecclesiæ tuæ, ne
 inuocatio & agnitio tui vera ante finem huius
 mundi prorsus deleatur. Nos igitur ad te con-
 fugimus supplices, oppressi magna mole calami-
 tatum, quæ nobis ideo cumulantur, quod pec-
 cata senescentis mundi grauiora sunt & tristio-
 ra, & quia diabolus hostis tuus sentit præ forti-
 bus esse diem iudicij, in quo turpitudine ipsius
 omnibus electis creaturis palam ostendetur, &
 ipse in æternos cruciatus abijcietur: Ideo im-
 mani cum rabie sauit aduersus electum agmen-
 tum, & vellet totum humanum genus à te a-
 uulsum, fieri blasphemum aduersus verum De-
 um. Gemit etiam vna cum electis tuis hæc tota
 machi-

machina mundi, & cum desiderio inchoationem noui status expectat. Exeruciantur animi hominum miseris intolerabilibus, dubitationibus de tua veritate & ærumnarum cumulo, quæ ruentibus imperijs singulis accidunt. Secundam igitur tuam admonitionem intuemur signa illa, & consideramus dulcia germina tuæ Vocis, quæ hæc omnia prædixit, suspicimus & attollimus capita nostra ad te, qui sursum es ad dexteram æterni Patris, & expectamus lætum illum diem in fide & vera inuocatione, quando in nubibus cum gloria conspiceris, vt Ecclesiam ex tantis malis liberet. Tu optime protector tuæ Ecclesiæ, regito nos tuo verbo & spiritu, vt simus vigilantes, ne in hac auara & ebria mundi ætate inuoluamur curis huius mundi, quæ animos ab exercitijs pietatis abducunt, & motus à Spiritu tuo excitatos suffocant: neque etiam contaminemur luxu & crapula, nec illicitis voluptatibus & helluationibus Spiritum sanctum, qui se spiritibus natis in nostra natura permiscet, excutiamus, & nostra corpora faciamus domicilia spurcorum spirituum, qui ebrios & securos in tristem turpitudinem & æternum exitum rapiunt. Tu purifica nostra corda tuo Spiritu, & luceat in nobis tua agnitio, quæ tenebras nostras aboleat & sanctos motus in nobis accendat, vt omni tempore perseueremus in vera inuocatione tui, & tu qui promisisti nobis protectionem & mitigationem pœnarum, facito, vt effugere possimus ventura mala & stare

stare ante tuum conspectum, A M E N.

DOM. CHRISTI QUI EST MI-
NIMVS IN REGNO COELORVM.
& Iohannis Baptiste, qui est maximus in-
ter electos Christi, Matth. 11.

FILII DEI Domine Iesu Christe, qui in-
firmos discipulos Iohannis, quos ad te ex tristi
suo carcere ablegavit, clementer erudisti, & illis
testimonia publice edita, de tua persona & offi-
cio proposuisti. Fer etiam opem imbecillitati
nostræ, medere caligini & dubitationibus no-
stræ mentis. Confirma nostra anxia corda, ne
à tua veritate & Ecclesia tua propter scandala,
propter ærumnas, propter deformem speciem
tuorum membrorum deficiamus: sed innita-
mur tuo verbo & patefactionibus abs te editis,
& maneamus in cœtu illo qui te habet ducem,
& tuo dulci Euangelio cum spe læti exitus inter
medias calamitates fruatur. Tu etiam qui exci-
tasti eximium præcursores tuum, ut esset in-
choator novi fœderis, & munus præstantius
Propheta gereret, qui te iuvante curriculum
suum confecit, & tuam veritatem sine προσωπο-
ληψία & adulatione propagavit, & suo sangui-
ne te professus est: Rogamus te, munito nobis
etiam salutare doctores, qui sint constantes in
confessione veræ doctrinæ, non sint arundines,
non agitentur omni vento doctrinæ, non lu-
dant opinionibus, nec inflectant doctrinam ad
volun-

voluntatem & cupiditates potentum, nec tibi
 oculis velatis colaphos impingant: sed sint fide-
 les Oeconomi, sonantes tuam doctrinam sine
 corruptelis, nec frangantur metu periculorum
 quæ ministerium comitantur. Et tu qui mini-
 sterij es Dominus, adesto tuæ Ecclesiæ, facito vt
 nostro etiam tempore veritas tua procedat for-
 titel, vt Ecclesia tua eluctetur inter fremitus dia-
 bolorum & hominum, qui te oppugnant. Da
 vt in extremis periculis, in ipsa morte etiam, su-
 perata omni violentia hostium tuorum, tuum
 regnum rapiamus. Tu etiam qui minimus es in
 regno cœlorum, qui ex inenarrabili bonitate &
 humilitate abiecasti te infra omnes angelos &
 homines, qui deriuasti in te iram Dei, aduersus
 nostra peccata, & factus es victima, vt nobis
 reddatur gloria & beatitudo æterna: largire no-
 bis vt bonum certamen ceremus, retinentes fi-
 dem & bonam conscientiam, donec in regnum
 tuum visibile traducamur, vbi te palam in glo-
 ria electis ostendes, & credentes augusto illi ag-
 mini, in quo fulgent Baptista, Prophetæ & A-
 postoli tui, qui regnum cœlorum violenter ra-
 puerunt & custodierunt, aggregabis, Amen.

DIE THOMAE PERTINA-
CIS QUIDEM, SED TAMEN
 docilis, Ioh. 20.

TRISTES tenebræ, horribiles dubita-
 tionum & diffidentie fluctus etiam sunt in re-
 natis

natis, sicut Apostolus Thomas, qui coram hauserat vocem Filij Dei, & fuerat spectator miraculorum, quae dicebant testimonium de ipso, quod vera doceret & praediceret: ipse etiam senserat intus in suo corde praesentiam illius Domini, cuius erat auditor: tamen praecipuum fidei articulum de resurrectione Christi non credit, & illis qui Dominum viventem conspexerant non assentitur. Sed tu Fili Dei qui arundinem quassatam non frangis, & linum fumigans non suffocas, nos etiam doce & confirma, sicut erudisti & confirmasti infirmum discipulum tuum: Adesto etiam nostrae imbecillitati tuae viuifica praesentia: appareto nobis sub noctem, ne caligo humana tuam lucem in nobis extinguat: transfer tua dona in domos clauas, in haec misera nostra tuguria, quibus imminet grauissima pericula ab hostibus tuis: Affare nos tua beata voce foris annuncians per Verbum, & intus per Spiritum tuum in nobis efficiens pacem tuam, vt perfusi sensu tuae praesentiae acquiescamus, per te in spiritu tuo copulati ad aeternum Patrem tuum. Suscipe etiam nos fragiles & haesitantes in hac vita. Ostendito nobis tua vulnera, vt tui meriti, in luctu conscientiae nostrae cum ira aeterni Patris tui, recordemur, & nos pauidos & anxios in latus tuum & vulnera tua inuoluito, vt illud inuolucrum nos regat ab ira Dei, & vt sugamus ex tuo corpore vndam lauandam omnem immundiciam nostram, & viuificum alimentum tui sanguinis, quod

quod nos alar ad nouam & æternam vitam, vt nos etiam non simus increduli sed credentes: & toto pectore imitemur illustrem confessionem tui Apostoli, vt contra omnes blasphemos diabolos & hostes tuos, qui tibi gloriam diuinitatis inuident, profiteamur te esse Dominum & Deum nostrum, illum Deum, qui ab initio affuit suæ Ecclesiæ, compellauit eam foris in ministerio, & intus se credentibus ostendit, qui Ecclesiam suam texit cõtra omnẽ rabiem inimicorũ, & fœdere facto cum genere humano credentes suæ massæ assumptæ vnit. Facito tu Fili Dei Iehosua, vt huic tuæ promissioni tanquam voci de cœlo sonanti constanter credamus, nitamur spe tui auxiliij contra p̄pem, & salutẽ nostram à tuo verbo patefacto ordiamur, vt credentes in te Iesum, qui es Christus summus Pontifex & rex noster, in te vitam æternam habeamus, Amen.

**D. O M I N I C A M A G N A E L E-
GATIONIS MISSAE A CON-
fistorio ad Baptistam, Ioh. I.**

V T S A N C T V S Baptista compellatus à se-
nato Sacerdotum accusatione de discessione ab
ordinaria potestate & templo, opposuit man-
datum Dei, & vocationem quæ cogebat ipsum
aduersari idolatricis, & repurgare doctrinam de
beneficijs Christi: Ita tu Fili Dei, Domine Iesu
Christe regito nos miseros & imbecilles, ne fra-
gilibus criminacionibus, quibus accusa-
mur

F

mur

mur à potentibus tanquam autores dissidio-
rum, & hostes veteris Ecclesiæ communis ma-
tris à tua veritate deficiamus: sed in vera animi
constantia obœdiamus mandato vniuersali,
quod cœlestis Pater tuus edidit, qui mandauit
vt te audiamus, & fugiamus idola, & omnes qui
aliud Euangelium docent, pro anathemate ha-
beamus. Maneamus vero in illa Ecclesia, quæ
vere est Catholica, collecta ex membris multa-
rum gentium, sed coniunctis tibi in eadem con-
fessione. Et tu qui in hac vita tibi per vocem
Euangelij colligis cœtum electum: mittito fi-
deles ministros, qui verbum vitæ recte secent,
qui te monstrent baptizantem credentes igne
& spiritu: terrentem corda diuino iudicio, &
rursus eodem Spiritu viuifico sustentantem &
erigentem. Gerant ministri suos calceos, sint
cursores & legati tui, sint voces clamantes, scili-
cet tui ipsius per illos, non afferant suam sapien-
tiam, suam potentiam, cultus excogitados hu-
mano arbitrio: sed sonent tuam veritatem. Do-
ceant de te, qui es hospes implens beatam ani-
mam, in quam immigras simili luce & iusticia,
qualis in te conspicitur: Para tibi igitur vitam
& semitas, vt tam sancta profectio & habitatio
nobis contingat. In nostris viuens mentibus
esto λόγος, A M E N.

P R E C A T I O A P O S T O -
L O R V M F E S T I S.

Allmech

Allmechtiger / ewiger / warer / gerechter
 Gott / himlicher Vater / der du wegen des
 seligmachenden gehorsams Jesu Christi de
 nes lieben Sons / durch deine lehre / in mit
 wirkender krafft deines heiligen Geistes /
 dir eine ewige Kirche vnd Volck auß Er
 den zu deinem erkentnis vnd preys krefftig
 beruffest / Versamle vns O Vater in die zahl
 deiner Außerwelten / vnd erhalt vns vnd
 vnsern Kindern / für vnd für die lehr deiner
 Wahrheit / vnd hilff vns mechtig / dich hie
 vnd dort ewig zu loben vnd dir zu dancken /
 Der du sampt deinem Sohne vnd dem
 heiligen Geist / bist vnser lieber Vater vnd
 Herr in ewigkeit / Amen.

DIE ANNUNCIATIONIS M A-
 RIAE ET INCARNATIONIS
 Filij Dei, Messiae nostri.

Ewiger / allmechtiger / gerechter / trosts
 reicher Gott / du einiger Vater vnser lie
 ben Herrn vnd Heylands Jesu Christi / der
 du aus vnendlicher Barmhertzigkeit de
 nen Sohn vom geheiligten fleisch vnd blut
 der hochgelobten Jungfraw Maria hast
 lassen vnser menschlische Natur ohne Sün
 de warhafftig an sich nemen vnd ewig bes
 halten / Verleihe vns armen Sündern gnes
 diglich / daß wir deines Sohns vnser Hey
 lands / seligmachenden Leibes vnd Bluts
 S 2 teils

teilhaftig werden / auch durch die Krafft
deß heiligen Geists ewiglich verbleiben /
Vmb deines herrlichen Namens ehre wil-
len / Amen.

DIE NATALIS SALVA-
TORIS, INCHOANTE ANNUM
1566. Luc. 2.

ILLVXIT fausta dies, qua Ecclesia in cœ-
lo & in terra prædicat beneficia Filij Dei nati
hoc die, ex aluo castæ virginis Mariæ, cui pro-
deunti in hunc mundum sancti angeli augu-
stum cecinerunt Hymnum. Neque dubium
est hodie Ecclesiam cœlestem viuentem in læto
conspectu Dei, perfusam æterna sapientia, luce
& iusticia, supplicem agere gratias Filio Dei li-
beratori & redemptori, pro inenarrabili consilio
ostenso in ordine redemptionis generi humano,
& pro immenso isto beneficio, quod cum hac
nostra misera & immunda natura æternum ini-
uit fædus, assumpta nostra massa fragili & misera
pellicula humana, obnoxia ærumnis & morti,
vt nos insertos suæ naturæ assumptæ sustentaret
& gestaret ad vitam æternam. Susplicimus igitur
ad te optime Siloh, qui es fœtus virginis, Se-
gregamus nos à turpi & damnata ceterna dia-
bolorum & hominum, qui blasphemos vlulatus
contra tuam gloriam & veritatem edunt. Ora-
mus autem te toto pectore, facito nos socios
castorum angelorum, qui tibi gloriam canunt,
&

& membra illius Ecclesiæ, quæ vera pace tibi vnita, tua beneficia agnoscit & grata mente prædicat. Tibi gratias agimus, quod genus humanū non abiiecisti in æternam damnationem: sed factus es deprecator pro nobis, & nostram naturam facto mirabili fœdere tibi copulasti. Ita congruebat, vt ex ordine iusticiæ pœna innocen- tis hominis valeret pro alijs, & vt esset æquiu- alens precium, congruebat eundem Mediatorem esse Deum, qui iram Dei intolerabilem creatu- ris sustinere posset, qui posset vincere mortem, reddere iusticiam & vitam: esse perpetuus sacer- dos, ingredi in sanctum sanctorum: Intelligere arcanum consilium Patris, inspicere motus cor- dium, exaudire omnium hominum gemitus, esse rex sui gregis, eum defendere contra poten- tiam diabolorum: Et Ecclesiam resuscitatam ex morte collocare in æternum regnum Patris. Ista cum natura finita præstare non posset, toto corde gratias agimus tibi, quod tu, qui es λό- γος, imago substantialis & interpretis tui Patris, factus es noster Mediator. Tu in nobis etiam tantum beneficium inchoato. Sumus imbecil- les. Sumus inquinati & sordidi: sed sicut tu editus in hanc lucem in nocte brumali vestitus miseris fascijs, & amictus fascia miseræ naturæ, imbecillis infans, in stabulo inter præsepia, cum sis sapientia æterni Patris vagijsti: Ita vagiat tua sapientia in hac vita in nobis miseris, in tam tri- sti caligine nostra, inter tenebras deliræ ætatis, inter ruinas labentium imperiorum. Accende
 F 3 tu in

tu in nobis initia illius sapientiæ, quæ erit perfecta in altera vita: adiungito nos choro angelorum. Da vt toto pectore & læta voce tribuamus gloriam tibi vero Deo, qui es sapiens, iustus, omnipotens, castus, beneficus, misericors, secundum normam descriptam in Decalogo, qui misisti Filium tuum, vt gloriam tuam, qua genus humanum carebat redderet, & restitueret nos in integritatem amissam per peccatum. Tu Fili Dei ista in nobis obfigna, effuso in nos de tuo Spiritu, qui in nobis inchoët veram *adoptionem*, vt per eundem Spiritum, qui in tua natura assumpta fulget, tibi vniamur, à te sustentemur, viuificemur & gestemur ad æternam vitam, vt constituatur illa vera pax inter Deum & nos, vt diligamur in dilecto: & æternus Pater diligat nos illa dilectione, qua te imaginē suam substantialem diligit. Non turbet hoc mirandum & salutare fœdus diabolus, neq; nos pendentes ex tuo collo, ruentes in tuos amplexus, captantes tuum osculum, sinas rapi ex tuis manibus. Serua nos in tuo sinu, sicut fidus pastor fouet & gestat teneros agnos, & cum prima vox de tua natiuitate edita sit ad pastores, da vt ministri, pastores & doctores sint fideles testes tuorum beneficiorū, sint præcentores angelici hymni, illustrantes tuam gloriam, & explicatores pacis, quam Deus per te nobiscum pepigit, ducant oues ad tua præsepia, ad tuam Ecclesiam. Monstra tuas fascias, tuum verbum, quod in hac vita in nobis vagit, vt nos etiam experiamur

mur

mur sensum dulcissimæ promissionis, quam æternus Pater de te edidit: Beati omnes, qui confidunt in eo. Quia etiam ex veteri consuetudine ab hoc die, qui tibi fuit natalis, initium noui anni ordimur: Inuocamus te Fili Dei, facito ut hic veniens annus sit faustus, felix, sæcundus, tranquillus & salutaris Ecclesiæ, Reipub. & miseris nostris œconomis. Colligito inter nos tibi deinceps etiam Ecclesiam. Serua lucem Evangelij, nec finas eam extinguere potentia hostium tuorum. Serua etiam imperia, quæ præbent hospitia Ecclesiæ tuæ, arce à nobis rabiem Turcicam, quæ minatur excidium Ecclesijs & politijs nostris: sæcundato terram: Custodi nos à venenatis contagijs, & fac nos vna cum nostris vasa misericordiæ & organa salutaria Ecclesiæ & Reipub. A M E N.

S V B I E C T I O.

Natura humana erat orba, quia post lapsam & peccatum fuit proiecta à Deo Patre. Filius Dei testatus est se affici nostra miseria, fecit nobiscum fœdus, & nos suo Patri conciliauit.

DIE STEPHANI, QUI PRIMVS
PRO CHRISTO RESUSCITATO
& exaltato sanguinem fudit, Mat. 23.

DOMINE IESV CHRISTE, qui tristi pectore ingritudinem populi Iudaici aspernantis tua beneficia, & mactantis pios tuos docto-

res deplorasti: Oramus te flecte mentes nostras ad veram gratitudinem, vt magnitudinem tui amoris erga miserum genus humanum agnoscamus, & tua beneficia læti amplectamur. Tu es fidissima gallina matrix: Tu edita voce primæ promissionis ex illo ouo & salutari semine Ecclesiam tibi subinde genuisti, Tu credentes & adhærentes tuæ promissioni tuis pennis tegis, tua intercessione, aduersus iram Dei, quæ est ignis consumens omnes, & tuo salutari calore & flatu eos foues, effuso in eos Spiritu tuo, qui est substantialis flamma, emanans ex tuo & æterni tui Patris pectore, qui incubando frigus nostræ naturæ emendat, & tibi insertos ad nouam vitam viuificat, tu ingenti cum zelo præliaris pto tuis miseris pullis, pro tuo imbecilli grege aduersus vultures & Gypætos, diabolos, tyrannos & omnes hostes tuos. Tu igitur serua nos inter tuos pullos, qui tuam vocē vocantem cum admirabili φιλοσοφία agnoscant, qui sub tuas alas sese abdant, & ex tuo pectore hauriant consolationem in veris doloribus cordis, & defensionem contra omnes hostes tuos. Neque vero ô dulcis hospes animarum domos nostras relinquant desertas, non desinas tua præsentia & inhabitatione nos implere iusticia & vita tua, & præsta nobis verum animi robur, & confessionem tuæ veritatis omnibus rebus humanis anteferamus, sicut sanctus senex, pater Baptistæ in loco sacro inter media sacrificia suo sanguine tanquam preciosa victima testatus est,

te esse

te esse Messiam missum ab æterno Patre tuo. Libera nos de sanguinibus Deus seruator noster, ne inuoluamur tragicis pœnis, quibus opprimuntur hostes tui, qui se contaminarunt innocenti sanguine tuorum testium. Vt etiam heroicus tuus martyr, & fidus Ecclesiæ tuæ Diaconus Stephanus, cum in eum conijcerentur crimina, quæ in hac vita sunt atrocissima, quasi cum templo Dei & politia bellum gereret, tamen veram constantiam præstitit magna oratione summam vere doctrinæ exposuit, & inter supplicia cœlos apertos vidit, & te visibiliter, cui etiam moriens animam suam commendauit, conspexit: Ita iuuato nos, ne iniqua iudicia mundi formidemus, & tu secundum promissionem tuam sis nobiscum in tribulatione: aperi nobis cœlos, ostende nobis tuam viuificam faciem tua salutari præsentia, Consolare nostra mœsta corda, & ostende nobis, quod æternum tuum Patrem placasti, animas etiam nostras emigrantes ex corpore, suscipe in manum tuam omnipotentem. Da vt molliter obdormiamus & quiescamus, donec resuscitato genere humano, Ecclesiam ad consuetudinem tui visibilem, sursum vbi tu stas, ad dextram tui Patris, vigilans pro tuo grege, transferas, Amen.

DIE DISCIPVLI, QVEM
DILIGEBAT DOMINVS,
Iohan. 21.

F 5

Iohan-

*Iohannes tempore resurrectionis Christi
natus fuit annos 22. Vixit annos 89.*

T O T O S annos 67. dilectus tuus discipulus
gnate Dei, Iohannes, inter graues ærumnas &
grauia certamina tuam doctrinam in Asia mi-
nori, vbi plurimum fuit idolatricorum cultuum
& plurimum curiositatis & leuitatis Græcæ,
propagauit. Recubuit is in tuo sinu non so-
lum corporaliter, cū abs te vt cognatus & ado-
lescens tenerius amaretur: sed etiam hausit ex
tuo sinu spiritum sapientiæ, implentem men-
tem & cor ipsius luce diuina, robore fidei &
diuinis virtutibus. Fuit spectator tristissimi ex-
cidij suæ Patriæ, & vidit tragicum interitum suæ
gentis, vidit rudera illius politia, quæ à Deo
fuerat constituta, & illud templum in cineres &
flammas dispergi, quod vnicum fuerat veri Dei
templum in genere humano. Ipse luctatus est
cum sceleratis hæreticis Ebione & Cerintho,
qui erant tubæ diabolorum. Et sicut primus
Cain impulsus à diabolo filium Dei contume-
lia affecit, & ipsius promissionem derisit, & sicut
deinde magna colluuius ethnica, excogitata por-
tentosa multitudine idolorum, Christum &
eius beneficia reiecit: Ita immani audacia os in
cœlum ponentes Filio Dei diuinitatem suam
blaspheme detrahebant. Sed tibi gratias agi-
mus Fili Dei, qui es εἰκὼν ὑφισταμένη & λόγος
æterni Patris tui, quod voce & autoritate tui
Apostoli & testimonio tui iudicij, blasphemos
horri-

horribili pœna oppressisti, veritatem huius articuli nobis conseruasti. Serua etiam deinceps hanc lucem, & non sinas nos inuolui tenebris idolatricis, pugnantibus cum tua gloria. Constituit diabolus aduersus hanc veritatem & gloriam tuam, horribilem potentiam regni Mahomenci, quod tibi audacissime conuicium facit, & Ecclesiæ tuæ confitenti veram sententiam cruciatus & mortem minatur. Sed tu gnate Dei, ne sinas noticiam tui veram, potentia diabolorum & Turcorum deleri: sed serua tibi semen sanctum inter nos, quod contra omnes portas inferorum, te Filium Dei viuentem profiteatur, cui vniuersa vox diuina, magno consensu tribuit omnipotentiam, omniscientiam & omnes virtutes diuinas, & iubet ad te dirigi inuocationem, quæ debetur soli Deo. Serua etiam nobis intellectum discriminis inter iusticiam humanam & tuam. Facito vt tibi ducenti nos ad exercitia veræ pœnitentiæ, ad crucem, ad calamitates, & mortem, vbi nostra voluntas vere est vincita, & sese nihil regit, libenter obœdiamus. Facito etiam vt simus ambitiosi in hoc, vt propria faciamus: non moueamus certamina non necessaria ex superbia, ambitione, vel curiositate, sicut Samosatenus, Arrius, & multi alij: sed te sequamur & in vocatione nostra docendo & discendo, veras sententias retineamus: vt nos etiam inueniamur in illo coetu, qui à te diligitur & seruabitur donec tu venias,
A M E N.

DIE

**DIE BEATORVM INFAN-
TVM, QUI STOLAS SVAS LAVER-
runt in sanguine Agni, Matth. 2.**

VERE tu Fili Dei tempore humiliationis
tuæ ab exordio tuæ natiuitatis vsque gustasti
torrentem humanarum miseriarum, editus fui-
sti inops, nudus, spretus, iacuisti in fœno &
vagijsti inter bruta animalia. Exaruerat stirps
Dauidica, Te optima mater tanquam virgul-
tum in terra sitiente inter magnas ærumnas e-
ducabat, & in ipsa tua ætate tenera, tyrannis
diaboli & crudelissimi Herodis extrusit te in
longinquum exilium, vbi senex tuus nutricius
& dulcis tua Mater parentes mandato Angeli
consternati metu imminentis periculi nocte te
in vlnas suas sustulerunt, & longum iter ad cen-
tum fermè milliaria gementes ingressi sunt, ge-
starunt te in magna sollicitudine per aspera &
inculta loca Arabiæ, per illius gentis colluuiem,
quæ semper propter latrocinia & crudelitatem
fuit infamis: Et tandem in prouinciam Roma-
ni Cæsaris, quem Deus voluit esse tuum tuto-
rem, collocarunt. Texerunt te vero cum matre
tua excubiæ castorum Angelorum, qui fue-
runt duces & comites tui exilij & procul à tuis
cunis immanes latrones abegerunt. Ita quidem
nos Fili Dei de nostra miseria & de tuo be-
neficio commonefaciens imbuisi. Exulabat
genus humanum eiectum ex paradiso, ex statu
beatitudinis & gloriæ in istius vitæ ærumnas,
Exul

Exul est tua Ecclesia in hoc mundo, premitur à magnis monarchis, & præstantia membra tui cœtus priuatim sæpissime exulant. Sed tu miserus nostræ calamitatis sponte factus es exul propter nos, factus es deprecator pro genere humano, Exinanijsti te, assumpsisti hanc miseram massam & pelliculam nostræ naturæ, fuisti exul in hoc mundo, non possedisti locum, in quem posses reclinare tuum caput: non rapuisti potentiam & vsum diuinitatis extra vocationem, mirando modo λόγος quieuit carne tua patiente & moriente, vt nos in veram patriam, vnde est nostra origo, & vbi est nostrum πολιτόματα, reduceres. Toto pectore igitur inuocamus te Fili Dei, instilla nobis verum amorem illius cœlestis patriæ, accendatur in nobis verum desiderium tuæ consuetudinis, Consolare nos in hoc exilio, addas etiam nobis custodes sanctos tuos angelos, qui à nobis immanitatem diaboli & hostium tuorum arceant, & nostras animas decedentes ex hac miseriarum valle colloca in tuam arcem & veram patriam. Vt etiam Ecclesiam tuam inter rabiem furentis Herodis texisti tamen, cum tu vna cum parentibus tuis fugeres in Aegyptum, & Baptistam infantem parentes in desertum vltra Iordanem abderent: Ita deinceps etiam nos defende aduersus furores diabolorum & hominum. Rapuerunt quidem truces & impij ministri regis crudelitatis infantes ab vberibus & complexu matrum ad tristem necem, & sæpe species tuæ Ecclesiæ ta-
lis

lis est, vt de ea dicatur, Rachel noluit consolari: quia filij ipsius non sunt: Sed tu tamen seruas aliquas reliquias & hostes tuos abijcis in æternum exitium. Vt igitur infantes isti teneras suas stolas & pelliculas lauerunt in sanguine agni, & de tuo aduentu in carnem morte sua perhibuerunt testimonium, quos tu in meliorem vitam auexisti, vbi omnem lacrimam ab oculis eorum absterges, & in glorificatione Ecclesie hunc dulcem cœtum ostendes omnibus electis tuis in gloria, & increpabis diabolum & satellitem ipsius Herodem propter scelera, vsque in æternos cruciatus merges: Ita serua nos in confessione tuæ veritatis: mitiga Ecclesie tuæ ærumnas, ne vniuersa intereat, & nos liberatos ex hoc tristi exilio adiungito ciuibus regni tui, qui agnum sequuntur quocunque ambulat, & læti tibi gloriam canunt, Amen.

DOMINICA GLADII QVI
SAVCIAT ANIMAM MARIAE,
Lucæ 2.

AETERNE Pater dilecti Filij tui, iuua-
to nos dato Spiritu sancto tuo, vt imitati exem-
plum sancti Simeonis Filium tuum in vlnas læti
accipiamus, eum osculemur, & ab eo æternam
benedictionem consequamur. Facito vt segre-
gemur ex damnata multitudine hominum, qui-
bus tuus Filius est ruina, qui humilem formam
Christi & deformem speciem Ecclesie fastidi-
unt,

unt, & professioni veritatis, opes, potentiam
aut voluptates anteferunt, qui bellum gerunt
cum filio tuo, & ab eo tandem in æternum exitum
præcipitantur, sit vere tuus Filius nobis
resurrectio. Porrigat nobis lapsis suam manum,
erigat nos sua misericordi dextra, confirmet nos
suo spiritu, vt firmiter stemus erecti in vera fide
& inuocatione. Et fac nos etiam, vt beatus Poly-
carpus precatus est, participes resurrectionis
sanctorum tuorum. Quia etiam ex mirando
consilio tuo dilectam animam tuam dedisti in
medium inimicorum tuorum: Et quia dulcissi-
mæ matris Ecclesiæ pectus, duplex gladius Ec-
clesiasticus & politicus sauciat: Tu optime Sa-
maritane Fili Dei, sana nostra vulnera, mitiga
nobis ærumnas, sustenta nos tua consolatione
inter medias ærumnas, sicut sanctissima tua ma-
ter stans sub cruce spectatrix miserabilis necis
tuæ, etsi experiebatur dolores cordis inenarra-
biles, tamen te confirmante erecta est & verita-
tem articuli de tua resurrectione constanter re-
tinuit. Iuua vt curriculum nostrum in vera pietate
conficiamus, non discedamus à tuo templo, à
confessione veræ doctrinæ: sed perseueremus
in fide & vera inuocatione, sicut sancta tua vi-
dua Anna. Et nobis etiam ostende tuam faci-
em, tuam salutarem præsentiam, & vere late-
mur in te, Fac vt tua sapientia, quæ in hac vita
in nobis est imperfecta, subinde crescat, vt ex-
tinguantur dubitationes in nostra mente, exi-
matur nobis caligo, emendentur peruersi mo-
tus

tus cordis, vt subinde augeantur nobis dona Spiritus tui, donec in clara luce te & æternum Patrem tuum contemplantur, Amen.

**DIE QVO PRÆDICATVR
BENEFICIUM CHRISTI IESV
circumcisi & facti sub legem, Lu. 2.**

GRATIAS tibi agimus toto pectore, Domine Iesu Christe Fili Dei viui, quod post decretum de redemptione generis humani à principio affuisti Ecclesie tuæ, eamque foris in ministerio affatus es, & intus in cordibus lucem tuam & iusticiam accendisti, & tuæ promissioni addidisti *σφραγidas*, externas ceremonias, quibus fieret tuorum beneficiorum obsignatio & ad singulos credentes applicatio. Ita sacrificia & mactationes testificabantur de te, qui futurus erat victima, Et flammæ quæ ex cælo hostias inflammabant, testabantur de tua præsentia, quod intuentes vera fide tuum beneficium viuificare velis sacro igne tui Spiritus, qui veram agnitionem & sanctos motus in pijs accendit. Intelligebant primi parentes donari ipsis vitam ex tua misericordia, cum mulier diceretur esse paritura: Et quia mediator nominabatur, Semen mulieris, & simul promitteretur eum futurum esse victorem Diaboli, sciebant eum debere esse Deum & hominem. Repetita fuit eadem promissio magnanimo Abrahamo. Et quia fiebat restrictio ad certam gentem, addidisti

didisti nouum ritum circumcisionis, tunc, quando visibili specie hospes ipsius fuisti in cœna, cum ipse tuo conspectu effuse lætatus est, quando anus effœta est facta fœcunda, & quando paulo post Sodomiticam regionem terribili exemplo iræ tuæ ipse inflammasti: Non solum discernebat ille ritus posteritatem Abrahamæ à cæteris gentibus, sed etiam erat testimonium, commonefaciens de venturo Semine Christo, qui assumpturus erat infirmam pelliculam, gestaturus nostram naturam, & redditurus æternam benedictionem omnibus Iudæis & Ethnicis in ipsum credituris. Gratias tibi igitur agimus, quod hanc vocem de tua persona & officio inter magnos furores hostium tuorum seruasti, quod tandem in carne apparuisti, factus es sub legem, factus es maledictum, vt nos à maledictione legis liberares, & redderes integritatem amissam per peccatum. Ideo quidem circumcidi voluisti, vt ostenderes te esse propaginem ortam ex posteritate Abraham, & te subiectum esse legi propter nos. Oramus igitur te toto pectore, infere nos etiã tuo cœtui alloquere nos tua voce, illustra nos tua agnitione, confirma nos tuis sacramentis tanquã certis pignoribus tuæ veræ regenerationis & viuificationis: tollito maledictionem, iram Dei, damnationem, opera diaboli, & inchoa in nobis tuam benedictionem, dato remissionem peccatorum, iusticiam, vitam, Restitue in nobis tuam legem, & incipito illam conformitatem, quæ erit perfecta in æterna vita. Sis

ta. Sis noster Iesus, Saluator, merito & efficacis
tui, vt experiamur tuum Patrem tuo merito ef-
se placatum, & te habeamus manentem in no-
bis ad vitam æternam, Amen.

DIE THEOPHANIORVM
TRIVM REGVM, Matthei 2.

Tu æterne Pater Domini nostri Iesu Chri-
sti, qui in Baptismo Christi stantis inter vndas
Iordanis, te mirando modo patefecisti, quando
de Filio tuo concionatus es, & Spiritus sanctus
visibili specie columbæ sese ostendit: Tu rege
nos dato Spiritu sancto tuo, vt tibi vera fide ob-
temperemus: accende in mente nostra veram
cogitationem de tuis beneficijs: Facito, vt acce-
dentes ad te in nostra inuocatione, te vnum ve-
rum Deum discernamus ab omnib. commen-
titijs numinibus, & mente nostra nos transfera-
mus in illam ripam fluminis, in cœtum illorum
piorum spectatorum & auditorum, quibus hæc
illustris patefactio ostensa est: appareat nobis
etiam lux: affare nos per Filium tuum in Spiri-
tu sancto, & flecte nos ad veram obœdientiam.
Et sicut auditores pios deduxisti ad aspectionem
Christi, q̄ assumpta humana natura factus est Me-
diator noster: Tu autem æterne Pater ex nube
locut⁹ es, & Spiritus sanctus in specie columbæ
apparuit: ita facito vt in hac vita innitamus be-
neficio tui Filij, qui nostram naturam sibi copu-
lauit, vt nobiscum æternum fœdus faceret. Fac
vt no-

vt nobis etiam aperiatur cœlum, vt tuam vocem exaudiamus, vt super nos quiescat tuus Spiritus, accende in nobis initia vitæ æternæ, donec in cœlo in visibili consuetudine diuinitatem intuebimur, non in ænigmate, non in nube, non in specie columbæ: sed de facie ad faciem, similes tuo Filio. Vt etiam de nato Christo illustre testimonium ediderunt Christiani Philosophi ex Persia, reliquæ ex schola sancti Danielis: Ita tu Fili Dei serua tibi perpetuo aliquem cœtum, qui tua beneficia prædicet: Da vt nobis oriatur stella illa fausta lux fidei, quæ te quærit in Bethlehem in præsepi in verbo partefacto, in ministerio, ne aberremus à vera via, nec quæramus commentitia diuerticula humanarum opinionum & cultuum. Non sinas tuam lucem deleri vel tenebris hypocritarum & idolatrarum, vel furoribus tyrannorum, qui tecum immane bellum gerunt: Sed facito vt perfusi noua luce à te, Solo iusticiæ, lætemur toto pectore, & te ducem qui gubernaturus est populum suum in veritate & iusticia, vere agnoscamus, vt tibi etiam offeramus sinceram fidem, inuocationem, patientiam in cruce, tibi tribuamus honorem Regis, cultum debitum Deo, & intueamur beneficium tuæ mortis & sepulturæ: Foris etiam nostro loco conseruationem ministerij iuuenus omnib. officijs, vt decedentes ex hac vita inter initia tuæ lucis transferamur in tuum regnum, vbi in nobis lucebit diuinitas sine tenebris in omni æternitate, A M E N.

DOMINICA CHRISTI
 AMISSA MATRE IN DVODE-
 cimo Paschate, Luc. 2.

VT tua mœstissima mater te Fili Dei in duo-
 decimo Paschate ex incogitantia amisit, ita duo-
 decimo seculo à tua natiuitate Ecclesia intelle-
 ctum veri Paschatis amisit, & inuoluta est tunc
 præcipue tristi caligine & impio cumulo falso-
 rum cultuum, qui tua beneficia & gloriam ob-
 scurarunt, excogitatis opinionibus de inuoca-
 tione hominum, veneratione statuarum, &
 cultu Dei Maozim, Vt tamen dulcissimi paren-
 tes cum dolore quærerent te, in templo te do-
 centem adepti sunt, cum ingenti læticia: Ita ti-
 bi toto pectore agimus gratias, quod nobis lu-
 cem veræ doctrinæ reddidisti, & Ecclesiam tu-
 am, quæ tibi est templum, repurgasti ab idola-
 tricis cultibus. Serua nobis istam lucem neque
 discedas à nobis. Refuta tua sapientia & poten-
 tia diabolum, qui per hypocritas suos & falsos
 doctores verbum tuum calumniatur. Et sicut tu
 cum dulcissimis tuis parentibus, cum Iudæa
 grata pace frueretur, ad publicos congressus Ec-
 clesiæ in amœnissima illa terra, inter vestigia
 Patrum & Prophetarum suauissimorum tuo-
 rum collocutorum expatiatus es, nostra hæc
 Germania interea ardente bello & horribilibus
 Ianienis: Ita nunc posteaquam orientales pla-
 gæ à te propter contentum tui, anathemate
 percussæ sunt, & Ecclesia tua in hæc horrida lo-
 ca ad

ca ad Arctum secessit: Serua nobis ministerium: Serua aliquas politias, quæ præbeant hospitia tuæ Ecclesiæ. Da vt sonet in nostris congressibus vox veræ doctrinæ & inuocationis sine corruptelis, vt Reges & populi congregati Domino seruiant. Confirmato nos tuo Spiritu, vt simus vigiles, simus fideles custodes tui depositi, nō patiamur te elabi ex nostris manibus: sed vera fide agglutinati tibi tuo spiritu nos in tuos humeros proijciamus. Confugiamus ad tuum sinum, & abs te gestemur ad senectam vsq;. Tu etiam Fili Dei, in quo lucet substantialis radius diuinæ sapientiæ, qui assumisti nostram naturam vt similem lucem in nos propagares: Loquere etiam sapientiam tui Patris in cordibus nostris, augeto nobis fidem accedentem ad te & ad æternum Patrem tuum. Da vt in nobis crescat gratia tua & donum per gratiam, vt proficientes in virilem ætatem, tibi maneamus coniuncti in omni æternitate, A M E N.

S V B I E C T I O.

Duodecimo centenario maxime creuerunt idolatrici abusus in Ecclesia. Excogitatae sunt impudentissimæ inuocationes mortuorum: peregrinationes ad statuas: cumulatae idolatricæ missæ: Excogitata circumgestatio Dei Mazim. Ea etiam ætate cepit regnum Otomanorum inter Turcos: paulo post aliqui ex doctis, vt Gerson, & similes quæsiuerunt Christum

inter notos & cognatos in libris doctorum, commentum sunt aliqua leuia remedia pia consolatione conscientiarum, & mitigationem illius horribilis carnificinae: Sed vera fundamenta doctrinae non potuerunt videre. Tertio die, tertio seculo post, inueutus est Christus in templo: Voce Lutheri & similium monstrata est vera sententia de Christo ex scriptis Prophetarum & Apostolorum, & reprehensi sunt impij cultus.

DOMINICA NVPTIARVM
IN ARVNDINETO, Ioh. 2.

AETERNÆ, vere & omnipotens Deus, qui in prima mundi creatione postquam produxisti naturam corpoream, quæ esset imago tuæ sapientiaë & bonitatis, & gestaret talem formam qualem tuus Filius assumpturus erat, deinde arcana deliberatione loquente Filio tuo, dixisti: Non est bonum hominem esse solum. Tu voluisti propagationem generis humani fieri ex paucis, & tamen duos coniunxisti, vt esset Ecclesia, quæ te recte agnosceret, inuocaret, & veram noticiam tui posteritati traderet. Istud est consilium tuum, vt hæc imbecillis natura hominum in legitimo coniugio caste viuat, & tibi hoc modo perpetuo ex pijs familijs excerpatur Ecclesia. Tu, qui vis in nobis lucere intellectum castitatis, vt accedentes ad te in inuocatione te procul discernamus ab omnibus naturis

turis inæstis & pollutis, tuo spiritu casto & veraci purifica corda nostra, vt tibi in vita casta & munda seruiamus, non obsequamur hosti tuo diabolo, qui auctor est inæstarum legum, quæ tibi contraria dicunt, & hominibus coniugia prohibent, vt aucta spurcitiæ tu contumelia afficiaris, & magna agmina hominum à te auulsa in æternum exitium trahantur: procul arce à nobis tam tetra scelera. Confirmato nos tua ope, ne inquinati malis libidinibus à te abducamur, ne turbetur inuocatio nostra, quæ sola nos miseros in hac æumnosa vita erigere potest, ne accersamus nobis furores in anima & horribilem cœcitatem, quales multis inæstis acciderunt, neque inuoluamur tragicis & æternis pœnis, quæ obœdientes opprimunt secundum tristissimam comminationem: Omnis anima quæ fecerit abominationes has, peribit de populo suo. Tu etiam Fili Dei, qui amorem conjugalem ordinasti, vt esset mynisterium rei arcanae & admirandæ, instilla mentibus & pectoribus nostris intellectum illius cœlestis sapientiæ & verum desiderium coniunctionis cum te. Flagrat in te verus & ardens amor erga genus nostrum, cuius massam induisti, non secus ac dulce incendium est amoris in casto sponso erga suam dilectissimam sponsam. Tu carnem tuam vere diligis ac foues, gestas ac alis credentes insertos tuæ massæ vera fide, effusa in illos de tuo Spiritu, talia efficis, qualia fiunt in tua natura humana quæ λόγῳ vnita est, Ecce iacet Ecclesia

fia tua ex antiquo ritu desponsationum supplex
 ante aram: Tu placa nobis æternum Patrem
 tuum, recipe nos in tuam societatem: ô diuine
 sponse fac nos etiam participes fœderis, quod
 cum nostra natura fecisti: dele sordes nostræ
 miseræ carnis tuo merito, & dato Spiritu tuo
 inchoa in nobis conformitatem diuinam, & fac
 vt tibi adhærentes per eundem Spiritum vnum
 tecum simus. Et quia tuo consilio in hac mi-
 sera vita, nuptias has diuinas vis celebrari in a-
 rundineto, inter magnas ærumnas, vbi vinum
 sæpe deficit, vbi sæpe talis species est Ecclesiæ,
 quasi nostræ hydriæ, nostra testacea corpora
 pressa malis, aqua & lacrymis ad summum vs-
 que implentur, vbi etiam in inuocatione mora
 nos excruiat, quando non audis tuos ex con-
 silio ipsorum, & durum est expectare tuam ho-
 ram: Tu iuua & confirma nos, ne istæ arundi-
 nes, in quibus nidos suos habet tua Sponsa, fran-
 gantur à diabolis & tyrannis: Da vt in cruce
 & ærumnis constanter nitamur tuo consilio &
 auxilio, & tantum faciamus quod tu iussisti.
 Cura vt nobis etiam in tua illa læta hora, tui
 œconomi, tui ministri, infundant suaue vinum
 tuæ vocis, monstrantes consolationem in maxi-
 mis malis, & ducentes ad te, qui es veritas &
 vita, donec tandem completis his nuptijs arun-
 dineis, in mensa Patris tui vinum nouum sine
 calamitatibus hauriamus, A M E N.

DIE

DIE QVO CELEBRATUR
RECORDATIO PAULI COMPELL-
lati ex cœlo & conuersi ad Christum,
Actor. 9.

TIBI vera fide & toto pectore gratias agimus Domine Iesu Christe Fili Dei viui, quod perpetuam tibi Ecclesiam in genere humano per vocem ministerij colligis, & quod præcipue vas electionis paulum Apostolum tuum misisti, quem voluisti doctrinam de beneficiis tuis propagare inter gentes, inter populos, quorum tunc erat vita inquinatissima sub turpissima illa multorum diabolorum cloaca Nerone Cæsare, eiusque voce conseruata in scriptis suis Ecclesiam oppressam tenebris errorum subinde quidem, & hac inprimis postrema ætate mundi de vero intellectu Euangelij voluisti erudire: Te inuocamus cum pio gemitu: Serua nobis tuam lucem accensam ex ministerio huius heroici tui Doctoris, fac vt multi extrudantur operarij in tuam messem, qui sint fideles custodes doctrinæ Paulinæ, qui conuersi ad te, vere quærant quod tu ipsos iubes facere, qui tibi seruiant in propagatione tuæ veritatis, recte secent verbum vitæ, illustrent discrimen legis & Euangelij, tribuant tibi tuum honorem, monstrent pavidis mentibus inter terrores conscientiaë consolationem tuam, sint ipsi typi fidelium in sermone & conuersatione, fiant omnia omnibus, vt multi tibi lucrifiant, glorientur in affli-

tionibus, non formident odia, ingratitude[m]
mundi, & constantiam vsq; ad mortem in con-
fessione veritatis præstent. Iuua etiam audito-
res Paulinæ concionis, vt veri efficiantur imita-
tores Pauli, militantes bonam militiam, retinen-
tes fidem & bonam conscientiam, vt exuentes
veterem hominem: induant te Dominum Ie-
sum Christum, renouati tuo Spiritu ad veram
lucem & vitam, vt vere tui desiderio tangantur,
vere cupiant dissolui & esse tecum, vt translati
ex hac caligine in illud lumē, te coram aspiciant
& arcanarum rerum causas discant, quas in hac
vita non intelligimus. Et quia hic vis disci initia
tuæ sapientiæ, & ex te fonte iubes nos hauri-
re riuulos, instituto ministerio docendi, fac vt
multi etiam hac in parte fidelitatem & exercitia
tui Apostoli imitentur, sint diligentes in lectio-
ne, cognoscant in hac summam salutaris tuæ
doctrinæ, & corpus suum frenent & castigent,
vt in vera obœdientia tui perseuerent, donec in
illam scholam abducantur, vbi omnes electi in
clara luce te intuebuntur, A M E N.

DOMINICA ILLVSTRIS
FIDEI IN LEPROSO ET CEN-
turione qui ædificauit synagogam,
Matth. 8,

Vt tibi Fili Dei placuit fides leprosi ad te ac-
cedentis, & cum conditione sanationem corpo-
ralē certus de tua misericordia petentis: ita ac-
cende

cende in nobis similem sapientiam, vt intuentes
 vera fide te datorem æternorum bonorum sine
 hæsitatione agnoscamus: in præsentibus vero
 ærumnis sciamus te seruaturum vniuersum cor-
 pus Ecclesiæ: singulis vero mitigaturum ærum-
 nas tuo consilio & bonitate, qui in hac vita vis
 Ecclesiam tuam subiectam esse cruci: Extende
 igitur ad nos etiam tuam beneficam dexteram,
 abstergito lepram & sordes nostræ miseræ na-
 turæ: Lana nos tuo cruore, qui nos mundat ab
 omnibus peccatis. Sanato eos dato tuo spiri-
 tu, qui es inchoator nouæ vitæ & salutis. Fo-
 ris etiam lenito nobis calamitates, nec patiaris
 nos tentari supra vires. Serua nobis ministeri-
 um sanctum & fidele, quod non sit hypocriti-
 cum, non gerat tecum bellum, non deriuat glo-
 riam tuam in sese: sed tibi dicat testimonium
 verum & sincerum secundum voluntatem tu-
 am à te editam in tuo verbo. Vt etiam ad agni-
 tionem tui vocasti Romanum magistratum, in
 quo insigne robur fidei fulsit, qui pastorem &
 Ecclesiam suæ vrbs pie dilexit, & scholam ad
 propagationem tuæ doctrinæ ædificauit, & præ-
 cipue egregiam tecum coluit amicitiam: Sic
 oramus te supplices, largire nobis etiam pios
 magistratus, qui te ament, qui tuum auxilium
 expectent vera fide, qui benefaciant tuæ Eccle-
 siæ, iuuent & ornent ministerium, plantent &
 constituent scholas, sedes doctrinæ & Ecclesiæ
 seminaria, vt multi subinde ad te conuertantur,
 qui te in vera fide agnoscant & inuocent, & in
 resusci-

resuscitatione generis humani adhibeantur tuæ mensæ, in qua sedent veteres tui conuiuæ & dulcissimi collocutores tui, Abraham, Isaac, Iacob & multi alij electi tui. Ne vero projice nos à facie tua vna cum ingratis tuis Iudæis ad loca tenebrarum, vbi homines damnati oppressi horribili consternatione & cruciatibus animæ, cum fremitu & fuga tristissima à tuo & omnis Ecclesiæ cœlestis conspectu in omni æternitate abiecti sunt: Verum auge in nobis fidem, quæ nitatur tua misericordia & auxilio, vt te agnoscamus esse victorem mortis & diaboli, instauratorem nouæ vitæ, & dominum vniuersæ creaturæ tuæ, non alligatum ad causas secundas, locorum, temporum vel occasionum: & vna cum pio & constanti Centurione tuam opem in sanatione animæ & corporum nostrorum experiamur, A M E N.

DIE QVO CELEBRATUR MEMORIA CHRISTI INFANTIS, allati à matre in templum & gestati in vlnis pij senis, cui læticia cantum expressit. Luc. 2.

ÆTERNÆ Pater vnici Filij tui Domini nostri Iesu Christi, qui in politia Israël constituta ex tua sapientia & ornata dulcissimis legibus, vtilibus ad vsus Physicos & politicos, & significantibus res arcanas & diuinas: etiam leges de immundicie & custodia puerperarum, & alteram de primogenitis sanxisti, vt nos non modo

modo ordinis in vita, & gratitudinis erga ministerium tuum commonefaceres: sed etiam doceres hanc nostram naturam, ream, immundam, quæ est sicut pannus menstruata, ablu sanguine Filij tui, qui est tuus primogenitus, imago tua substantialis, & λόγος sonans tuam voluntatem, de quo clara voce ex cælo locutus es, & ipsum audire præcepisti. Rege nos per Filium tuum primogenitum dato tuo Spiritu, ut serio nostram immundiciem deploremus, & à te sanationem petamus, mundemur sanguine Filij tui, & renouemur ab ipso ad veram integritatem tibi placentem, ut propter hunc primogenitum abs te adoptemur in filios & propter eum diligamur. Ut etiam sanctus Senex cum publice vera vox de tuis beneficijs pene tota evanuerit oppressa, tenebris & furoribus impiarum Sectarum, & horribili tyrannide gubernatorum, tamen à Spiritu sancto in vera sententia fuit confirmatus, & singularem promissionem de conspectu Messia acceperat: Ita tuo eodem Spiritu, qui credentes in omnem veritatem ducit, accende in nobis fidem, quæ eluctetur ex caligine idolatrica, grassante in magna parte generis humani, & da ut apprehendamus tuum Filium, & in ipsius complexu lætam & beatam discessionem adipiscamur. Iuva ut toto pectore sicut pius Simeon & sanctus tuus athleta Iacob hunc Seruatorem inter pauores conscientia & cruciatus mortis vera fide firmiter teneamus. Fac ut ipse sit nostrum lumen
illu-

illustrans splendore suæ gloriæ tenebras nostræ
 imbecillis mentis, deleat in nobis dubitationes,
 emendet morbos nostræ animæ, & accendat il-
 lud beneficium & salutare lumen veræ agnitio-
 nis & inuocationis, vt socij effecti in spiritali
 communionem tui populi Israël, cui tuus Filius
 est gloria, dans testimonium, quod in hoc po-
 pulo editæ & conseruatae sint promissiones &
 patefactiones de essentia & voluntate veri Dei,
 etiam consequamur tuam gloriam, qua nostra
 natura eget, ornati à tuo Filio diuina benedi-
 ctione remissionis peccatorum, donationis iu-
 stitiæ & vitæ æternæ, A M E N.

D O M I N I C A N A V I C V L A E
 S E R V A T A E I N T E R S O E V O S
 fluctus, Matthæi 8.

F I L I D E I Domine Iesu Christe, tibi toto
 pectore gratias agimus, quod in genere humano
 semper seruas aliquam arcam & nauim, in qua tu
 es gubernator omnium remigum & nautarum. Tu
 stetitisti apud ærumnosum Noam in arca natan-
 tem, cum sua Ecclesia domestica, tempore dilu-
 uij, quando genus humanum tristi exemplo
 propter scelera in vndis suffocatum perijt. Fle-
 cte animos nostros ad veram sapientiam, vt tu-
 am arcam & nauim quæramus, vt sub tua gu-
 bernatione pœnas, quæ mundum propter con-
 temptum tuorum benefactorum opprimunt, ef-
 fugiamus: Et sicut mœstissimi discipuli tui vi-
 Et in

Si in latera & fragili naui, inter terribiles tem-
 pestates turbinum & procellas obruentes nauic-
 culam te dormiente alta voce te inclamarunt:
 Domine perimus: Ita tu optime & fidissime
 custos Israël non dormias altum, miserere Ec-
 clesie tuæ quæ quassatur horribili tempestate
 calamitatum excitata à diabolis & satellitibus
 ipsorum: audias vocem miserorum remigum
 qui tibi supplices palmas porrigunt, Increpa
 montes & mare, destrue potentiam diaboli &
 mundi, serena cœlos, mitiga nobis & toti cor-
 pori Ecclesie foris ærumnas, reprime hostes,
 ne tuos cœtus deforent, & suffocent intus in
 cordibus nostris vocem tuam. Erige nos tua
 præsentia, auge nobis imbecillem fidem nostrã,
 medere nostræ trepidationi, Confirma nos ne
 frangamur metu procellarum & fluctuum Sed
 sicut Noë inter aquas diluuij, aut populus in-
 ter undas rubri maris, nitamur tuo auxilio, qui
 inter medias ærumnas Ecclesie tuæ præsens es,
 & quamuis dormire videris, tamen prope es
 tuis afflictis, quorum corda ad te respiciunt:
 hanc serenitatem accende in nostra anima, &
 seditationes & tela diabolorum, qui nos à
 conspectu tuæ præsentie abducunt. Libera nos
 etiam tuo consilio ex potentia hostium tuo-
 rum, & tota Ecclesia te vnum, in cuius manu
 non solum rerum natura sita est, verum etiam
 qui dator es æternorum bonorum, grata voce
 prædicet, & multi ad societatem tui cœtus in-
 uitati exemplis tuæ præsentie flectantur, Amen.

DOMI-

D O M I N I C A Z I Z A N I O-
R V M, Q V A E I N I M I C V S S P A R-
git in agrum Domini, Matth. 13.

T V Fili Dei bonum semen protulisti ex sinu æterni Patris tui, salutarem vocem Euangelij de tuis beneficijs, eamq; instituto ministerio subinde in multum spargis, vt enascatur seges ferens multum fructum, qui implere posset tuum horreum. Te rogamus, riga ariditatem nostræ naturæ tuo viuifico succo & calore, vt fiamus ager fœcundus & gratus, vt tuum semen in nobis fructificet fidem & nouam iusticiam tibi placentem. Et quia in hac vita tuæ Ecclesiæ mixti sunt hypocritæ, sicut steriles auenæ vel lolium, etsi habent speciem sanctitatis & iusticiæ: da vt non contaminemur malis exemplis, sed perseueremus in vera agnitione & inuocatione tui, & fructum multum feramus. Tuba etiam tui verbi & motu tui Spiritus excita nos omnes, & imprimis agricolas doctores tuos, vt simus vigiles. Excute nobis segnicem & veternam securitatis, ne dormientibus nobis inspergantur tuo cœtui zizania ab hoste tuo diabolo, corruptelæ sanæ doctrinæ aut profanitas vel peccandi licentia. Rege etiam tua sapientia doctores Euangelij, vt rectè fecent tuam doctrinam, retineant discrimen inter potestatem politicam, quam armasti gladio ad defensionem totius legis tuæ, & inter ministerium quod arguit errantes verbo, sine vi corporali. Fac vt
in

in mansuetudine & patientia erudiant errantes, doceant infirmos, & lapsos in laqueos diaboli reuocent, vt non excitatis motibus & scandalis non necessarijs, triticum euellant cum lolio, nec somnient Ecclesiam Anabaptisticam, in qua nulli sint mali. Largire vt adolescentes in læta maturitate attingamus tuam messem, quando beati tui Spiritus grana ex terra colligent, & corpora hominum resuscitata ex morte & ornata noua gloria fœcunditatis, ea collocabunt in tuum regnum, vbi tui electi fulgebunt sicut sol, impleti in anima diuina luce simili lumini æterni Patris tui, & corpore immutati ad talem nobilitatem æternæ vitæ, qualis in tua massa humana fulget, AMEN.

DOMINICA MAGNAE VI-
NEAE IN QVA SVNT DISSI-
miles operarij, Matth. 20.

SEPTVAGSIMA.

ÆTERNÆ Paterfamilias conditor vni-
uersæ creaturæ tuæ, qui prodijsti ex arcana sede
tua & per filium tuum decretum de collectione
& glorificatione Ecclesiæ edidisti. Tu constituisti
ex tua sapientia & bonitate vineam hæreditariæ
pro tuo Filio. Eiectum erat genus humanum
propter peccatum in solitudinem tristissimam
miseræ huius vitæ: sed tu per filium erigis ti-
bi verum paradysum & hortum, in quo educas
plantulas & vites impletas læto succo qui pecto-
ra om-

H

ra om-

ra omnium credentium læticia inenarrabili ri-
 gat, Tibi gratias agimus quod omnibus ætati-
 bus mundi vocasti colonos & vinitores, qui
 istum tuum succum quærunt, & aridam ter-
 ram, te dante, bona cultura emendant. Tuo
 consilio ex reliqua parte generis humani dam-
 nata segregasti tibi sanctos Patres, vineæ tuæ
 præstantissima lumina, coëgisti cœtum tuorum
 operariorum, elegisti certam gentem quam vo-
 luisti distinguere ab alijs populis, ceremonijs &
 legibus politicis, exercuisti gubernatores tui po-
 puli pondere diei & æstu, onere legum & affli-
 ctionibus comitantibus gubernationem. Tan-
 dem vero die inclinato & accedente fine mun-
 di, Vocasti etiam miseros ethnicos, ignaros tuo-
 rum beneficiorum, ex immensa misericordia, &
 in promissione præcipua & finali fecisti exæqua-
 tionem gentium: Te oramus æterne & sapien-
 tissime agricola, retrahere nos ex deserto huius
 mundi: Facito nos ciues tuæ vineæ. Imo fac
 nos palmites in vite vera & viuifica in Filio tuo,
 ex quo bibere possimus vinum iusticiæ & vitæ
 æternæ. Da vt non solum simus in cœtu voca-
 torum nomine & specie, sed simus electi &
 sinceri, tibi agglutinati vera agnitione & inte-
 gritate. Et tu prudentissime Oeconome æterni
 Patrisfamilias Fili Dei, cui pulcra hæreditas &
 vinea à tuo Patre contigit, quando ingruit ve-
 spera, quando opprimimur caligine dubitatio-
 num, tenebris in mente, paucibus nostræ con-
 scientiæ metuentis tuum iudicium & horribili-
 bus

bus turbationibus diaboli, tunc porridge nobis
 tuum denarium, quem credidisti tuis pandoc-
 cheis, Erige nos promissione Euangelij, quæ
 docet te esse *λόγος* æquiualens pro peccatis
 mundi, & quæ monstrat tuam imaginem & ef-
 figiem oblatam in verbo, & quæ per tuum Spi-
 ritum in corda credentium imprimitur, vt con-
 stituatur vera conformitas cum te, qui es ima-
 go æterni Patris tui, redigens omnia ad idem
 caput. Iuua nos tua præsentia, vt accepto tanto
 beneficio non fiamus aduersus te ingrati, sicut
 impij Iudæi, qui tuum denarium fallidierunt,
 & tumidi persuasione suæ iusticiæ tecum ausi
 sunt litigare. Et ideo à facie tua reiecti sunt,
 nec valorem tui denarij adepti sunt. Aspice nos
 tuo beneficio & liberali lumine, & in hac vltima
 hora mundi infigito denarium tuum nostræ de-
 fatigatæ & anxie animæ, vt efficaciam illius in
 mœsta illa vespera gustemus, & demum vbi cla-
 rum mane illucescet, in vita æterna inter electos
 tuos perpetuo eam experiamur, A M E N.

DOMINICA MAGNÆ SE-
 MENTIS SPARSÆ IN DISSI-
 miles agros, Lucæ 8.

EXISTITU Fili Dei missus ab æterno Pa-
 tre tuo à principio, & instituto ministerio, in
 quo sonat vox de tuis beneficijs, fecisti saluta-
 rem sementem Euangelij. Magna quidem tuæ
 glebæ est frigiditas & sterilitas, rarus est æger
 H 2 gratus

gratus, neque tamen verbum tuum ad te reuertitur inane, & te fecundante alicubi tuum sanctum semen fructificat. Fatemur nos esse immundam massam, sterilem & ingratham: sed tibi toto pectore gratias agimus, quod prodijsti ex tuo arcano lumine & ex gloria tui Patris, passus es tibi de collo suspendi saccum plenum granis, assumpsisti humanam naturam quæ inserta λόγῳ efficitur fecunda, spargit grana Euangelij & Spiritus sancti, per quæ tibi crescit seges aliqua in genere humano, tibi dulcis & dilecta, ex qua deinde rursus grana in terram conduntur, quæ die ultimæ & gloriosæ messis proferent corpora tibi similia in lætissima fecunditate. Prouolumur ante pedes tuos supplices tibi benefice agricola: Tu formasti nostram naturam ex gleba terrestri & illi limo inspirasti spiraculum vitæ, animam, quæ viuebat vita ornata sapientia & gloria tibi simili, cum sis vita, & tua vita sit lux hominum, impleuisti hanc fragilem massam flatu tui spiritus, qui incubaret tuæ creaturæ, sicut fida gallina fouet suos pullos. Factum est genus humanum ingratum, rapuit tuus inimicus verbum ex cordibus primorum parentum, & secuta est tristissima sterilitas in natura abiecta à tua facie: Sed tu qui non cessas spargere tuum semen, tuo colore, tua dulci rigatione corrige ariditatem tuæ glebæ, scinde corda nostra aratro & ferro tuæ legis. Fac vt serio doleamus de nostris peccatis, sana nostra vulnera, pinguedine & oleo tui Spiritus, vt fiat salutaris sterco-
ratio

ratio & emendatio nostri sabuli frigidi & ingrati. Iuuato nos vt tuum semen in nobis hæreat, foris tuam doctrinam serio amplectamur, & intus in anima tui efficaciam experiamur, vt erumpentes ex meatibus terræ, eluctati ex tentationibus, proferamus herbam, aristas, spicas & esculenta grana, confirmemur in vera agnitione & inuocatione tui, vt lux nostra coram hominibus luceat & glorificetur æternus Pater tuus. Et quia tuo consilio fit diuersa donorum distributio ad vtilitatem Ecclesiæ, non sinas hoc vltimum mundi solum plane esse effectum. Serua etiam nobis aliquos doctores ornatos donis Spiritus sancti heroicis, vt tua veritas illustretur & ad nostram posteritatem sine corruptelis propagetur. Ne subtrahes nobis lumen & calorem tui Spiritus, ne destituti tua præsentia abijciamus confessionem veritatis, metu periculorum, neq; auaritia radix malorum radicem tui seminis in nobis suffocet. Tu etiam **F I L I** **D E I** qui apparuisti vt destruas opera diaboli, procul depelle à nobis mendaces & crudeles spiritus, qui corda impiorum captiuâ tenent, ne tibi vniantur fructu fidei & iusticiæ: Da vt segregati ab hypocritis qui externo solum titulo tuus ager sunt, intelligamus tua mysteria, concionem arcanam quam protulisti ex sinu æterni Patris tui, de restitutione generis humani, & illorum tuorum beneficiorum vere fiamus participes, vt lux nostra clare luceat & nostro exemplo multi ad societatem Ecclesiæ

inuitentur. Augeto nobis fidem & dona Spiritus: Prohibe vt non congruat in nos illa tristissima & horribilis vox: Intrauit in eum Sathanas, vt non auferatur à nobis quod homo ex natura habet, vt non hæc misera natura & anima amissa naturali luce & intellectu proPELLATUR à diabolo in scelera & tenebras idolatricas, quales fuerunt ethnicorum. Tu prius communi incendio hanc mundi machinam deleto, quam patiaris nos opprimi tanta turpitudine cultuum & vitæ, qualis fuit inter gentes, & inuato vt absoluto nostro curriculo in patientia condamur denuo in gremium tuæ terræ, deponentes nostras animulas in tuum sinum, donec indicetur angusta tua messis, in qua electi tui resuscitati, sublata priori semente, abolito ministerio & omnibus peccatis in noua vita tecum viuent, A M E N.

D I E M A T T H I A E A P O-
S T O L I, E L E C T I I N L O C V M
proditoris, Matth. 11.

T V F I L I D E I noua læticia exiliisti de collectione Ecclesiæ, & tuo Patri egisti gratias cum gaudio, quod aliquod semen sanctum ex genere humano excerpit, nec tuum cursum patitur esse inutilem. Nos etiam toto pectore tibi agimus gratias, quod lætaris propter nostram salutem: & tua potentia diabolum reprimis, ne totum genus humanum absorbeat. Collige tibi dein-

bi deinceps etiam inter nos cœtum tibi placen-
 tem. Et quamuis misera & sordida est tuæ Ec-
 clesiæ species, & tuam sapientiam illi, qui viden-
 tur lumina mundi, fastidiunt, sicut te vagantem
 cum tua schola & pio auditorio, nec Tiberius
 cum suo senatu Romano, nec gubernatores &
 pontifices Iudæi audiebant: tamen iuuato nos,
 vt ista iniquitate iudiciorum mundi nihil moue-
 amur, sed mentes nostras in piam captiuitatem
 redigamus, vt vera fide te agnoscamus æterni
 Patris tui Filium, sinus infantis tui, accipiamus
 à te sermonem & vocabula, qui ex sinu æterni
 Patris tui consilium de restitutione hominum
 profers, cui omnia in cœlo & in terra data sunt
 propter nos, qui sumus tui socij. Ducito nos tua
 manu, tuo verbo & spiritu ante conspectum
 Patris tui, monstra nobis in noua luce intus in
 anima præsentiam tui Patris, qui nobis est placatus
 per te. Sis tu nobis familiaris & domesticus,
 instillans nobis per tuum Spiritum initia illius
 lucis & iusticiæ, qualis in te ab æterno Patre tuo
 propagatur, cum sis lumen de lumine, & ἀπὸ
 πατρὸς paternæ lucis & gloriæ. Illustret etiam
 beneficis radius huius gloriosi luminis tene-
 bras nostræ naturæ. Ecce sancte Samaritane,
 tu optime Medice animarum nostrarum, tibi
 manus nostras porrigimus, sumus faucij, labo-
 ramus & vagamur miserrime. Spoliavit nos
 tuus hostis & lethalia inflixit vulnera. Ita su-
 mus onerati mole & grauitate morbi, vt nostra
 anima sese colligere non possit, sed iamiam su-
 mus

mus expiraturi, merſi in mortem & damnationem: tu recrea noſtram anhelam & trepidantem animam, vino & oleo tuo latiffimo, tuo diuino & viuificante balfamo. Erige nos ex morte: loquere tuam conſolationem in cordibus noſtris: fac vt anima noſtra in te habeat requiem & læticiam. Impone nobis tuum ſuaue iugum domato noſtram carnem tuo ſpiritu: excita in nobis tuo flatu nouos motus & ſanctas agitationes tibi conformes. Tu vere es manſuetus, non cupidus vindictæ, non abieciſti miſerum hominem in æternam mortem, ſicut diabolos, ſed in tuo corpore ſupplicium pro nobis luſti & preces pro tuis hoſtibus fudiſti: Tu es humilis corde: Abieciſti te infra omnes angelos & homines: induiſti fragilem & immundam pelliculam noſtræ naturæ: non rapuiſti vſum diuinitatis tempore paſſionis, quieuit λόγος inenarrabili modo, vt natura humana pati & moti poſſet. Extingue etiam tuo ſancto ſpiritu in nobis horribilia incendia odiorum, cupiditatis vindictæ, (quæ vita ipſa vt homines dicunt, dulcior eſt,) & flammæ ſuperbiæ. Fac vt agnoſcentes noſtras ſordes, proſtrati ante faciem tuam in vera humilitate à te petamus opẽ, & vt ſanati perfeueremus in imitatione tui exempli obœdienter. Iuua vt in hac vita ſemper in omni tentatione & anxietate noſtra ex te fonte vitæ hauriamus rigationem, & potiamur deinde in æterna vita integra requie & perfecto Sabbatho, quando tuis electis Patrem tuum de facie

facie ad faciem monstrabis, A M E N.

DOMINICA CHRISTI
PRAEDICENTIS SVAM MOR-
tem & resurrectionem infirmis discipulis
 suis, Lucæ 18.

REFERT Fili Dei historia tuæ mortis imaginem generis humani distracti in duos diuersos cœtus. Procedis tu cum tuis auditoribus in Iudæa, vaticinaris tibi hoc iter futurum fatale, recitas historiam tuæ passionis & resurrectionis. Imbecilles tui discipuli fascinati opinione & spe regni mundani, tua mysteria non intelligunt. Paulo post oppressus horribili dolore & sensu iræ Dei aduersus nostra peccata manans cruore, pendes in ligno medius inter duos latrones. Mœstissima mater tua stat sub cruce, discipuli se abduunt, gemit tecum natura rerum, sol contra ordinem physicum amittit lucem, terra tremat & mugit, dehiscunt scopuli. Interea alter cœtus cuius dux est Diabolus, aut te fodit, fauciat, imponit tibi coronam ex spinis, iniicit tibi purpuram, ludit de tuis vestibus. Ethnici celebrant Bachanalia, discurrunt Romæ & alibi homines nudi vtriusq; sexus in publicis locis, ruunt in promiscuas & scædas libidines, maledicunt vero Deo furentes idolatria, helluatione & libidinibus, & tandem omnes in æternum ruunt exitium, proiecti à beato conspectu Dei & cœlestis Ecclesiæ. Sed tu Iesu Christe fili Dei,

H 5

segre-

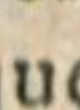
segrega nos à cœtu damnato, & aggrega nos ad
 tuum agmen, non proicias nos infirmos & im-
 becilles, perficias tibi laudem ex ore infantium
 & lactentium, medere nostræ caligini, auge
 nobis fidem, & accende lucem intelligentem &
 apprehendentem tua beneficia. Da vt non for-
 midemus cum tua sancta matre, cum tua Ecele-
 sia stare sub cruce, cum tu noster Dominus pen-
 deas in cruce. Procul arce à nobis furores Ba-
 chicos & turpitudinem ethnicam. Reprime et-
 iam hostes tuos, qui te in electis tuis fodiunt,
 qui tuum caput spinea corona configunt, qui
 tuam Ecclesiam in tyrannidem humanam trans-
 formant, ludunt de tuis vestibibus, & bona at-
 tributa Ecclesiæ profundunt ad immania scele-
 ra. Gemamus cum natura rerum gemente no-
 biscum, & nunquam obscuretur in nobis sol
 iusticiæ, lucens ad æternam vitam. Imitemur
 pij Barthimæi vocem, clamemus: Domine fac
 vt videamus lucem: neque deterreamur à con-
 fessione vel iniquis iudicijs mundi vel vllis pe-
 riculis: sed te Filium David constanter incla-
 memus tanquam datorem lucis & vitæ. Et tu
 misericors Domine, consiste in afflictione no-
 stra, exaudi gemitus tuorum, educito nos ex
 profana turba ad tuum cœtum, & immitte no-
 bis radium tui luminis, imprime nobis fidem
 saluificam, & iuua vt grati tua beneficia cele-
 bremus & retineamus, & Patri tuo vera laus tri-
 buatur, A M E N.

DOMI-

DOMINICA CHRISTI
VINCENTIS DIABOLVM IN
terribili lucta, Matth. 4.

APPARVISTI Fili Dei, Domine Iesu
Christe, vt destruas opera diaboli. Fuit diabo-
lus congressus visibili specie cum primis nostris
parentibus odio tui, & æterni Patris tui: instil-
lauit præstanti illi naturæ suspiciones & dubita-
tiones de tua voluntate, & eam titillauit cupi-
ditate superioris & diuinæ gloriæ: impressit illi
pruritus curiositatis & superbiæ, & genus hu-
manum superatum sua fraude, tandem abs te
auulsum, in æternum rapuit exitium. Sed tu in-
census iusta ira aduersus tuum hostem, mise-
rum hominem ex faucibus ipsius eripuisti, &
in carne demum, cum ipse immani ex audacia
tecum luctari & contendere auderet, eum pro-
fligasti & procul à te & omnibus tuis depulisti,
vt nos tua victoria muniti, tentationes ipsius te
duce vincere possemus. Cum pio gemitu pre-
camur te, ô Domine victor & triumphator, fac
nos commilitones tuos, socios tuæ victoriæ, &
armato nos tua diuina armatura, cognitione
tui verbi & consolationum, vt ignita tela ne-
quissimi Spiritus possimus repellere. Vniuer-
sam Ecclesiam omnium temporum oppugnat
tuus hostis istis machinis, quas in tua persona
recens prodeunte à baptismo ad verum mini-
sterium expertus es, cum suspicaretur tuum
cursum ipsi futurum lethalem, & tamen Deo
volen-

volente nondum te Messiam cognosceret. Ex-
 cruciauit te malignus spiritus harentem in lo-
 co deserto, sine autoritate humana, sine præsi-
 dijs, sine potentia & opibus, horribilibus cogi-
 tationibus, tanquam telis suis, pulsantibus tuam
 animam, & percellentibus tuum cor anxietate
 inenarrabili. Ecclesia etiam tua iacet in deser-
 to, humilis, spreta, deformis, multa membra
 tuorum egent, premuntur iniquis exilijs & ma-
 ximis ærumnis. Ridet diabolus in hostibus tuis
 amarum sarcasum, ludit tuos sanctos stantes
 sub tua cruce, vult vt lapides vertant in panes,
 contemnit eorum miseriam & opponit sui re-
 gni gloriam & opes: Iuua nos vt in illa tenta-
 tione appræhendamus tuum salutarem clype-
 um, & intueamur tuam istam egregiam respon-
 sionem. Non in solo pane viuit homo, &c.
 Agnoscimus te vna cum æterno Patre & Spiri-
 tu sancto esse verum & omnipotentem Deum,
 qui nobis istum halitum vitæ impressisti &
 istum ordinem instituisti, vt in hac vita alamur
 & sustentemur rebus corporalibus. Tu æterne
 Pater, qui scis quod nobis opus sit his omni-
 bus, & solus nouisti quare hoc ordine, & non
 sicut stellas sine præsijs corporalibus, nos vis
 sustentare: Dabis etiam tuo consilio Ecclesiæ
 ea quæ sunt necessaria ad conseruationem hu-
 ius vitæ, in qua voluisti fieri initium æternæ vi-
 tæ. Etsi vero destituunt nos aliquando præsi-
 dia humana, etsi tuus hostis nobis obijcit lapi-
 des pro cibo: tamen te iuuante à te non defi-
 ciamus:

ciamus : Tu es figulus noster, nos sumus lutum
 tuum, in tua manu posita est hæc machina re-
 rum, non retinetur vitalis flatus in corpore no-
 stro, solo panis usu, aut sola humana diligentia,
 neque tu fatali catena caussarum secundarum
 vinctus hæres, sed tuo decreto, tua voluntate
 spiramus, in te ipso viuimus & mouemur, te di-
 cente ingreditur nostra anima & viuit in hoc
 corpore, te euocante emigrat. Viuimus igitur
 & superstites erimus, te dante, sicut volucres,
 quæ nullam habent protectionem, viuemus si-
 cut foetus in utero materno, qui non intelligit
 quomodo viuat: sedet in illa sua tristi caligine,
 reclusus suis inuolucris, haurit per suum canalem
 succum vitæ à sua dulci matre, & si non rum-
 pit suas vestes ante diem, editur in hanc vitam
 integer & sanus. Ita sedemus nos in tenebris
 huius vitæ, in magna nostra caligine, in magna
 rabie tuorum hostium, muniti tuo verbo, tua
 promissione, haurimus consolationem ex tuo
 verbo, quod sonat in Ecclesia, habemus prote-
 ctionem à te mirabili modo, & læti expectamus
 egressum è nostro corpore ad vitam meliorem.
 Non enim solum ad miseras huius vitæ conditi
 sumus, sed largiris tuis vitam nobiliorem, quam
 hic vis inchoari: Vere viuimus ex tuo verbo
 æterne Pater. Filius tuus est λόγος alloquens
 nos intus & foris, edit nobis tua decreta prolata
 ex tuo sinu, de redemptione nostri, & intus in
 corde loquitur tuam mentem & voluntatem,
 excitat in nobis vitam tibi placentem & con-
 formem.

formem, Seruatur igitur nobis vtraque vita, corporalis & spiritualis, non propter panem, non propter nostra merita, sed propter tuum decretum reuelatum per Filium. Quia porro diabolus erga Ecclesiam tuam, collocatum aliquando in otium & pacem, alio genere telorum vitur, pungit excellentia ingenia & doctores armatos autoritate publica, motu superbiæ & curiositatis, mouentur disputationes ex ambitione & odio, deiciunt se ex pinnaculo templi celebres homines, seruntur corruptelæ tui verbi. Reprime etiam hac in parte, quæ plus nocet quam prior, tuum hostem, qui deprauat tuam vocem, & ea ad stabiliendas prauas cupiditates vitur, extingue in nobis flammæ superbiæ, ne inducas nos in tentationem, nec permittas vt te tentemus, vt tecum pugnare velimus superbia, tibi opposcentes nostram sapientiam & astutiam, sicut iste aries primos nostros parentes prostrauit. Non sinas nos discedere à tuo verbo, nec permittas vt mendacissimus Spiritus verbum tuum in nobis calumniatur, sed innitamar tuæ promissioni tanquam sacræ anchoræ, & eam motibus curiositatis & superbiæ opponamus. Ultimo, procul arce à nobis horribile illud tormentum idolatriæ. Iacet mundus implicatus idolatria, etiam nesciens plenus est orbis terrarum idolorum cum ingenti contumelia tui nominis. Eriguntur commenticia numina, stabiliuntur idolatricæ inuocationes, obscuratur tua gloria, ornantur idolatriæ defensores

fores opibus & potentia, & mentitur vanissi-
 mus Spiritus, cum regna dicit esse præmia quæ
 ipse soleat dare idolatris. Tu transfers &
 stabilis regna, quod aliquid ordinis est in im-
 perijs, hoc tuum opus est. A diabolo est *ἀνα-
 ταστασις* & turpitude generis humani, propter
 quam plectes eum iudicio inevitabili. Miserere
 igitur nostri, libera nos ex denso cæno idola-
 triæ, fac ut oculos nostros attollamus ad te so-
 lum verum Solem, ut spretis omnibus numini-
 bus & cultibus impijs agnoscamus & inuoce-
 mus te solum verum Deum, Patrem, Filium &
 Spiritum sanctum, qui per & propter Filium
 tuum nos à potestate Diaboli liberas & facis
 nos ciues æterni regni tui, qui solus es *καρδιο-
 γνώστης*, qui agnoscis & intelligis cogitationes &
 gemitus omnium creaturarum, qui tantum vis
 compelli in nomine tui Filij & propter eum
 inuocantes exaudire. Te igitur Iehoua Deum
 nostrum alloquimur, tibi soli, te iuuante, ser-
 uiemus, nec honorem tuum tribuemus alteri.
 Increpa Sathanam audacissimum latronem, qui
 tuæ gloriæ insidiatur, procul à nobis eum fuga-
 to, & munito animam & corpora nostra custo-
 dia sanctorum tuorum angelorum, qui castra
 sua prope nos locent, & aduersus diabolos qui
 aërem obsident, præliantur, ut nos suis manibus
 in istius vitæ lubricis vijs gestent, ut non impin-
 gamus ex errore consiliorum aut ex tragicis
 malis: & tandem emigrantes nostras animas
 suis manibus excipiant, & tibi ad societatem
 æter-

æternæ vitæ tradant, A M E N.

DOMINICA DVLCISSIMAE
DISPUTATIONIS CHRISTI ET
mœstæ matris Cananææ, Matth. 15.

IN tuo secessu FILI DEI ad Sidonium territorium, vbi in deletionem illarum vrbium, quæ olim propter sapientiam & potentiam, in toto genere humano fuerunt celebres, horribile exemplū iræ æterni Patris tui aduersus peccata hominū cernebatur, cum lugeres necem dulcissimi tui cognati & præcursoris, accurrit ad te mœstissima mater, cuius illius soli, vbi olim pia Saraptana tuum Prophetam Eliam & scholam ipsius pavit, spectatrix eiusmodi vulneris in filia sua, quam cruciabat diabolus, quod in corde humano post sensum iræ Dei est maximum. Tu iuato nos vt in nostris ærumnis etiam ad te confugiamus, vt à te petamus opem contra diabolum, vt mente ad te ascendamus & anxia nostra corda coram te effundamus, vt etiam heroica mater, te sustentante ipsam per tuum spiritum, & accendente illustre lumen fidei luctata est cum tentationibus, horribiliter corda pulsantibus, & te præeunte vicit splendidissime: Ita tu loquere in anima nostra: Confirma nos tuo spiritu vt in vera inuocatione, sine fuga tui, sine trepidatione te accedamus, te præstolemur & expectemus in mora, speremus in te à custodia matutina vsque ad noctem, in media calamitate

mitate nitamur tuo verbo & promissione, speremus in spem contra spem, contemnamus omnem catenam causarum secundarum augentem nobis diffidentiam, & triti & inuoluti tua promissione credamus secuturum exitum, quem tu proposuisti. Non etiam frangamur tentatione de particularitate, qua diabolus mentes hominum turbat, & à conspectu voluntatis reuelatae abducit. Non scribis tu in arcano consilio tuo tabulas fatales Parcarum, nec ludis miseros homines simulatione: Ostendit æternus Pater tuus, vere omnium illorum nomen scribi in librum vitæ, imo in beneficam manum suam, qui ad te vera fide conuertuntur, & maior atq; ardentior amor est in æterno Patre tuo erga illos, qui tibi inserti sunt, quam in parentibus pijs erga teneram, miseram & calamitosam sobolem. Vere igitur statuimus mandatum arguens peccata, esse vniuersale, & promissionem de reconciliatione simul pertinere ad omnes homines. Et quamuis tu in hoc tuo curriculo visibili fuisti minister circumcisionis, neque alibi quam in Iudæa conspici debuisti, beneficium tamen tuum & benedictio tua ad omnes gentes pertinet. Confirmato in nobis hanc fidem inuentem tuam misericordiam amplissimam, nec finito nos disputationibus Stoicis vel Enthusiasticis turbari aut abs te auelli. Repetimus cum optima matre subinde hanc vocem: Domine iuua nos secundum tuam promissionem, neq; absterreat nos conspectus nostræ indignitatis.

I

Facito

AE
ET

ium
um,
n, in
ibile
cata
ulcif-
ad te
n pia
lam
filia
e hu
i iu-
con-
bo-
no-
he-
spi-
tata
pul-
ne:
nos
tui,
mur
sto-
ala-
tate

Facito vt infigamus nostræ menti ingeniosam
 & suauem argumentationem, quam ex sancta
 muliercula sonuit tuus Spiritus: Sumus indi-
 gni, sumus rei & immundi, sumus canes, abiecti
 fuimus a tua domo & aula, allatruimus tuam
 & æternam Patris tui gloriam. Contaminati
 fuimus spurcitie idolatrica, horribili turpitudi-
 ne vitæ, gessimus bellum cum tua veritate. Sed
 tu **FILII DEI**, qui apparuisti in carne, & fa-
 ctus es vermis, vt nos immunda animalia laua-
 res tuo sanguine, miserere nostri. Ecce accurri-
 mus ad te, vt parua catella delassata fame, siti,
 & cursitatione, & iam iam expiratura, procidi-
 mus ante tuos pedes, projice ad nos vnã mi-
 cam ex tua gloriosa mensa, in qua est nectar &
 ambrosia immortalitatis. Sentimus pondus tuæ
 iræ, nostras miseras & immundiciem. Sedent in
 tua mensa Patres & Prophetæ, lumina Ecclesiæ
 tuæ, vescuntur cibo tuæ gloriæ: fac vt nos col-
 ligamus aliquas reliquias. Tu es panis vitæ, ex-
 ple nostram famem, nostrum desiderium tua
 præsentia, satia nos tua consolatione & comu-
 nicatione tui: Clamat ad te Ecclesia ex maxi-
 mo dolore, intuens in furores diaboli crucian-
 tis maximam partem generis humani, afficien-
 tis te contumelia cum horribili blasphemia. Re-
 prime hostem tuum, excerpe tibi aliquos ex
 illa damnata parte hominum, libera homines à
 potentia diaboli grassantis in tyrannis, in malis
 doctoribus. Sana nostra pectora tuo verbo,
 luceto in anima nostra tuo spiritu. Inserito nos
 massæ

massæ tuæ, & sustenta nos ad vitam æternam.
 Fiat etiam nostra fides magna, & fiat quod peti-
 mus secundum tuam promissionem, vt multi
 sancti in hac vita per inchoationem, tandem in
 vita æterna læti tecum accumbant in augustam
 tuam mensam, & satientur tuo conspectu in
 omni æternitate, A M E N.

DOMINICA CHRISTI
EICIENTIS DIABOLVM RELV-
 stantem apud dissimiles spectato-
 res, Luc. II.

T V I E S V C H R I S T E Domine & Sal-
 uator noster, es illud benedictum semen, conte-
 rens caput diaboli. Fuit hæc natura humana pe-
 culium tui æterni Patris, qui est noster posses-
 sor, optimus Baal & Paterfamilias: Sed impu-
 rus Beelzebub, immunda illa musca, inquinans
 suauia unguenta, hostis tuus, & æmulus, suo
 murmure & strepitu aures & mentem nostram
 turbauit, & suaue verbum tuum calumniando
 in nobis contaminauit, linguam nostram liga-
 uit & nos ad interitum abripuit: sed tu qui ap-
 paruisti in forma serui, sceleratum latronem ex-
 pugnasti, armaturam ipsius peccatum & mor-
 tem dissipasti, & tua spolia, beneficia tuæ victo-
 riæ perpetuo distribuis, latronem autem cui
 nihil nisi pœna debetur, in æternos cruciatus
 abijcies. Tibi autem fortissime Michaël & bella-
 tor, gratias agimus pro tuo beneficio, fac nos
 I 2 socios

socios & participes tuæ victoriæ, procul nos se-
 grega à cœtu blasphemio faciente conuicium
 tuo spiritui. Auferto etiam nos ab Enthusia-
 stis, qui discedentes à tua patefactione, tecum
 certant sapientia, & petunt signa è cœlo secun-
 dum suam imaginationem sine voluntate reue-
 lata. Inlere vero nos tuæ simplici & obsequenti
 turbæ, quæ admiratur tua opera & ea reueren-
 ter complectitur. Procul procul à nobis depelle
 furores blasphemix, excitatos immediate à dia-
 bolo, qui intrat in corda impiorum, impellit eos
 in tristem caliginem & scelera, vt naufragiū fidei
 faciant, Spiritum sanctum excutiant, eum argu-
 ant mendacij, & amissis donis fidei & donis na-
 turalibus in finali contemptu tui vsque ad mor-
 tem perseuerent. Firmiter nitamur tuo verbo
 patefacto in Ecclesia, & intueamur ordinem à
 te institutum. Non quæramus nouas illumi-
 nationes, aut miracula, nostro arbitrio, nec ex
 humana astutia conemur ingredi mediam vi-
 am, & quærere conciliationes dogmatum cum
 contumelia tui. Tibi est bellum *ἀπὸ οὐδὸν* cum
 antiquo Dracone. Sicut igitur eum vicisti in
 tuo corpore: Ita etiam iugula eum in nobis.
 Immani rabie in nos grassatur circumiens tuos,
 vt leo rugiens, magno studio cum suis in nos
 conspirat & insidiatur: Sed tu stato in excubijs
 pro nobis cum tuis sanctis angelis. Serua nobis
 semper incorruptam vocem in tuo ministerio,
 in quo sancti Prophetæ & Doctores monstrant
 te liberatorem generis humani, & de te testimo-
 nium

nium contra blasphemos dicunt. Tu illud atrium nostri pectoris, quod fuit conditum ut esset templum diuinitatis, repurga à sordibus tui inimici, accende in nobis veram lucem & iusticiam. Vre corda nostra igne tui Spiritus, & prohibe securitatem & curiositatem carnalem. Luctamur **FILII DEI** non cum carne & sanguine: sed cum spiritu nequissimo principe mundi, qui intentus est in omnes occasiones, & suo arcano & terribili afflatu, qui à Physicis exponi non potest, homines rapit in tristissima mala: Sed tu tuo salutari flatu nos confirma, ut omnia tela huius Veteratoris euitemus, non finas domum tuam mundatam tuo sanguine, ornatam tua iusticia, quæ est domicilium diuinitatis, de nouo fieri speluncam turpissimi latronis: non subtrahas nobis tuam manum, non redeamus ad vomitum sicut canis, non fiant posteriora deteriora prioribus, sicut accidit Cain, Saul, Iudæ, Arrio & multis alijs. Vere beata fuit tua sancta mater, quæ te peperit, & veram fidem intuentem tua beneficia inter tristissima spectacula, tunc quando tuum corpus cruentum in cruce pependit, & cum tuum cadauer desertum ab anima sub terram conderetur, retinuit, & statuit te etiam stillantem sanguinem, morientem & sepultum, esse datorem vitæ & gloriæ æternæ: Simus etiam nos beati te iuuante, simus studiosi auditores tuæ vocis patefactæ in Ecclesia, simus fideles custodes tui sermonis in fide & bona conscientia, ut in hac vita simus atrium &

domus diuinitatis, & in altera vita in illa tua
dulcissima aula, impleti æterna beatitudine, ha-
bitemus, A M E N.

D O M I N I C A C H R I S T I
P A S C E N T I S S V V M C O E T V M
miraculose in viridi gramine circa festum
Paschatos, Iohan. 6.

T V A est promissio æterne Pater edita per
Filium tuum de Ecclesiæ tuæ protectione &
nutritione. Leones esurierunt: timentibus au-
tem Dominum non deerit vllum bonum. Et-
iam magna imperia quassata tua vindice dextra,
propter scelera, corruunt, & potentissimi homi-
nes deserti ab omnibus rebus humanis misera-
biliter perierunt: sed quiescentes sub vmbra ala-
rum tuarum custodiuntur tamen & seruantur
mirabiliter: Tibi igitur gratias agimus, quod
Ecclesiæ tuæ etiam promissiones de rebus cor-
poralibus patefecisti, & bona illa petentibus se-
cundum voluntatem tuam, largiris liberaliter.
Agnosimus, nos viuere non casu, nec casu bo-
na ista inter homines distribui, aut sola humana
industria vel potentia parari, sicut porci glandes
rapiunt. Accepimus vitam ex tuo afflatu, ser-
uatur ea in nostro corpore te benedicente:
vere tua benedictio facit diuites, nec humana
sapientia sine te felix esse potest. Dabis igitur
Ecclesiæ tuæ etiam ista bona, sine quibus hæc
vita stare non potest. Dabis nobis hospitia, pa-
nem,

nem, victum, defensionem, cum tribulatione
quidem, ex tuo inenarrabili consilio, dabis ta-
men. Tuua nos, vt vera fide ad te confugien-
tes, sancto ordine abs te ista petamus & expe-
ctemus. Præluceat fides accipiens tuam iusti-
ciam, & deinde secundum tuum consilium pe-
tens etiam corporalia, nec languescat illa vllis
contrarijs spectaculis, etiam pugnantibus nobi-
scum omnibus causis naturalibus, tamen ani-
ma nostra in tuo verbo sustinebit. Seruasti po-
pulum tuum stantem inter vndas maris rubri,
seruabis etiam nos frementibus omnibus hosti-
bus tuis. Attollimus igitur ad te corda nostra,
& fundimus tibi gemitus quos in nobis ciet tu-
us Spiritus. Tu es Pater noster, diligens nos ar-
denter propter tuum Filium, & ideo impressisti
nostræ animæ flagrantissimum amorem erga
sobolem, vt ille nos commonefaceret de tuo
amore erga nos. Si igitur nos complecteris, si-
cut pia mater teneram suam sobolem oppres-
sam aliqua calamitate, vere nos exaudies. Tu es
in cœlis, nobis certo præsens, & intelligis no-
stra suspiria, & iudicas corda nostra: fulges mi-
rabili modo in pijs hominibus, fruentibus tua
visibili consuetudine, & nos in hac miseriarum
valle vis facere ciues & hæredes illius beatæ pa-
triæ. Sit igitur nomen tuum in nobis sanctum:
Accende in nobis illam beneficam lucem, quæ
te agnoscat & inuocet sine caligine Mahometi-
ca, idolatrica, & sine erroribus. Veniat nobis
tuum regnum. Rege tu nos effuso in nostram

animam tuo sancto Spiritu, qui sese spiritibus natis in nostra natura permisceat. & veram conformitatem cum te inchoet. Agnitionem & gubernationem sequantur salutares actiones. Fiant opera abs te mandata, fac ut tibi obœdiamus sicut casti angeli tibi obœdiunt. Fac ut similis obœdientia in nobis conspiciatur, qualis cernitur in pijs, viuentibus in vita æterna. Quia igitur vitam æternam vis inchoari in ista vita, dato etiam præsidia huic miseræ vitæ necessaria, victum, pacem, salutares magistratus, & non finas Ecclesiam tuam absorberi ab immanibus hostibus tuis. Sumus rei, inquinati peccatis: Sed tu dona nobis remissionem propter Filium tuum, accende in nobis veros motus pœnitentiæ, ut conuersi ad te, tecum & cum omnibus hominibus quantum in nobis est, pacem habeamus. Oppugnat nos tuus hostis calliditate & rabie terribili: sed tu porrige nobis tuam dextram, nec finas nos vinci aut succumbere in tentatione: sed supera Diabolum in nobis per tuum Filium. Depelle à nobis istum *παρωγδὸν* & rabiosum spiritum, & nos liberatos ab omnibus malis, æternis & corporalibus, collocato in tuum regnum. Tu etiam Fili Dei eleua tuos oculos super tuam infirmam turbam, quæ pendet ex tuo ore, & à te alitur & defenditur miraculose, Iua ut abducamus oculos nostros à numerationibus & consilijs & humanis, & illi in te sperent Domine: te dante & benedicente escam colligemus, & hanc vitam retinebimus. Si non defen-

defendent nos muri & arma, tamen tu eris murus in circuitu nostro igneus, & tuos in viridi gramine tueberis, & paulo post ordieris lætum illud Pascha, & æternum Sabbathum, vbi nos ex deserto, ex mari & sterilitate, in vberimam tuam aulam educes. Interea fac vt tibi simus grati, colligamus reliquias proiectas ad nos ex diuite tua mensa. Serua nobis cophinos, scholas & artes, vt possit fieri propagatio tuæ doctrinæ. Neque solum te complectamur propter illam corporalem beneficentiam, sed facito vt fruamur te, qui es panis æternæ vitæ: sis tu noster Rex, defendens nos in hac vita contra potentiam diaboli, & pasce nos tuo cœlesti & viuifico cibo, qui animas nostras sustentet ad vitam & læticiam æternam, A M E N.

P A R A E N E S I S.

Aequum est vt Silesia retineat memoriam huius diei dominici, quia illo fuerunt quasi communia & publica encœnia in tota hac prouincia & toto regno Poloniae. Nam cum annis superioribus primum in regione ista doctrina Christi publice esset cœpta doceri, hoc die dominico, anno 966. ex mandato principis Polonici Mieslai repurgata sunt templa ab idolis Ethnicis, & statuæ idolatricæ affixæ magnis perticis sunt gestatæ per vicos, & tandem proiectæ in cœnum & combustæ. Ideo adhuc manet quidam mos inter pueros, qui repræsentantes istam idolorum confractionem &

deturbationem, circumgestant imagines mortis & sonant carmina de eiectione diaboli. Inchoarunt ministerium docendi in hac terra homines Itali, Germani, & Bohemi. Primus Episcopus fuit Godefridus Romanus: sed Episcopi tunc erant doctores, & collegia erant scholæ. Et quamuis iam ea ætate, puritas doctrinæ fuit corrupta per traditiones humanas, tamen nondum erant tales tenebræ, quales posterioribus sæculis sunt secutæ. Sacerdotes habebant uxores. Nondum erat tunc profanatio sanctæ cœnæ. Nulla erat circumgestatio consecrati panis. Homines melius docebantur de beneficijs Christi. Nondum erant tot examina monachorum. Episcopus habitauit in Smogra, Pago, prope Namslaium, & erat pauper. Illi homines exteri simul accendebant studia, flectebant homines ad ciuilitatem, curabant extrui oppida. Nam illo tempore Vratislauia, Glogouia & aliæ vrbes cœperunt. Agamus igitur gratias Deo, qui nostram gentem rapuit ex potestate tenebrarum, & conuertit nos ad agnitionem sui Filij. Oremus eum vt suam lucem in nobis augeat, eijciat ex nostra terra omnia idola, & nunquam sinat eam denuo caligine Mahometica, aut alia idolatria opprimi.

DIE CHRISTI CONCE-
PTI IN ALVO VIRGINIS,
Lucæ I.

TVA

T V A sapientia æterne D E V S distincta sunt
 tempora, quæ nos certiores faciunt de tuis be-
 neficijs & de æternitate, quæ post huius mundi
 interitum sequetur. Nunc elapsi sunt anni
 5528. quando post creationem cœli & terræ,
 angelorum & omnium creaturarum, dicente
 filio, hominem ex limo terræ formasti, & illi
 massæ, spiraculum vitæ, animam ornata[m] sapi-
 entia & iusticia tibi conformi inspirasti. Prolo-
 cutus est deinde Filius tuus arcanum decretum
 de restitutione hominis, lapsi per peccatum in
 æternam mortem, & pellicula detracta purissi-
 mæ ouiculæ nudam naturam vestiuit. Iugula-
 tus fuit eodem anni tempore innocens Abel,
 typus venturæ victimæ, cuius sanguis vere cla-
 mat in cœlum ad Patrem, & impetrat remissio-
 nem omnibus credentibus. Ductus fuit simili
 tempore ad mactationem Isaac. Et in populo Is-
 rael tu hos dies iussisti agi solennes, in quib. so-
 nare voluisti vocem de tuis beneficijs. Hoc et-
 iam solenni & læto die æquinoctij verni filius
 tuus, angelo nunciante & Spiritu tuo vterum
 virginis fœcundante, & massam purificante, na-
 turam humanam sibi admirando & indissolubi-
 li fœdere copulauit ὁ λόγος ante annos 1567.
 Eodem die ante annos 1532. tuus Filius ge-
 neris humani redemptor, in infirma & cruenta
 sua pellicula verus Siloh in cruce pependit, &
 dum Sol gradiens inter Orionem & Pleiadas
 splendorem suum amittit, ipse inter dolores &
 cruciatus intolerabiles creaturæ, expirauit. Ve-
 tus

tus etiam sermo est, hoc anni tempore rediturum in nubibus Dominum nostrum I E S V M Christum, vt deuictis hostibus suis cum triumpho ostendat se toti generi humano resuscitato, & inchoet nouum & æternum regnum. T U F I L I D E I sis efficax in cordibus nostris, & excita nos ad tantarum rerum considerationem. Te protegente & castris tuorum angelorum illa vilia oppida cingentibus, sanctæ familiæ castarum virginum & matronarum inter maxima pericula manserunt tutæ & inuiolatæ: tuo Spiritu veritas cœlestis in ipsis est obsignata, vt non seducerentur corruptelis Pharisaicis vel Sadducæis. Serua etiam in hac vltima mundi ætate tibi aliquot sanctos cœtus, & non sinas totum mundum ante tuum aduentum fieri blasphemum. Eris ista sapientia æternæ vitæ, in qua tu coram nobis causas ostendes, cur hoc modo restitutionem generis humani fieri oportuerit, & quomodo Deus λόγος massam humanam sibi copulauerit. Iuua nos, vt in hac vita discamus elementa, & vera fide agglutinemur per Spiritum sanctum tuæ massæ, quam assumpsisti ex sanctificata carne virginis. Et sicut eandem tuam naturam gestas & viuificas, sic fac nos surculos insertos tibi arbori vitæ, vt viti fructiferæ, & perfundito nos simili luce, vita & gloria. Sis tu I E S V S Saluator noster merito & efficacia tui. Collocavit te æternus Pater in thronum David, vt sis caput Ecclesiæ perficiens omnia in omnibus, dator bonorum & benedictio

nedictionis promissæ Dauidi. Regnas igitur in
 hac vita per ministerium, colligens tibi æter-
 nam Ecclesiam, & reprimens potenti manu o-
 mnes hostes tuos. Sedes exaltatus in luce &
 gloria imperuestigabili ad dexteram æterni Pa-
 tris tui, semper interpellans pro nobis, donec
 Ecclesiam resuscitatam sursum ad te adduces,
 Modum regni mutabis, & in omni æternitate
 fulgebis in electis visibiliter & immediate: Su-
 mus os de ossibus tuis, & caro de tua carne Fili
 Dei. Non attulisti carnem tuam de cœlo, nec ea
 genita est de essentia tui Patris: sed vere induisti
 carnem ex semine Abrahæ, ex massa quam Spi-
 ritus sanctus in aluo virginis sanctificauit & ab
 omni labe peccati repurgauit. Hanc naturam
 copulauit sibi æterno fœdere λόγος, & eam or-
 nat excellenti gloria, quam tempore humilia-
 tionis non ostendisti. Vere igitur Maria Deum
 peperit, personam, in qua vnitæ sunt duæ natu-
 ræ, λόγος & natura assumpta, sine confusione,
 perinde sicut anima & corpus in nobis homi-
 nibus copulantur. Accedimus igitur ad te Me-
 diatorem Deum & hominem, intuentes tuam
 promissionem, inuocamus te vera fide: Mise-
 rere nostri, laua nos tuo cruore, & fac nos mem-
 bra tui corporis & naturæ. Nemo vnquam car-
 nem suam odio habuit: Fac vt nos tibi adhæ-
 reamus per eundem Spiritum, & abs te hauria-
 mus succum instillantem nostræ naturæ vitam
 & gloriam æternam, A M E N.

DOMI-

ditu-
 v m
 um-
 cita-
 Tu
 is, &
 ntio-
 gelo-
 milia
 maxi-
 tuo
 a, vt
 vel
 undi
 sinas
 fieri
 itæ,
 hoc
 or-
 ma-
 vita
 mur
 um-
 an-
 fac
 fru-
 a &
 rito
 r in
 fici-
 be-
 tio

DOMINICA CHRISTI ACER-
RIME CONTENDENTIS CVM IVD-
æis de persona & officio suo, Ioh. 8.

TIBI FILI DEI hæc gloriosa vox vere
& iuste congruit: Quis me arguit de peccato.
Non diabolus, non totum regnum diaboli te
potest arguere, qui es viuens & vera imago tui
Patris, & in ministerio tuæ missionis sonas æter-
nam veritatem tui Patris, eamque in cordibus
credentium tuo Spiritu obsignas. Rege nos
eodem tuo spiritu, vt isti veritati tuæ assentia-
mur, & te loquente corda nostra non obdure-
mus. Tu es ex Deo lumen & splendor gloriæ
paternæ, & in genere humano perpetuo tibi
cætum aliquem colligis, cui similem lucem &
bona cœlestia donas. Tu nos diuino illi agmini
aggregato, quod per te Deo adiungitur, &
procul nos segregas ab impia caterua, quæ est ex
diabolo, qui corda impiorum possidet, & ex-
tinctis etiam naturalibus potentijs eos in tristia
scelera rapit. Non negasti te esse Samaritanum,
qui vis ex gentibus etiam tibi colligere Ecclesi-
am, & qui fuisti vetus ciuis Samariæ, quando
in campis illis sanctum tuum exulem Iacob, o-
stensa illi diuina scala glutinante cœlum cum
terra consolatus es. Et tu optime Samaritane
sana etiam vulnera languentis tuæ Ecclesiæ, si-
cut faucio viatori opem tulisti. Reprime dia-
bolum spargentem blasphemias contra tuam
doctrinam. Tu quæris gloriam æterni tui patris,
redu-

reducens hominem ad Deum, instaurans glo-
 riam amissam per peccatum: & restituens in
 conuersis imaginem cœlestis gloriæ. Ille idem
 Pater tuus abijciet in æternos cruciatus omnes,
 qui tuum beneficium aspernantur, & tibi su-
 perbe contradicunt. Tu sonas verba vitæ, eri-
 gens mœsta corda ex pauoribus inferorum, &
 perfundens ea salutari læticia æternæ vitæ, &
 morientes recreas suauis conspectu tui, & æterni
 Patris tui, vt cum ingenti desiderio appetant
 migrationem & consuetudinem tuam æternam.
 Accendito etiam in nostris cordibus initium
 vitæ perpetuæ, vt eluctati ex morte, gustemus
 dulcedinem tuæ præsentia. Ornat te vera &
 immortalis gloria æternus Pater tuus, vt in tuo
 officio ornes & vngas consortes tuos. Tu in-
 gressus in sancta sanctorum, nouisti Patrem tu-
 um perfecte, intelligis arcanum pectus tui Pa-
 tris, & secundum illud immutas tua membra,
 satisfacis ipsius decreto & sermoni in tuo mini-
 sterio. Age illud idem decretum etiam nostræ
 animæ imprime, & extingue in nobis omnia
 mendaciæ hostis tui diaboli. Excellenti læticia
 gestijt præclarum Ecclesiæ tuæ lumen, quando
 edita promissione de salutari semine, liberatus
 fuit à caligine idolatrica, sanctæ carnis tuæ pater
 Abraham, & sensit in suo corde tuam præsen-
 tiam, accendentem nouam vitam & iusticiam,
 & quando hospes ipsius profecturus ad pœnas
 impiæ gentis Sodomiticæ visibili specie dulcif-
 simos cum ipso miscuisti sermones. Age nobis
 etiam

etiam diem tuum, iusticiæ solem, tuam lucem
 infundito, vt depulsis tenebris cum vero animi
 gaudio ad te suspiciamus. Luceat nobis ille be-
 neficus dies tunc, quando tenebræ mortis no-
 stram vitam oppriment, vt anima nostra intu-
 ens tuam lucem vera cum laticia gestiens ad te
 traducatur. Tu fuisti ante Abraham natum
 λόγος καὶ εἰκὼν æterni Patris tui, & hanc no-
 stram massam ex semine Abraham assumpsisti, vt
 nos tuæ gloriæ faceres participes. Mane nobis-
 cum Domino in hac ærumnosa vita, non rece-
 das à nobis, non abscondas tuam faciem à no-
 bis, prohibe vt non habeamus templum sine
 Iesu, sed perpetuo fruamur tuo conspectu &
 tua doctrina, monstrante vltimum fidei fru-
 ctum, & æternam vitam, A M E N.

D O M I N I C A C H R I S T I
I N G R E D I E N T I S C V M T R I V M -
 pho in sanctam urbem, inter ramos palmarum
 & olearum, inter faustissimas populi accla-
 mationes, Matth. 21.

T I B I F I L I D E I Domine Iesu Christe,
 qui es rex Ecclesiæ tuæ, gratias agimus, quod
 in medio inimicorum tuorum dominaris, & tu-
 um regnum aduersus omnem potentiam Dia-
 bolorum & hominum defendis & propagas:
 Non quidem gloria regni tui oculos hominum
 ferit, sicut victoriæ regum mundanorum per-
 currentium cum horribili fragore orbem ter-
 rarum

rarum, cum tu missus esses ad passionem, & ornatus filiae regis intus sit: tamen etiam visibilia testimonia & spectacula tuae praesentiae conspicui voluisti, inter quae hoc praecipuum fuit, quod faustissimo illo die, circumfusa ingenti multitudine & comitantibus discipulis tuis tanquam victor Hierosolymam paulo ante festum ingressus es. Fac nos ciues beati tui regni, cuius non erit finis, scribe nomina nostra in tuum librum, imo in tuam sanctam manum, ut fiamus socij bonorum, quae sunt in tua ciuitate. Iuua ut quam semel tibi dedimus fidem, nunquam fallamus, sed in fide & bona conscientia perseueremus in curriculo inchoato per tuam gratiam. Tu collocatus es super asinam domitam & pullum indomitum: Colligis tibi immensa bonitate Ecclesiam non solum ex gente Iudaica circumscripta legibus & ritibus disciplinae & ceremoniarum, sed etiam ex sordida & effera colluue ethnica. Iuua nos ut pro tanto beneficio tibi simus grati, & te gubernatorem, qui nostram massam induis, & te nobis communicas, laeti recipiamus. O beatam animam in qua tu sedes dux & rector omnium motuum. Tibi praefereamus ramos palmarum & olearum. Tu vincis diabolum, peccatum & mortem: Eripis nos ex tyrannide inferorum, & reddis laetam pacem acquiescentem in te & aeterno Patre tuo. Tu es rex iustus merito & efficacia, Satisfecisti iusticiae aeterni Patris tui in passione: reconcilias nos Deo & inchoas in nobis initia

K aeternae

æternæ iusticiæ. Tu in sanguine testamenti tui
 educis vinctos tuos ex tristi lacu. Inijisti pa-
 ctum & fœdus inter Deum & homines lapsos
 in æternam mortem, fudisti tuum sanguinem
 ad confirmationem illius noui & æterni fœde-
 ris, & tuos vinctos confugientes ad te inter pa-
 uores mortis eripis ex faucibus Orci, vbi sunt
 terrores inenarrabiles sine consolatione, in ab-
 iectione æterna à beato conspectu tuo. Serua
 nos in isto tuo fœdere, rumpe catenas diaboli
 & transferto nos in tuum agmen. Tu nos or-
 nas illustri vestimento iusticiæ tuæ: Dato et-
 iam, vt, volentes, tempore confessionis exua-
 mus vestimenta circumdata nobis in prima cre-
 atione, cutem & carnem nostram: fundamus
 pro te sanguinem, & à te nunquam deficiamus.
 O benedicte Rex qui venis in nomine Domi-
 ni, qui missus es ex arcano decreto diuinitatis,
 cuius cursus à Deo regitur, qui aboles maledi-
 ctionem peccati, cui subiecta fuit hæc natura, &
 reddis benedictionem, reconciliationem cum
 Deo, inchoationem nouæ & æternæ integrita-
 tis: adesto etiam in hac vltima mundi ætate tuo
 regno: fortuna illud tua diuina ope: fac vt
 multi ad te conuertantur, adipiscantur tuam
 benedictionem, & deinceps in regno nouo, vbi
 erit Deus omnia in omnibus, læti tecum vi-
 uant, A M E N.

DIE SALVBERRIMAE COE-
 NAE CHRISTI, I. Cor. II.
 FILII

FILII DEI Domine Iesu Christe, tu in-
 grediens iter ad tristissimum agonem paulo an-
 tequam asperrima lucta & totus oceanus dolo-
 ris ex sensu iræ Dei aduersus peccata hominum
 incurrens in tuam animam, tibi *θεομελεις* langu-
 ne expressit, assidens cum tuis dulcibus audito-
 ribus ad conuiuium, tamen dixisti: Desiderio
 desideravi manducare vobiscum hoc Pascha an-
 tequam patiar. Vero cum desiderio esuriisti no-
 stram salutem, & suauiter cum recordatione vesce-
 baris ex agno, qui te significabat, & expressisti
 imaginem illius conuiuij, quando tui viatores
 Israëlæ, te duce, emigratori ex Aegypto, quib.
 tunc assedisti & affuisti, mirabile epulum ce-
 lebrarunt. Peracta deinde cœna veteris fœde-
 ris, exorsus es nouum conuiuium: instituisti ri-
 tum noui fœderis, testificantem de tua præsen-
 tia & beneficijs in Ecclesia. Excita tu nostras
 mentes ad veram gratitudinem, vt etiam simili-
 cum desiderio tuam mensam expetamus, & ali-
 menta æternæ vitæ auide quæramus. Depelle à
 nobis fastidia profanorum & curiosorum ho-
 minum, qui tecum litigant, & ordinem abs te
 sancitum aspernantur. Emanda etiam abusus
 & profanationes sacræ tuæ mensæ, quæ horribi-
 li spurcitie deformata est, propter quam orbis
 terrarum penas luit. Tua sapientia nostræ in-
 firmitati mederis & visibilibus signis sacramen-
 torum nostram fidem tanquam certo pignore
 confirmas. Vere tuis sacramentis præsens es,
 & per ea in credentibus efficax vis esse secun-
 dum

nti tui
 ti pa-
 lapsos
 nem
 fœde-
 er pa-
 i sunt
 n ab-
 Serua
 aboli
 s or-
 o et
 exua-
 a cre-
 amus
 mus.
 omi-
 tatis,
 ledi-
 ra, &
 cum
 rita-
 tuo
 c vt
 uam
 vbi
 vi-
 OE-
 LI

dum tuam promissionem. Benedicimus panem
 & vino ex tuo mandato, ut in vero usu sint cor-
 pus & sanguis tuus. Non remouemus sanctissi-
 mam carnem tuam à cœna, sed tu vere & sub-
 stantialiter præsens es, testificans in hac sumtio-
 ne, te assumisse humanam naturam propter
 nos, ut nos tuæ massæ inferas, gestes & serues
 ad vitam æternam, & dato tuo spiritu qui effun-
 ditur ex tuo & æterni Patris pectore, similia in
 nobis efficias, qualia λόγος in tua natura assum-
 ta efficit. Hæc est vita æterna, quæ in hac vita
 inchoatur, qua anima renouatur ad vitam æter-
 nam. Hic benedictus cibus vere testatur, etiam
 corpora nostra, quæ contactu tuæ viuificæ car-
 nis perfunduntur, reuictura ad immortalitatem
 & perpetuam gloriam. Hanc lucem tu in no-
 bis in hac salutari sumtione alito & augeto Fili
 Dei. Fac ut hæc sumta & hausta faciant, ut tu
 sis in nobis & nos in te. Iuuato nos tuos com-
 mensales ô suauissime Paterfamilias, ut digne
 vescamur tuo cibo, exploremus nostram ani-
 mam seria & non simulata conuersione, non fi-
 mus hypocritæ, non profana securitate te & tuæ
 sacramenta ludamus, facito ut vere discernamus
 tuum corpus & sanguinem à profano cibo, non
 edamus corpus Domini contra Dominum:
 Da ut in vera & non simulata fide hoc sanctum
 fœdus tecum paciscamur, ut semper in te ma-
 neamus & tu in nobis. Tuo etiam spiritu, qui
 est vinculum dilectionis in hac communi &
 publica mensa, copula nos cum reliquis mem-
 bris

bris Ecclesie tuæ, fac ut omnes qui vescimur de
 vno pane, simus vnum corpus, agglutinati ti-
 bi, qui es caput perficiens omnia in omnibus.
 Hanc dulcissimam *κοινωνίαν* tecum, ut cum ca-
 pite nostro, & mutuam, inter membra eiusdem
 corporis, nunquam turbet hostis tuus diabolus.
 Testetur etiam hæc suavissima *προϋδή* nobis de
 tota summa tuæ doctrinæ, quæ sonat in Eccle-
 sia: exuscitet nos ad gratiarum actionem pro
 tuis beneficijs, augeat inuocationem petentem
 bona æterna, & defensionem Ecclesie in hac vi-
 ta. Seruabitur hic ritus donec tu venies ad iu-
 dicium fulgens in nubibus. Seruabis igitur ali-
 qua hospitia doctrinæ & piorum rituum, nec
 fines fieri infinitam vastitatem. Sit etiam hæc
 salutaris actio symbolum nostræ professionis,
 aduersus diabolum & omnia organa eius. Ob-
 signa in nobis tuo spiritu hunc sanum & sin-
 cerum intellectum, non sinas nos rursus oppri-
 mi tenebris idolatricis stabilientibus tetros ab-
 usus in oblatione, repositione, circumgestatio-
 ne & adoratione consecrati panis extra usum.
 Nulla syllaba est de istis spectaculis in tua insti-
 tutione: Reprime igitur diabolum afficientem
 contumelia tuam ordinationem. Et prius com-
 muni incendio hanc mundi machinam deleas,
 quam sinas nostras Ecclesias denuo inuolui tam
 horribili superstitione & idolatriæ caligine. Mi-
 tiga nobis pœnas, morbos, contagia, bella, quæ
 propter hanc profanationem genus humanum
 opprimunt. Parcat Angelus percutiens his,
 K 3 qui

pani
 cor-
 tissi-
 sub-
 orio-
 pter
 rues
 fun-
 ia in
 sum-
 vita
 eter-
 tiam
 car-
 tem
 no-
 Fili
 ut tu
 om-
 igne
 ani
 n fia
 tua
 mus
 non
 m :
 tum
 ma-
 qui
 i &
 em-
 bris

qui gemunt propter idola. Et nos tuos conui-
 uas pasce & satia tua viuifica praesentia: habita-
 to in nobis: sis in nobis efficax, acue in nobis
 commemorationem tuorum beneficiorum, &
 tandem resuscitatis nobis ex morte da locum
 in tua mensa, vbi nouum succum in regno tui
 Patris gustabimus, A M E N.

EX P R E C A T I O N E C H R I S T I
 A R D E N T I S S I M A R E C I T A T A
 ante agonem.

N V L L A fuit ardentior vox audita neque
 in caelo neque in terra, quam tua precatio F I-
 L I D E I, quam ante agonem tuum difficilli-
 mum audientibus infirmis tuis discipulis clara
 voce pronunciaſti, effundens omnem impetum
 dilectionis tuae erga Ecclesiam, eamq; cum sol-
 litudine & φιλοσοφία inenarrabili aeterno Pa-
 tri tuo commendans. Accende nostra inertia
 corda ad tantarum rerum considerationem,
 quae longe supra & extra omnem conspectum
 creaturarum sunt posita. Tuo diuino spiritu
 quaesumus ea quae petijſti in nobis effice & sta-
 bilito. Tu aeternae & beatae Pontifex abiecisti
 te infra omnes angelos & homines, non vsur-
 paſti tuam diuinam potentiam: mirando mo-
 do λόγος quieuit, vt humana natura posset cru-
 cifigi & mori. Tibi est data omnis caro propter
 tuam victimam & obœdientiam: placata est ira
 aeterni Patris & datur reconciliatio omnibus
 qui

qui fide ad te confugiunt. Inserito nos tuo cœ-
 tui, qui in hac vita vsq; ad resurrectionem mor-
 tuorum colligitur, in qua est inchoatio nouæ
 & æternæ vitæ, quæ est vera agnitio & vera no-
 ticia, de essentia & voluntate veri Dei, qui se pa-
 tefecit misso Filio, & per eum recipit in grati-
 am conuersos, pronunciat eos iustos & implet
 illorum animas pace & læticia incompræhensi-
 bili. Abducito nos à mundo, à parte generis
 humani damnata. Iuua vt tuum sermonem ser-
 uemus, simus custodes doctrinæ tuæ in fide &
 bona conscientia. Ascendisti in cœlum & exal-
 tata est tua natura humana in lucem & gloriam
 diuinam, vt sis perpetuo sacerdos & rex noster.
 Tu intercede pro nobis, neque nos numeres in
 cateruam eorum, quorum nomen non assu-
 mis per labia tua. Fac vt firmiter credamus te
 exiisse ab æterno Patre redemptorem & saluato-
 rem nostrum. Iuua vt in nobis glorificeris vera
 agnitione & inuocatione tui. Non fruimur
 conspectu tuo visibili, sumus in mundo, cincti
 hostibus atrocissimis: Serua igitur nos in vera
 sententia. Da vt tuum gaudium sit perfectum,
 lætemur ex gustu diuinæ tuæ præsentia in ani-
 ma, quæ vincat omnes tentationes diaboli &
 omnes calamitates. Non sumus ex mundo,
 sed iurauimus te tuum nomen, quod princeps
 mundi oppugnat. Custodi nos ab insultibus
 istius astutissimi spiritus, & fac vt in ipso mun-
 do, quimersus est in malum, mente simus apud
 te. Sanctifica nos in veritate æterni Patris tui,

Sermo tuus est veritas. Nostra natura est rea & immunda, sed tu per verbum tuum illabere in nostra corda, ablue nos tuo cruore, & inchoato nouam & sanctam vitam, sanctos motus tibi placentes & congruentes ad normam tui verbi patefacti in Ecclesia, secundum quod fidem & obœdientiam nostram vis gubernari. Tu sanctificasti & obtulisti te pro tua Ecclesia, & vnica oblatione meruisti perpetuam reconciliationem. Ita congruebat satisfieri iusticiæ æterni Patris tui per λύτρον, & latroni diabolo eripi hominem captum sine precio, cumq; in æternos cruciatus abijci. Respice ad nos miseros & imbecilles, qui sumus infirmi discipuli & auditores tuorum Apostolorum. Tu hanc præcationem exorsus es post primum decretum, editum de restitutione primorum hominum, & vna atque eadem tua vox est vsque ad consummationem Ecclesiæ. Include igitur nos squallidos etiam homines in illas tuas diuinas preces, & iuua vt in omni lucta, in cruciatibus conscientie in consternatione mortis hanc sacram anchoram apprehendamus, quod nominatim pro nobis miseris precatus es. Te exaudit æternus Pater propter obœdientiam tuam & vere dabit ea quæ postulasti pro nobis. Facito tu æterne F I L I D E I, & tua Ecclesia sit concors: reprime diabolorum furores, qui serunt dissidia turbantia fidem & inuocationem hominum, & tuam gloriam contumelia afficiunt. Maneat pius consensus in Ecclesia. Sit vna vox fidei, vna vox inuo-

inuocationis, glorificans te & æternum Patrem
 tuum: sint omnium nostrum corda per idem
 vinculum Spiritus copulata per te, ad æternum
 Patrem tuum, simus coagmentati ad vnum, vt
 nostra anima perpetuo sit gratum templum di-
 uinitatis, extinctis omnibus motibus pugnan-
 tibus cum tua voluntate, vt mundus & totum
 regnum diaboli cognoscat, vere Ecclesiam tu-
 am abs te diligi, abs te protegi & seruari. Sonui-
 sti tu Fili Dei ex abundantia amoris, iam instan-
 te tua lucta vocem, quam nostra angusta corda
 nullo modo capiunt, petis vt dilectio qua æter-
 nus Pater te diligit in tuis sit. O sapientiam &
 amorem inæstimabilem. Vis vt æternus Pater
 tuus, creator cœli & terræ, ex cuius nutu hæc
 mundi machina pendet, miserum latronem ex-
 pirantem in tristissimo supplicio, miseram mu-
 lierem peccatricem prouolutam ad tuos pedes,
 sic diligat sicut te diligit, qui es imago ipsius
 substantialis & splendor gloriæ ipsius. Non igi-
 tur nos desereres, non abijcies nos, etiam cum
 tota rerum natura videtur nobiscum pugnare.
 Hoc tuo verbo freti, læti expectamus salutare
 euentus. Tu nos liberatos ex malis huius mise-
 ræ vitæ circumdabis nouo & glorioso corpore,
 collocabis nos in solium tui regni, vt tecum si-
 mus in omni æternitate. Hanc fidem & lætam
 spem tu in nobis alito, augeto, confirmato, vt
 cursum nostrum consummemus sine labe, &
 dissoluti ad te in perpetuam beatitudinem emi-
 gremus, A M E N.

K 5

DIE

DIE CHRISTI EXPIRANTIS
IN CRUCE INTER DOLORES
scœuissimos, gemente tota ie-
rum natura.

*Mors tua Christe mihi vita est, victoria, regnũ.
Labe mea morior, sanguine viuo tuo.*

DOMINE IESV CHRISTE, Fili Dei
viui, tibi pio cordis affectu & clara voce gratias
agimus, quod factus intercessor pro genere
humano, horribilem iram æterni Patris contra
peccata nostra in te deriuasti, & factus es victi-
ma, vt placata ira Dei, ornemur iusticia & vita
perpetua. Tu pendens ex alta trabe, factus male-
dictũ à Deo, oppressus consternatione & dolo-
re in animo, intolerabili omni creaturæ, luctans
cum sensu iræ Dei, quæ est ignis consumens,
stillans cruorem ex toto corpore, non solum
quem laceratio membrorum euocauit: sed et-
iam quem resolutio spirituum natura fracta, lan-
guente propter ingentes cruciatus cordis, ceu
nihil amplius gubernante aut retinente humo-
res & sanguinem, eduxit: Tu inter illa tormen-
ta sonuisti voces, quas tibi partim tuus scœuif-
simus dolor, partim ineffabilis misericordia ex-
pressit. Doce nos tua diuina sapientia, vt illas re-
uerenter audiamus, easq; intimæ nostræ animæ
diligenter inscribamus. Secesserat genus huma-
nũ te patiente in duo agmina. Tu caput Ecclesiæ
tuæ, turbæ mœstissimæ pendes in cruce iam iam
expiraturus. Sub cruce stat tua dulcissima mater,
pauca

paucae piæ feminae, Iohannes : Infirmi tui disci-
 puli lugentes propter furorem iudæorum, ab-
 dunt se : Nicodemus, Ioseph senator, tacent
 & dolent de rabie suæ gentis. Impij iudæi, im-
 pij satellites Pilati & Herodis te capiunt, ludunt,
 velant tibi oculos, faciem tuam cædunt pugnis,
 fodiunt te, ludunt de tuis vestibus. Epicurei &
 tyranni pontifices & parasiti ipsorum, sarcasms
 tuos cruciatus exagitant, & in sinum plaudunt,
 quod nunc videatur libere dominaturus diabo-
 lus, princeps huius colluiciei. Interea multitudo
 Ethnica, ferme in toto terrarum orbe celebrat
 turpissima & spurcissima bachanalia ad tui no-
 minis deformationem. Istam dissimilem speci-
 em tu intueris, qui omnia in cælo & in terra
 cernis, vere miris & humilis corde, incipis pro-
 nunciare mirabilem precationem : Pater remit-
 te illis quia nesciunt quid faciunt. Hæc sunt ver-
 ba tui sacerdotij. Tu qui es summus Pontifex
 conspectus sanguine proprio, ingrediens in san-
 cta sanctorum, tangis pectus Patris tui & arca-
 num ipsius consilium exploras. Precaris non
 solum pro infirmis tuis auditoribus vt confir-
 mentur : sed etiam pro hostibus te interficien-
 tibus, si modo volunt redire ad pœnitentiam,
 imo pro toto genere humano & nominatim
 pro singulis & pijs omnibus credituris in tuum
 nomen. Includimus nos benefice Pontifex in
 has tuas generales preces ante agonem recita-
 tas, repetitas in cruce, imo pronunciatas ab
 exordio mundi, & quas, stans ad dextram Pa-
 tris

tris semper interpellans pro nobis nunc etiam sonas. Tu facito ut non inueniamur in numero illorum in quos intrauit diabolus, qui te afficiunt contumelia, qui tua beneficia spernunt, & præcipites in æternum exitium delabuntur. Auge in nobis fidem & veram agnitionem tui, ut æternus Pater placatus propter tuum sacrificium remittat nobis omnia peccata, & nos annumeret tuæ hæreditati, quæ pulchra est in oculis tuis.

Stat sub tua cruce, mœstissima sed heroica mater tua, cum sorore sua & alijs pijs sceminis, cum discipulo, quem tu diligebas. Simus nos etiam te iuuante ciues illius tui coetus: Fulget in tua matre lumen fidei & robur inimitabile. Intuetur illa spectacula in te Filio suo, quæ humano pectore in hac vita sunt tristissima. Vidit furores hostium & tuos cruciatus inenarrabiles: tamen statuit te manantem sanguine, desertum ab omnibus rebus, morientem in terribili supplicio esse natura Deum, te reuicturum & regnaturum, ut sis in perpetuum victor mortis, diaboli, & omnium hostium tuorum. Tu Fili Dei etiam scintillam similem fidei in nobis accendas: Dato ut cum tuis electis non pudeat nos stare sub tua cruce: Et sicut tu ex φιλοσοφία dulcissima motus misericordia inter dolores tuos anxiam tuam matrem affatus & consolatus es: Ita nos etiam & ærumnosam tuam Ecclesiam in calamitatibus alloquere, tua suavi voce, eamque consolare tua præsentia. Commendas Aposto-
lo ma-

lo matrem tuam: Fac ut vere diligamus tuam Ecclesiam, veram & dulcem matrem, & singulicam foveamus pia dilectione & omnibus officijs: Regio præcipue doctores ut illi ament matrem, tueantur concordiam doctrinæ, non serant dissidia, scandala impedienda fidem & invocationem in auditoribus.

Pendent ad tua latera duo latrones, qui plectuntur propter sua scelera, ex quibus alter animum inter blasphemias exhalat, alter in media morte ad te convertitur. Pendet totum genus humanum oppressum tristissimis pœnis propter peccata. Vagantur calamitates infinitæ in hac misera vita, circumferimus vtres impletos sordibus & ærumnis, & vere mors est in olla. & tamen tanta est rabies diabolorum, ut multorum corda ita captiua teneant, ut in ipso interitu suo scurrentur, tibi maledicant & in æternum pereant. Sed tu facito ut imitemur conversionem latronis pij, qui paulo ante emigrationem suam motus evidentibus signis testantibus de tua omnipotentia & misericordia, supplex veniam petit, eamque præclare adipiscitur. Imitemur nos etiam, te dante, huius viri salutarem pœnitentiam, dolores de peccato, illustrem fidem, concionantem de beneficijs Messia, ex alto suggestu, tacentibus tuis discipulis, confessionem, & alia vere bona opera ipsius. Affirmur nos etiam te misericors Domine: Memento nostri Domine. Tu sedes in regno Patris tui, nos sumus in miserijs mundi: sed tu ne obliviscaris

caris nostri. Inchoa in nobis regnum tuum in hac vita, & in omni lucta conscientiae nostrae, praecipue vero in mortis agone pronuncia nobis istam dulcem absolutionem: Hodie tecum eris in paradyso. Monstra nobis paradysum, ut discessuri non erremus, neque simus sine hospitio. Aperi nostris animabus portas paradyfi, colloca eas in statum immortalitatis & statum beatitudinis, ubi tuus pater in clara luce conspicitur cum omnibus beatis angelis & hominibus.

Interea dum Epithasis tuorum certaminum ingruit, edis querelam non solum mirabiliter patheticam, sed plane talē, qualem nullius creaturae mens coepit: Deus Deus meus quare me dereliquisti. Non fuit à massa tua humana separatus λόγος, qui quod semel assumpsit, nunquam reliquit, neque desinis unquam unum esse cum aeterno Patre tuo: sed erat ista hora humiliationis, qua admirando & arcano modo λόγος quieuit, voluit istam obœdientiam, non repulit Iudæos crucifigentes & necantes Christum: Imo quieuit ut fluctus iræ Dei aduersus peccata hominum, ita in Christum incurrent, ut luctaretur cum summis doloribus, qui tanti erant, & inciderent aliqua momenta, quibus non sentiebat consolationem. Sustentavit tamen humanam naturam λόγος, ad quem passionis Christi, cum propria natura humana sua pateretur, referebantur, & ideo sustentabat, ut esset æquiualens precium pro peccato hominum, & ut alij homines pij, qui in suis supplicijs
visi-

visi sunt fortiores, tantos dolores non sustine-
 rent. Nam percuti ab hominibus Deo conso-
 lante, tolerabile est, & tunc potest hoc accidere:
 Ibat ouans animis & spe sua damna leuabat:
 Sed percuti à Deo non est tollerabile creaturæ
 ad salutem. Tu igitur **FILII DEI** in ira mi-
 sericordiæ tuæ recorderis: sis vmbra culum no-
 strum, ne ira æterni Patris tui nos absorbeat.
 Etiam exiguus gustus iræ Dei conterit ossa hu-
 mana sicut leo. Ideo tu addidisti paulo post si-
 milem querelam: Sitio. Languefacta erat a-
 nima tua dolorum magnitudine. Resoluti erant
 spiritus cordis ex ingenti mœsticia, arescebant
 viscera tua, & in illis nulla erat rigatio. Vere
 igitur sciebas efficaciam tui Patris & consola-
 tionem, & foris etiam languidæ naturæ recrea-
 tionem. **O IESU CHRISTE** qui es fons
 vitæ æternæ, qui distribuis aquam quæ extin-
 guit omnem sitim, ex cuius ventre manat pu-
 teus vitæ, non sinas nos experiri tam tristem si-
 tim, qualem patiebatur diues & ἀσούριος epulo,
 qui nullam impetrat rigationem. Adhæsit fau-
 cibus meis lingua mea. Non est pax ossibus
 meis. Domine in iudicio, non in furore corri-
 pe me, ne ad nihilum redigas me: si iniquitates
 obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit?
 Clamant tui sancti in suo luctu: Tu igitur ne
 accendas totam iram tuam. Succo tui verbi &
 dulci rigatione tui spiritus, ne desinas sustenta-
 re nostram imbecillem animam pugnantem
 cum tuo iudicio.

Tibi

Tibi æternus Pater præsentiam & consolationem suam ostendit propter nos, cum paulo post iam lætior dixisti, **C O N S V M M A T V M** est. Egisti gratias æterno Patri tuo pro suo auxilio, qui te sustentavit ut impleretur sacrificium profuturum electis ad finem vsque mundi. Tu sanctissime Pontifex nobis infigito hanc diuinam clausulam, hoc illustre epiphonema tui sacrificij, ut vere statuamus tuo sacrificio nobis esse impetratam remissionem peccatorum & æternam salutem.

Tu deinde eluctatus ex omnibus paucibus, magna voce clamas: Pater in manus tuas commendo spiritum meum. Da ut nos eandem tuam vocem in nostra migratione exprimamus. Sentiamus præsentiam tui Patris, qui nobis assit placatus propter te, sciamus animas nostras non extinguere cum corporibus, non euanescere in auras, non accidat nobis hoc: Vitaque cum gemitu fuit indignata sub umbras. Non ludamus ut Epicurei, Animula vagula, blandula, pallidula, rigida, nudula, quæ nunc abis in loca? Tu parasti nobis locum **F I L I D E I** amplum & iucundum: in domo Patris tui sunt multæ mansiones, nulla timemus tormenta. Liberasti nos à doloribus inferorum, Nullum tuis electis incendis purgatorium. Tuus Pater suis beneficiis vlnis, sua propitia manu nostras animas amplectitur, recondit eas in sinu Abrahamæ, implet eas pace, luce & læticia inenarrabili donec etiam corpora resuscitata denuo cum illis vniant ad æternam

æternam vitam. Hac fide prælucente fac ut
etiam spiritum emittamus & perpetuo simus
tecum, A M E N.

DIE FAVSTISSIMO CHRIS-
TIANI PASCHATIS.

DE tua admiranda victoria, resurrectione
ex morte & glorioso regno FILI DEI, dictum
est: In die illa stabit radix Iessæ, ut sit signum po-
pulis, ad eum gentes confugient, & requies eius
erit gloria. Tu es felicissima propago Davidica,
assumisti naturam humanam ex stirpe Davidis:
Sed fuisti tempore humiliationis tuæ virgultum
in terra sitienti, eximia & diuina plantula, sed
oppressa ærumnis: exaruit anima tua concussa
ingentibus procellis iræ Dei aduersus peccata
hominum. Verum non fuit suffocata illa pul-
cerrima radix, quam diuina natura sustentabat.
Stas eluctans ex media morte & dominans di-
uina potentia, ut tuum vexillum erigas, & tuos
commilitones ex summis malis ereptos trans-
feras in tuum regnum, quod prorsus dissimile
est triumphis & pompæ regum politicorum.
Omni fastum, potentiam & gloriam huma-
nam mors claudit: Sed tua mors & requies est
gloriosa: Tuum regnum & gloria post mortem
incipit. O quam arcana & admiranda fuit tua
requies Iesu Christe nate Dei. Fuit homo con-
ditus ut esset augustum & sanctum templum,
in quo esset perpetuum Sabbathum, in quo di-
L uinitas

vinitatis quiesceret, implens hominem commu-
 nicatione suorum bonorum, & lætans illa ima-
 gine sua. Sed hanc quietem & læticiam turba-
 uit hostis Dei diabolus, qui templum & Sabba-
 tum profanauit & horribilem *ἀραξίαν* & profa-
 nitatem inuexit. Sed tu **FILII DEI** missus
 es ex sinu æterni Patris tui, vt hoc Sabbatum
 deuotio tuo sanguine sancires. Ideo mirando
 modo die magni Sabbati legalis tua massa hu-
 mana, à qua anima vere fuit separata per mor-
 tem, quieuit in sepulcro, & *λόγος* qui illam i-
 psam naturam, ne tunc quidem deseruit, carnem
 suam illo triduo non viuificauit, donec comple-
 to ordine Redemptionis reuixisti victor ad no-
 uum regnum, & reddis æternum Sabbatum &
 quietem omnibus ad te confugientibus. Tu
FILII DEI nos etiam squallidos & immun-
 dos voca ad tuum illud sanctissimum festum,
 quod in hac vita te summo Pontifice præeunte
 & præcinente inchoatur & consummabitur in
 omni æternitate, quando electi perpetuo co-
 mitabuntur agnum quocumque ierit. Induc
 nos veste festiua, vestimento iusticiæ tuæ & be-
 nedictionis, vt celebremus festum in azymis
 sinceritatis & veritatis.

Iam sunt anni 3075. (hoc anno 1566.) à
 primo Paschate, quod Israëlitæ exituri ex Ae-
 gypto celebrarunt. Tot annos continua serie
 seruasti tuam Ecclesiam. Seruabis igitur eam
 etiam deinceps, etsi magna diabolorum & ho-
 minum est rabies. Vt autem illos tuos conui-
 uas

uas & viatores vescentes agno texisti, & interea migrans per Aegyptum omnia primogenita iusto tuo iudicio iugulasti: Ita iuuato nos, vt te vero agno vescamur in vera fide: Et serua nos inter istas fatales pœnas vltimæ ætatis mundi, quæ plectitur propter peccata horribiliter. Reliqua cadauera fuerunt damnata & abiecta: Sed tua victima grata est Deo, placat iram æterni Patris, & manducatione tui, qui est agnus Dei tollens peccata mundi, redditur credentibus iusticia & vita. Resuscitat & viuificat tuam massam humanam λόγος, vt nobis insertis tuæ massæ per fidem, similis donetur vita, & vt mortificetur in nobis corpus peccati, & tu in nobis deinceps viuas & regnes. Sit igitur nobis etiam tua requies gloriosa. Sumus formati ex gleba terrestri & post peccatum corpora nostra sunt destinata terræ: Impios etiam terra in perpetuū retinebit, nec vnquam eos ex inferis ad tuam sedem eniti sinet. Sed tu postquam tua viuifica carne terram attigisti, fecisti eam leuem, admissi illi omne pondus. Propter afflatum primi serpentis etiam cadauera humana sæpe in phisicos serpentes mutantur. Et in sepulcro impiorum longe tetrior est spurcicies spiritualium draconum & serpentum qui eos absorberunt & in perpetua morte retinent. Verum tu **FILII DEI** sepulera tuorum piorum facis dulcia cubilia, procul inde fugas omnem immundiciem diabolicam, collocas in illas cameras, in illa cœmeteria, sanctos tuos vigiles castos tuos

angelos, qui ad tuum monumentum excubabant. Illi pias animas deducunt in paradysum, commendant nos manui & sinui tui Patris, beatos etiam cineres & exuias obseruant, quæ fuerunt & rursus te redeunte, erunt Spiritus sancti domicilium. Nos etiam ornato ista tua diuina gloria veræ agnitionis & inuocationis tui: adesto nobis in morte, suscipias migrantes animas nostras in tuam manū. Ostende illis tuam consolationem & læticiam, donec in resurrectione generis humani electos coronabis gloria consummata & nunquam desitura, quam ostendisti in spacio illorum quadraginta dierum, vbi fuit gustus & idea consuetudinis futuræ in vita cœlesti. Nunquam fuit pulcrius sæculum in genere humano quam ver illius anni, quando tu reuixisti ex morte, & simul tecū magna agmina sanctorum resuscitata sunt, sicut scriptura aperte quidem hoc, sed breuiter propter homines profanos significat. Familiariter tecum assederunt apud tuam dulcissimam matrem & pios Apostolos sæpe totos dies sancti patres & sanctæ matronæ Eua, Sara, Rachel, fuerunt suauissima colloquia de generis humani miserijs, de tuo beneficio inenarrabili & gloria futuræ vitæ, cuius iam cernebatur exemplum. Tu nostra corda exuscita, vt vero desiderio hanc pulcherrimam societatem appetamus. Transferamus nos cogitatione hisce diebus ad illos sanctos collocutores, audiamus & discamus tuam sapientiam monstratam in verbo: In hac vita
tua

tua Ecclesia est in tenebris, est in miserijs. Homines sunt occupati in obseruatione externorum rituum, sicut piæ mulieres, volunt ungeretuum cadauer. Sæpe ærumnosa tua Ecclesia dulci tuo conspectu orbata esse videtur, & hoc triste sonat: Tulerunt Dominum meum & nescio quo posuerunt eum: Sed tu **FILII DEI** emenda in nobis naturalem caliginem, accende in nostra anima veros cultus interiores tibi placentes, & in afflictione te nobis ostendito, affare nos in calamitate hac suauitua voce erigente mœstas animas: Noli flere, vt statuamus etiam in media morte te nobis esse præsentem, & reuiuiscences fruamur tua consuetudine in vita perpetua cum tuis electis, **A M E N.**

DIE SECUNDO IN PASCHATE, LUC. 24.

DOMINE IESU CHRISTE Fili Dei viui, tibi toto pectore gratias agimus pro tuis beneficijs erga Ecclesiam, quod hanc massam nostram induisti, factus in ea *λύτρον* pro peccatis hominum, & reuixisti ad nouam & æternam vitam, vt perpetuo sis sacerdos & rex noster, fac vt tuam misericordiam grati celebremus, & efficiamur socij illius cœtus, cui te ostendis & quem de tuis beneficijs erudis. Familiariter ambulasti cum infirmis viatoribus Emaitis, qui in illa sua caligine & timiditate inter illa sua somnia de regno politico tamen de tua persona &

officio querulo sermone inter se colloqueban-
 tur, Huic disputationi te miscuisti, vt eorum
 infirmitati medere possis. Nos etiam tuo spiri-
 tu regis, vt amemus tuum verbum patefactum
 Ecclesie. Sint tui Prophetæ, tui Apostoli nostri
 domestici cohabitatores: habitet tuus sermo
 inter nos in omni sapientia, cum vero intellectu
 tuæ doctrinæ, eaque vtamur ad ædificationem
 piarum conscientiarum, ad eruditionem, ad
 consolationem, ad accendendos pios motus in-
 uocationis, timoris Dei & patientiæ, non ad
 curiositatem, hypocrisin, & ad velandas impias
 cupiditates. Tu sis efficax per ministerium &
 flecte nostra corda ad veram assensionem. E-
 menda stulticiam nostræ imbecillis animæ:
 mollito tua præsentia duriciem nostri cordis.
 Fac vt pectora nostra incensa tuo Spiritu arde-
 ant sapientia & agnitione tuæ voluntatis, vera
 cupiditate tuæ gloriæ, vera dilectione & omni-
 bus sanctis motibus tibi placentibus. Tu es λό-
 γος æterni tui Patris, tu sis etiam noster inter-
 pres. Serua puritatem tuæ doctrinæ, foris in mi-
 nisterio, & intus in corde loquere sapientiam
 Euangelij prolatam per te ex sinu æterni Patris
 tui, & traditam in scriptis Moyſis, Prophetarum
 & Apostolorum. Inuato vt te primum & vni-
 cum scopum in sacris libris inueniamus & in-
 tueamur: intelligamus illam arcanam sapienti-
 am, ignotam omnibus creaturis de tua missio-
 ne, humiliatione & exaltatione ad gloriosum
 regnum. Spiritus sanctus ex tuis docilibus au-
 ditori-

ditoribus sonuit hanc precationem accommo-
 datam huic ultimæ & deliræ mundi senectæ, in
 quam nos incidimus. Imitamur itaque toto
 pectore hanc ardentem vocem: Mane nobis-
 cum Domine, quia advesperascit & inclinata
 est dies. Te expirante in cruce Sol in medio
 die subito contra ordinem naturæ, splendorem
 suum amisit, & tristes tenebræ mundum op-
 presserunt. Tremuit terra, dissilierunt scopuli,
 tota natura luctum suum testante. Talis est fa-
 cies postremi temporis, quod proxime tuum
 aduentum ad iudicium antecedit. Oppressus
 est mundus caligine densa & horribili, sunt con-
 stituta contra tuam gloriam magna imperia,
 quæ tibi audacissimè & impudenter maledicunt,
 quæ tua beneficia, tuum cruorem terra blasphe-
 mia derident, & terribili potentia agnitionem
 veram & inuocationem tui in genere humano
 delere conantur. Impendet finis monarchis
 & Rebuspublicis. Tristes in imperijs sunt con-
 fusiones, graues feruntur & vagantur calamita-
 tes, infinitæ pœnæ nostrorum peccatorum. Na-
 tura rerum fessa & defatigata propter hominum
 ingratitude & contemptum tui gemit vna
 cum tuis electis, & desiderat liberationem ex
 tantis malis. Audi igitur preces quas in cordi-
 bus tuorum, Spiritus, gemitibus inenarrabili-
 bus ad te sonat. Mane nobiscum Domine iam
 venit vespera, ingruit caligo, mundus est Epicu-
 reus: Sed tu q̄ es Sol iusticiæ, ne sinas extingui
 tuam lucem in nobis. Serua tuam veritatem

aduersus omnem potentiam diabolorum, luce-
 to in animis nostris: Vre corda nostra igne tui
 luminis, & non patiaris nos opprimi Epicureis
 & blasphemis tenebris. Fac vt tuum diem con-
 tinuo videamus, & toto pectore propter tuam
 præsentiam lætemur: Emigremus te præluce-
 te ex hoc loco caliginoso & transferamur in ve-
 ram & nouam lucem, quam cupide appetimus,
 non secus ac miseri viatores in longis & caligi-
 nosis hybernis noctib. ante diem in locis igno-
 ris oberrantes magno cum desiderio auroram
 & lucem expectant. Ibi postquam hoc onus
 caliginum, dubitationum & prauorum affectu-
 um deposuerimus, intuebimur te in claro lumi-
 ne, de facie ad faciem. Mane igitur nobiscum
 sicut assedisti in hospitio ad tuos amicos conui-
 ctiores. Frange nobis tuum panem, agnoscamus
 te ex fractione, ex communicatione tui & tuo-
 rum beneficiorum, & aperi oculos nostros, vt
 semper te cernamus, conferamus nos & manea-
 mus in illo agmine, quod tuam resurrectionem
 prædicat, in quo inchoatur ver illius aureæ æta-
 tis, quæ in tua consuetudine semper est futura,
 A M E N.

D I E T E R T I O I N P A S-
 C H A T E, Iohannis 20.

Ostendisti te in diuturna & crebra familiari-
 tate tuis discipulis & alijs pijs spectatoribus Ie-
 su Christe, vt tua Ecclesia certo confirmaretur
 de

de tua resurrectione, & scirent discipuli tui non vidisse se spectrum. Tibi igitur gratias agimus, pro tuo amore immenso erga nos. Obsigna etiam in anima nostra huius articuli assensum, ut certo credamus reuixisse tuam naturam humanam, & collocatam esse ad dexteram Dei in gloriam Patris, ut nos in ea gesses & sustentas ad vitam æternam. Maneamus igitur ut palmites in te vite perpetuæ vitæ, viuas tu in nobis, gubernes nostras cogitationes, nostros motus per tuum sanctum Spiritum, ut fiat inchoatio illius consuetudinis & gloriæ quæ conspicietur in cælo. Transferto etiam te in nostram mœstam Ecclesiam: Ostende nobis tuam præsentiam in ærumnis: compellato nos tua viuifica voce, perfundito nostra corda in veris doloribus, in agone mortis, efficaci sensu tuæ pacis, ut iustificati fide pacem habeamus, acquiescentes in te, qui nos vnis & reconcilias cum Patre tuo & per Spiritum sanctum tuum ad tuum Patrem adducis, ut sine fremitu & sine hæsitatione clamemus: Abba Pater. Vere profiteremur aduersus omnes portas inferorum, te gestare nostram carnem, nostram naturam sedere ad dexteram Patris, ut illa tua viuifica carne nos alas & serues ad perpetuam vitam. Et tibi vero cum gemitu gratias agimus, quod illam veritatem tuæ carnis claris & evidentibus documentis ostendisti. Non quidem tuum corpus glorificatum eget corporali alimento, sed in tota natura humana in cælo culina nostri corporis

erit otiosa, cessabit etiam generatio, erimus similes angelis, fulgebit in nostra anima diuinitas coram, nostra massa corporea immutabitur, circumdabitur noua luce qualis fulget in stellis, lucebimus sicut Sol & luna, erimus agiles, expediti, sine morbis, sine peccato, sine ærumnis, sine vsu ministerij. Absorptæ fuerunt illæ particulæ alimenti in tuum gloriosum corpus subito, sicut exigua gutta aquæ infusa in grande vas vini subito in vini naturam transit. Veris suspirijs illam augustam consuetudinem tuam in vita æterna, quæ istis corporalibus oculis non est visibilis, experimus, eam inchoato per tuum verbum in nobis, in hoc mundo. Referato tua clauis, tuo digito, tuo Spiritu sancto nostras mentes, vt scripturas quæ de te testimonium dant, intelligamus, vt in ea te apprehendamus, vt summam Euangelij quam tu recitasti in nostris sensibus infigamus. Te qui eras Mediator inter Deum & hominem lapsum congruebat mori, vt satisfieret iusticiæ æterni Patris tui, te congruebat reuiuiscere, vt perpetuo facias applicationem tui sacrificij, & sis efficax in consolatione & defensione Ecclesiæ tuæ. Exaudiamus & reuerenter accipiamus, te iuuante, tuam doctrinam, arguentem immundiciem & peccata nostræ naturæ, & monstrantem remissionem propter tuum meritum, & donationem nouæ iusticiæ & vitæ efficiendæ per tuum Spiritum, in nostra anima. Hanc fidem in nobis subinde alito & augeto Nate Dei, fac vt discessuri ea luceat

luceat in nobis, vt non inueniamur nudi, sed
superinduamur iusticia & gloria æterna, Amen.

DOMINICA QVAM VE-
TVS ECCLESIA NOMINAVIT
in Albis, Iohan. 21.

VT TU **FILII DEI** resuscitatus ad nouam
& æternam gloriam in cœlestissimo cœtui tuorum
discipulorum ostensâ luce tua te immiscuisti.
Ita oramus te, vt nostris congressibus etiam
interfis in nostris doloribus, ostende nobis tu-
am manum & tuum latus, vt vere statuamus
propter tuam obœdientiam nos recipi, & tuo
auxilio nos tegi & regi. Fac vt cum tuis Apo-
stolis serio de tua præsentia gaudeamus, & sonet
vox tuæ salutationis in auribus & in anima no-
stra, vt in hac vita inchoëtur in nobis pax Dei,
quæ superat omnem intellectum humanum, &
ea confirmetur in vita cœlesti. Tibi toto pecto-
re gratias agimus, quod in hac vita ordinasti an-
gelos pacis, instituisti ministerium, per quod in-
credentibus, meditantibus tuam doctrinam, v-
tentibus sacramentis, & annuentibus Spiritui
sancto mouenti per verbum, vere vis esse effi-
cax. Mittis tuos Apostolos sicut te misit æter-
nus Pater tuus: tua sapientia prolata ex sinu
æterni Patris tui instituisti hunc ordinem, vt
homines de tua voluntate doceantur, & visibili
pignore gratiæ languida fides confirmetur: Et
sicut æternus Pater tuus vere fuit efficax per
tuam

tuam vocem & pronunciauit ciues æternæ vitæ, qui tuæ doctrinæ crediderunt, ita vere vis efficax esse per Apostolos tuos quos vocasti immediate, & quos ornasti singularibus testimonijs vt essent primi propagatores Euangelij, & similiter per alios doctores & pastores vocatos ab Ecclesia, quorum ministerio tu sedens ad dexteram Patris & dans dona hominibus vere præsens es. Et sicut tu missus fuisti sine potestate politica, sine armis: ita mittis tuos ad docendum, nec vis transformari Euangelium in regnum. Tu vniuersam tuam Ecclesiam docentes & discentes affla tuo salutari flatu, tua diuina aura, quæ prodit ex tuo & æterni Patris tui pectore, & est tuus fulgens Spiritus & emanans ex tua essentia, tua flamma substantialis vniens credentes cum Deo. Ardeant nostra corda illo diuino igne, qui deleat fordes nostræ naturæ, spiret in nobis talem lucem agnitionis, & tales motus fidei & dilectionis, quales in tua massa, cui nos per tuum Spiritum inseris, conspiciuntur, vt tibi nos fiamus similes, hic per inchoationem, ibi in consummatione. Loquere in cordibus nostris tuam dulcem vocem de remissione peccatorum & foris in ministerio, serua nobis illam doctrinam incorruptam, quæ remissionem gratuitam annunciat, & perseverantes in sceleribus denunciatione iræ tuæ terret. Deploramus etiam, intuentes magnam caliginem Apostoli Thomæ, nostram incitiam, tenebras, dubitationem, & profanitatem, & serio
abs

abs te petimus sanationem. Hoc anni tempore in festiuo paschate vetus Ecclesia in fonte & lauacro regenerationis Catechumenos & recentes Christianos Ecclesie inferebat & adhibebat ritus, testificantes de beneficijs **F I L I I D E I**, de inchoata veritate in nouo foedere & de nostra imbecillitate. Vestiebant eos candida veste, significante vestem iustitiae, gestabant in manibus lampadas commonefacientes nos de flamma ac luce verae agnitionis Dei & inuocationis, & motuum accensorum à Spiritu sancto, pascebantur melle & lacte, nominabatur ista Dominica, quae erat dies publicae pompae, Quasimodogeniti, vt doceamur omnes nos esse infantes, accipere nos reuerenter tua dictata Iesu Christe, quae protulisti ex sinu tui Patris. Pendemus ex tuo ore, vt tu loquaris in nobis per tuum spiritum. Sumus imbecilles, fides nostra est tenera & infirma, alimur dulci lacte & melle tuae vocis, nondum vescimur cibo solido, quo potiemur in aeternitate. Tu igitur suscipe & fove nos sicut blanda nutrix tenerum infantem, nos etiam inuoluito in tua sancta vulnera. Fac vt ex illis sugamus vndam abluentem omnia peccata nostra, & viuificum sanguinem, qui nos alat & seruet ad vitam aeternam. Fac vt nos etiam imitemur & exprimamus vocem, quam te praecunte sonuit tuus Apostolus iam immutatus à Spiritu sancto: Dominus meus & Deus meus. Tu es ille verus & vnicus Deus Iehoua, qui te patefecisti ab initio Ecclesiae
 tuæ,

tux, qui missus es à principio, qui semper affuisti generi humano. Tu es omnipotens, ad te Ecclesia omnium temporum direxit suam inuocationem, Tu eripis homines ex summis malis, reddis credentibus iustitiam & vitam. Hanc fidem in nobis obsignato tuo Spiritu. Iuu nos vt tibi credamus etiam sine miraculis, abducamus nostras mentes à processu physico, non appetamus nouos raptus aut apparitiones, sed satis sit nobis signum Ionæ, tuo verbo in ministerio vere sicut voci sonanti de cælo credamus, nec ille salutaris assensus productus à tuo Spiritu vllis contrarijs spectaculis excutiatur. Tu es verax & in illis qui tibi credunt etiam in media morte vitam & illa bona quæ tuum verbum promittit, inchoabis. Hanc fidem sequitur pax & læticia, accedens per te ad æternum Patrem tuum. Ingens beneficium tuum est, quod Ecclesiæ tuæ tradidisti & commendasti librum Propheticum & Apostolicum, da vt ille sit norma fidei & inuocationis nostræ, vt credamus te Iesum esse Christum, regem & sacerdotem nostrum, naturæ Deum & verum hominem, & in illa fide vera & viuâ, non historica, non simulata, inueniamus in te vitam & gloriam in omni æternitate, A M E N.

DOMINICA BONI ET
FIDI PASTORIS,
Iohan. 10.

MAGNA

M A G N A est miseria generis humani, sed
 maior est bonitas tua F I L I D E I. Iacent tui
 electi in mundo sicut teneri & imbecilles agni
 editi in aspera aura, in medio campo inter ter-
 ribilia agmina scœuorum luporum insidiantium
 vitæ & saluti ipsorum. Sed tu fidissime pastor
 hanc orbam naturam humanam desertam, ab
 omnibus præsijs tibi æterno scedere copula-
 sti, & in ea nos miseros seruas & defendis, ge-
 stas nos in tuo gremio, sicut pastor teneram &
 ægram ouiculam. Foves nos tuo salutari calo-
 re, & defendis nos aduersus omnem immanita-
 tem tuorum hostium. Tu es pastor verus &
 vnicus longe discernendus ab omnibus alijs gu-
 bernatoribus & pastoribus. Tu es pastor bo-
 nus bonitate perfecta, & communicans tuam
 bonitatem credentibus. In te fulget idea &
 imago bonitatis æterni Patris tui, te loquente
 similis bonitas in prima creatione in hominem
 recens conditum est transfusa, quia bonum est
 communicatum sui. Amissa illa prima boni-
 tate & integritate, tu ex bonitate inenarrabili
 oues amissas recuperasti, factus es pastor præci-
 pius, redemptor & saluator merito & efficacia
 tui. Ponis animam tuam pro ouibus tuis, sol-
 uisti æquiualens precium æterno Patri tuo pro
 peccatis totius generis humani, eripuisti electos
 ex tyrannide diaboli, monstras illis Patrem in
 noua luce, assuefacis eos ad tuam vocem, illos-
 que contra omnem potentiam diaboli & om-
 nium luporum tueris. Oramus te veris gemi-
 tibus

tibus miserere nostri. O bone pastor animarum
 nostrarum, sumus immundi, sumus contamina-
 ti. Iacemus sicut agræ & faucis ouiculæ, pro-
 iecti à tota natura rerum, circumdati grege dia-
 bolorum & impiorum hominum. Tu vero nos
 suscipe tua benefica dextera, gestato nos ad tu-
 um gregem. Præfice nobis pastores bonos &
 fideles, qui dictata abs te accipiant, qui tua ver-
 ba exprimant, sint fideles dispensatores tuorum
 mysteriorum, non sint lupi iugulantes miseræ
 ouiculas veneno mendaciorum & falsæ doctri-
 næ, non sint mercenarij qui se se pascant, qui
 hominibus placeant, qui auram popularem ca-
 ptent & religionem ad voluntatem hominum
 inflectant. Retineant formam sanorum verbo-
 rum tui pastoris, & sint exemplum sanctitatis
 pijs auditoribus. Et tu qui vniversi gregis Do-
 minus es, sis efficax per ministerium tuorum
 pastorum, loquere intus in cordibus nostris vo-
 cem æterni Patris tui, fac vt eam vere cognosca-
 mus & distinguamus ab omnibus ululatibus lu-
 porum & insidiosis cantilenis mercenariorum.
 Iuua vt cognoscamus te, sicut tu cognoscis æ-
 ternum Patrem tuum. Accendatur in nobis illa
 lux, & veritas, quæ vulget in te & Patre tuo,
 frigida nostra corda stupefacta ex sensu iræ Dei,
 oppressa ærumnis & malis inextricabilibus, ca-
 lefacito & foue tuo flatu, salutari tuo Spiritu
 & calore, emenda gelu nostræ naturæ, contine-
 to nos in tuo gremio, & effice in nobis iustici-
 am & vitam tibi placentem. Sumus ex Ethri-
 cis,

cis, ex parte generis humani blasphemia in tuā
 gloriam: Sed tu qui ex immensa misericordia
 tibi etiam ex illa immunda massa hominum Ec-
 clesiam colligis, eamq; cum agmine Sanctorum
 Patrum & Prophetarum vnis: Serua tibi sem-
 per inter nos sanctum semen, fac vt semper tu-
 am vocem sonet, & intus te loquentem nobis
 exaudiamus. Sit vnum ouile, vna Ecclesia col-
 lecta ex Iudæis & gentibus & vnus pastor. Gra-
 uis tibi est lucta cum inimico tuo diabolo, qui
 rabie & audacia impia conatur timidās oues
 rapere ex tuis manibus: Sed tu in æterno Patre
 tuo eris victor. Nos igitur miserrimas ouiculas
 obsessas à tanta potentia hostium, pendentes
 autem ex tuo collo, fugientes in tuum sinum
 defende aduersus omnes portas inferorū, Non
 finas succumbere, non finas nos rapi ex tuis
 manibus, tege nos in tuo gremio, Osculare
 nos osculo oris tui, inspirato nobis robur & vi-
 tam, quæ in hoc seculo in tuo ouili inchoatur,
 & in regno cœlesti apud Patrem tuum æternum
 consummatur. A M E N.

DIE RECORDATIONIS
APOSTOLORVM PHILIPPI
 & Iacobi, Iohan. 14.

Te præcinente & præeunte sonat assidue in
 auribus & anima nostra tua cygnea cantio **F I-**
L I D E I recitata in vltima cœna ante tristissi-
 mum agonem. Repetit homo φιλόσοφος cum
 M sua-

suavi desiderio voces & actiones sui morituri
 parentis aut amici: Nobis igitur etiam dulcis sit
 recordatio illius sermonis, qui tibi fuit postre-
 mus in hac vita, in quo Epilogo vere admiscui-
 sti ardentia tua *πρόθυμ*, pronunciaſti verba tui
 æterni testamenti, repetiuiſti summam Euan-
 gelij, descripsiſti Eccleſiam, inſtituiſti miniſte-
 rium, docuiſti quæ & qualis ſit futura Eccleſia,
 recitaſti prædictiones de cruce & dulci conſola-
 tione. Hæc tu inſcribe noſtris mentibus, & fa-
 cito vt perpetuo tui & tuæ doctrinæ memori-
 am retineamus. Tu Apoſtolos tuos mœſtos
 & conſternatos propter tuum abitum & mor-
 tem, propter ſuam orbitatem & propter peri-
 cula, quæ ipſis erant ſuſtinenda propter tuam
 confeſſionem, affatus es hac heroica & forti vo-
 ce: Non turbetur cor veſtrum, credite in De-
 um & in me. Vagabantur tui Apoſtoli, vagan-
 tur multi piij doctores in hoc mundo extorres,
 exules, ſpreti ab omnibus hominibus, Eccleſia
 tua eſt humilis, ærumnoſa, premitur à magnis
 imperijs, ab illis qui florent opinione ſapientiæ
 & virtutis. Sumus *καθ' ἕνα* & *πενήθητες*
 mundi, noſtra vmbra iudicatur nocere bonis.
 Dicimur turbare conſenſum generis humani,
 pacem publicam, attrahere conſuſiones & exitia
 regnis & patriæ. Tu iuuam nos, ne frangamur hac
 iniquitate iudiciorum in mundo, & non ſuc-
 cumbamus oppreſſi mole calamitatum, ſed in
 medijs malis recordemur tui, & non turbetur
 noſtra fides, noſtra inuocatio, noſtra vocatio
 pro-

propter persecutionem mundi: sed erigamus
 nostras animas ad te & ad æternum Patrem
 tuum. Sumus exules, sumus inopes, excuti-
 mur ex nostris sedibus propter tuam veritatem:
 terra non capit nos, tamen cœlum capiet. In
 domo Patris tui sunt multæ mansiones. Non
 sumus conditi ad miseras huius vitæ, nolumus
 accipere à principe mundi opes, oportet nos
 fieri conformes tibi exuli propter nos. πολυτά-
 ρα nostrum in cœlis est, ibi habemus ius ciuita-
 tis in augusta domo Patris tui. Inde est origo
 animarum nostrarum, ista est patria parta sangui-
 ne tuo. Eam igitur desideramus & expectamus,
 ibi fruemur quiete & beatitudine in cœtu Pro-
 phetarum & Apostolorum tuorum, haurientes
 tuas voces, qui nobis interperaberis sapienti-
 am tui Patris conspectam in ordine creationis
 & redemptionis hominû, & docebis nos ea quæ
 in caligine huius vitæ non possumus intelligere.
 Experimus igitur illam lucem in tua domo, vbi
 tuus Pater est paterfamilias, & tu es xenodo-
 chus adducens electos ad Patrem, & distribuens
 tuis gratis hospitibus & conuiuis mansiones &
 locum in tua mensa. Tu antecessisti vt præcur-
 sor, collocasti tuam naturam humanam in glo-
 riam & beatitudinem diuinam, vt nos bees in
 illa. Parasti nobis locum, redibis & nos attrahes
 ad te, emigrantes nostras animas in agnitione &
 inuocatione tui commendas manui & finni tui
 patris, redibis fulgens in nubibus, etiam & nos
 resuscitatos ex morte collocabis in tuam aulam

ad conuictum & læticiam perpetuam, vt in omni æternitate tecum finus, in mansione vbi vero est bonum esse. Sunt in hac lubrica vita multa diuerticula, obsidetur aditus ad te ab immundis prædonibus. Mundus est plenus caligine & mendacijs, terribilis mors totum genus humanum iugulat, tamen te præeunte tenebimus illud iter ad cœlestem Academiam. Tu dixisti: Ego sum via, veritas & vita, nemo venit ad Patrem nisi per me. Tu præfers facem tuis miseris viatoribus in hoc ærumnoso exilio, monstras illis lucem tui Patris, tuo Spiritu confirmas eos in vera agnitione tui, ne deerrent ad impias semitas obsessas à diabolis. Tu es fausta aurora & Sol iusticiæ discutiens tenebras in hac mundi caligine, & erigens mentes nostras conspectu veræ lucis. Tu es verus interpretis tui Patris & λόγος sonans veritatem foris & intus, veras notitias de Deo & sanctos motus obsignans in credentibus: Tu deles mendacia diaboli decipientis impios falsis præstigijs. Tu es vita erigens nos in media morte, accendis in electis sensum nouæ vitæ, eosque perfundis dulci desiderio consuetudinis cœlestis, extinguis omnes paucos res mortis, & ex morte facis gratum & iucundum somnum. Non est aliud nomen datum sub cœlo, per quod saluos fieri oportet homines, quam tuum. Monstra igitur nobis tuum Patrem in salutari lumine veræ agnitionis & nouæ vitæ. Vere profitemur te esse vnum cum æterno Patre tuo in vnitæte essentiæ & voluntatis. Es vera
& vi-

& viva imago tui Patris, conditor cœli & terræ, cum Patre tuo & Spiritu sancto. Tu ita patefecisti te generi humano, quod sis persona per quam placata est ira Dei aduersus nostra peccata, propter quam recipiuntur omnes credentes & conuersi ad te. Hæc est congruens voluntas diuinitatis, & ad te confugiamus, & in veris doloribus conscientia luctantibus cum ira Dei abs te opem petamus. Credimus tibi quod verax es, & eruditi à tuo spiritu non solum mouent nos miracula, sed opera interiora. Viuificatio animæmersæ in æternam mortem dat testimonium de tua persona & beneficio. Hoc miraculum perpetuo exerceas in nobis, quod omnium summum est in cœlo & in terra Maius miraculū est, quod miser latro pendens in cruce in gratiam recipitur & seruatur ad æternam vitam, quam quod tua natura humana, quæ nullo peccato inquinata fuit, reuiuiscit. Generis humani lapsi in peccatum & in mortem restitutio per tuam præsentiam, magis mirandum opus est, quam creatio rerum, aut resuscitatio hominis mortui. Hæc tua beneficia Fili Dei à te qui sedes ad dextram tui Patris, vt des nobis dona, supplices petimus. Sumus in tenebris, in tristi exilio, onerati grandi mole peccatorum, dubitationum, caliginis & ærumnarum, non relinque nos orphanos: Veni ad nos & viuifica nos tua diuina præsentia. Tu es frater noster, gestas nostram carnem & ideo hoc scœdus inijsisti, vt nos fiamus tui fratres, efficiamur participes di-

uinæ naturæ per te. Effunde igitur in nos de tuo
 Spiritu, qui semper maneat nobiscum, qui ac-
 cendat in nobis similem lucem & iusticiam, qua-
 lem æternus Pater in te imaginem suam propa-
 gat, qualis ex tua natura diuina emanat in hu-
 manam, & ex ea in nos. Inchoa in nobis tuum
 regnum in hac vita, & excita desiderium æterni
 regni, scribe nostrum nomen in cælo, para
 nobis locum & mansionem in tua domo, vt
 emigrantes ex hac valle miseriarum, acquiesca-
 mus in tuo conspectu, in vera patria, impleti
 luce, vita & iusticia, vt perpetuo in hac vita &
 in cælo glorificetur æternus tuus Pater in no-
 bis, A M E N.

DOMINICA CHRISTI

MODICVM SE OCCULTANTIS

Iohan. 16.

CONDIRA fuit nostra natura vt perpe-
 tuo frueretur beato conspectu Dei, & sine vllis
 ærumnis viueret in læticia æterna. Sed propter
 tristem secessionem hominis, desijt Deus ho-
 minem viuificare & beare, & amisit homo dulce
 gaudium sui cordis, & fuit oppressus constor-
 natione & paucis inenarrabilibus. Sed O Fili
 Dei te restituente ordinem priorem, sui electi
 recipiunt consuetudinem & familiaritatem tu-
 am, & denuo suauis sensu tuæ præsentia per-
 funduntur. Abducis te à parte damnata generis
 humani in perpetuum, merguntur impij in hæc
 vita

Vita in æternam mortem, terretur tuo iudicio
 aduersus peccata sua, sine consolatione exha-
 lant blasphemias animas inter horribiles fremitus
 desperationis, & in omni æternitate abijci-
 entur à conspectu Dei & cœlestis Ecclesiæ in
 cruciatus horribiles. Nec vero ita à nobis profi-
 tescere Iesu Christo, nec punito nos tali orbitate,
 vt salutarem tui conspectum & vsum tuæ
 lucis amittamus. Occultas te etiam quidem Ec-
 clesiæ tuæ, & sancti meriti in tristia mala sæpe
 anxij tuam præsentiam requirunt, sed abscondis
 te modicum, & hoc modicum nobis bonum
 est: Bonum mihi Domine quod humiliasti me,
 vt discerem iustificationes tuas: Sed in tempore
 te nobis denuo ostendes. Vis hanc inquinatam
 massam nostræ carnis castigari sub cruce, vt ex-
 pauescamus cogitantes de mole iræ Dei aduer-
 sus peccata hominum quam tu sustinuisti, ne
 nos redigeremur in nihilum. Vis etiam inter il-
 los dolores serio nos confugere in tuas vlnas,
 abs te petere opem & in calamitatibus ardenti-
 us te inuocare. Segnis est nostra natura, vita ista
 est lubrica, secundæ res etiam sapientiam & pi-
 orum animas fatigant, & socordes atque magis
 effrenes reddunt. Sed anima anxia tibi est pro-
 pinqua in cruce, in tua castigatione nostra niens
 per precationem ad te ascendit, destituta causis
 secundis, quibus falso adhæserat, coram te sese
 effundit, & tu ex immensa bonitate prope es
 omnibus qui tribulato sunt corde. Tuo etiam
 consilio inexplicabili, excellentia membra vis

fieri conformia tuo corpori in passione, vt extet testimonium illustre de veritate tuæ doctrinæ, de futuro iudicio & gloria. Tu iuisti ad Patrem, collocatus in gloriam Patris, non fruimur conspectu tui visibili, regnum tuum non est de hoc mundo, nos autem in mundo sumus, Ideo oppugnamur à principe mundi & satellitib. ipsius, & tu sæpe videris emigrasse ex medio nostri. Disputant tui electi in summis malis, anguntur propterea quod tu videris latere, & species Ecclesiæ sæpe est talis vt videatur interitura. Mundus ærumnas Sanctorum prosequitur sarcasms & ronchis, sicut tibi pendenti in cruce accidit: Sed tamen tempus hoc breue est, tu reuerteris in hora oportuna. Vere tua hora est tarda, sed incundissima. Sustinemus in hac misera vita dolores parturientis, premimur sensu nostrorum peccatorum, ærumnis, morbis, morte: sed tu iuua vt in nobis nascatur nouus homo, restitutus ad imaginem tuam, qui tecum viuet in perpetuum. Hæc fides, hæc spes futuræ liberationis extinguat in nobis tristitiam omnem: Ostende igitur nobis tuum vultum, & fac vt feliciter tua noua creatura crescat: sedeamus in tuo verbo inuoluti, sicut scædus inuolueris suæ matris, hauriamus per tuum spiritum ex tua massa succum vegetantem nos ad nouam & æternam vitam, non rumpamus hæc vincula tuæ ordinationis ante tempus, audiamus, discamus reuerenter ea quæ tu sonas in ministerio doctrinæ, sentiamus in

in istis tenebris, in illa caligine initia tui gaudij.
 Suspiciamus oculis fidei ad illam lucem quæ
 nobis illucescet tunc quando redibis visibiliter.
 Fac ut primordia illius læticiæ gustemus in hoc
 mortali corpore, ut perpetuo in consternatione
 animæ nostræ, in nostra decessione, experiamur
 præsentiam tui spiritus, qui est substantialis læ-
 ticia inter te & æternum Patrem tuum, Ille sua
 flamma, suo salutari flatu corda nostra dilaret
 & expandat, ut te complectantur, ut fiamus v-
 num tecum, ut hoc gaudium semper retinea-
 mus & omnia nostra damna læta spe leuemus.
 Tu in illo fausto tuo reditu ornato nos læticia
 consummata, ubi delebuntur omnes dubitatio-
 nes, omnes tenebræ, omnes ærumnæ, ubi tu
 lucebis in nobis perfectè, & immutabis nos ad
 imaginem conformem tuo glorioso corpori,

A M E N.

DOMINICA SPIRITVS
SANCTI ARGVENTIS MVNDVM
 de peccato, de iusticia, de iudicio,
 Iohan. 16.

Oratio Fili Dei Iesu Christe sedens ad dexteram
 æterni Patris, exaltatus in gloriam & lucem di-
 uinam: tua Ecclesia viuit in exilio, gemit & de-
 siderat tuam consuetudinem inter ærumnas
 huius miseræ vitæ, tu consolare nostra mœsta
 corda, imprime nobis sensum huius tuæ viui-
 ficæ promissionis, fac ut vere credamus quod

M 5

nobis

nobis tuus discessus utilis sit. Tu es exaltatus ut sis caput omnia complens. Totum genus humanum funditus periisset, nisi tu nostram magistrum assumisisses. Vere igitur tuus abitus nobis est fructuosus. Sedes ad dexteram Patris, ut in nos effundas de tuo Spiritu. Hoc igitur donum abs te cum desiderio petimus: Iuua nos ut tuo Spiritui nos reuerenter subijciamus. Furit mundus inquinatus idolatriæ & horribilium scelerum turpitudine: Etiam sapientes & modesti non intelligunt & deplorant huius miseræ naturæ immundiciem & caliginem, ingrati homines tuum beneficium aspernantur, aut etiam tuam missionem derident. Da ut nos inneniamur in numero illorum, qui vocem tui Spiritus accusantis nostras sordes, nostram ignorantiam, & nostra peccata audiamus, & nostros morbos serio agnoscamus, & medicinam abs te petamus. Caro & sanguis sapientiam Euangelij non capit, tegit suam immundiciem folio fici: disputat de frenatione Locomotivæ, ostentat gloriose illam suam squalidam iusticiam, quæ nec peccatum nec mortem tollit, nec reddit vitam anxio cordi. Tu nos doce nostram iusticiam esse tuum transitum ad Patrem, qui est meritum & efficacia tui. Tuo transitu ad Patrem placata est ira æterni Patris tui, tuo transitu in vitam reddita est nobis iusticia & æterna vita. Magna quidem rabies est diabolorum & organorum ipsius, sed te iuuante vincemus. Iniquissima sunt iudicia sapientum in hoc mundo de tua veritate

ritate & de tua Ecclesia: sed Spiritu tuo sancto reuelante sequimur sapientiam patefactam, in Euangelio, quæ longè posita est supra captum creaturarum, & scimus diabolum non futurum esse victorem, tua præsentia & efficacia caput ipsi conteris, & eum ad æternam damnationem adiudicasti, tandem etiam toti generi humano turpitudinem ipsius ostendes. Sumus infirmi, oppressi tetra caligine, non possumus portare excellentiam tuæ lucis, sed tu auge nobis fidem & nos infirmos tuo Spiritu obsigna, ille nos ducat in veritatem agnitionis & inuocationis tuæ, excitet in nobis verum robur fidei nitentes in tuo verbo, in summis malis, credentis remissionem peccatorum, & firma spe expectantis integram liberationem. Ille nobis monstret tuam gloriam, tuam & æterni Patris tui voluntatem & similem conformitatem in nobis accendat, vt perpetuo vnum simus cum Deo, A M E N.

DOMINICA QVA PRO-
PONITVR MANDATVM ET PRO-
missio de inuocatione, Ioh. 16.

FILII DEI DOMINE IESV CHRIS-
TE dulcis est tua vox ad Ecclesiam tuam ante
vltimum agonem pronunciata: Amen, Amen
dico vobis, quicquid perieritis Patrem in no-
mine meo, dabit vobis: Non fruimur tuo con-
spectu visibili, non te amplectimur brachijs, cu-
mulati sumus hostibus sæuissimis, sola oratione
& gemi-

& gemitibus accensis à tuo Spiritu nostra anxia
 corda sursum transferimus, ea coram te effun-
 dimus, & opem ab æterno Patre tuo, tui fiducia
 poscimus. Tu es caput Ecclesiæ tuæ, tu impe-
 trasti remissionem peccatorum & æternam vi-
 tam credentibus, te Pater semper exaudit: ideo
 te nominato & interpellante impetrabimus ea
 quæ petimus secundum tuam voluntatem. Ut
 tui Apostoli confisi tua præsentia erant segnio-
 res: ita sæpe res secundæ timorem Dei & in-
 uocationem etiam in electis debilitant: Sed tu
 excutias nobis istam securitatem. Fac ut sen-
 tiamus nostram imbecillitatem, ut assiduè pera-
 mus incrementa lætitiæ inchoatæ in nobis. So-
 net in nostris auribus & cordibus perpetuo tua
 promissio: Petite & accipietis. Loquere in no-
 bis **FILII DEI** tuam veritatem, apertè, sine
 tenebris idolatricis, & tuo Spiritu corda nostra
 vre, ut in tuo nomine cum fiducia ad thronum
 gratiæ accedamus, ut vere statuamus nos etiam
 diligi ab æterno Patre tuo, & nostras imbecilles
 voces & nostra infirma suspiria tecum quæstas
 ad dextram Patris tui semper interpellans pro
 nobis, coniungamus. Reliquisti mundum cor-
 pore, sed præsens nobis es virtute eiusdem cor-
 poris, & viuis apud Patrem, ut simili vita tecum
 viuere incipiamus. In tua difficili lacta tecum
 fuit Pater transfundens in te radium suæ lucis
 & gloriæ, nobis etiam in nostro agone adesto &
 non relinques nos orphanos. Fac ut alte infiga-
 mus animæ nostræ Epilogum dulcissimum san-
 ctæ

Et tuæ valedictionis. Habemus in mundo affli-
 ctionem, gerit tecum & cum tua Ecclesia per-
 petuū bellum diabolus: sed satis sit nobis quod
 in te habemus pacem: Te iuuante vincimus in
 media morte, habebimus protectionem abs te
 in hac vita, secundum tuam voluntatem, & de-
 cedentes etiam sentiemus læticiam cordis ac-
 quiescentis in te, & cum sanctissimo desiderio
 expetentis migrationem & beatam tui consue-
 tudinem. Tu vicisti mundum, qui apparuisti vt
 destruas opera diaboli, tuo spiritu incende hanc
 fiduciam tuæ victoriæ in nobis, & da vt ea frua-
 mur hic & in æternitate.

DE FILII DEI EX HOC
MUNDO VISIBILI CVM TRIUM-
 pho ascendentis sursum in locum
 cœlestem, Marc. 16.

Post suauissimam & augustā quadraginta
 dierum consuetudinem **FILII DEI**, cum bea-
 to agmine tuorum discessisti ex hoc visibili
 mundo ad vitam & regnum cœleste. Tibi toto
 pectore gratias agimus pro tuo beneficio, & te
 supplices oramus, nos etiam tuo exercitui &
 agmini inscribe, quod te triumphantem co-
 mitatur: Pendet Chirographum scriptum ex
 testimonio reæ nostræ conscientia in nostram
 condemnationem, ex tua cruce, abolita est sen-
 tentia damnationis, inducta tuo cruore, qui
 nos mundat ab omnibus peccatis. Ducuntur

vincti hostes electorum, diaboli & mors, & vni-
 uersum agmen cœlestis & terre impletum di-
 uina laticia, tuam victoriam & beneficia præ-
 dicat. Ecclesia cœlestis fruitur tuo triumpho
 visibiliter, Ea quæ in terris est, spe salua facta
 est, & ornatus filia regis est intus. Tu magna
 multitudine piorum auditorum & sancta tua
 matre spectante visibiliter ex loco inferiori ad
 nubes & in locum cœlestem translatus es, osten-
 disti gustum æternæ vitæ tuis Apostolis admi-
 rantibus, & per angelos illis de tuo reditu ad
 iudicium es concionatus: Tu naturam tuam
 humanam glorificasti gloria inenarrabili, qualis
 creaturis alijs non potest competere, & præter-
 rea eandem collocasti ad dextram Patris tui ad
 regnum æternum. Sursum sunt etiam alijs pijs
 homines, ornati luce, gloria & vita perpetua
 apud te: sed tua natura humana non solum
 sursum est, vt sancti, sed exaltata est in lucem
 inaccessibilem omnibus creaturis. Regnas apud
 Patrem tuum visibiliter implens totam Ecclesiam
 am cœlestem iusticia & gloria diuina. Regnas
 etiam in hac vita, foris in ministerio & intus
 in anima. Ascendisti in altum, duxisti captiuam
 captiuitatem vt dares dona hominibus. Ante
 tuum abitum repetiisti institutionem minister-
 rij Euangelici: dedisti mandata de docendis
 omnibus gentibus. Pro quo beneficio lati tibi
 gratias agimus, quod nos etiam ad societatem
 Ecclesie vocas. Inua nos tuo Spiritu, vt tuo
 Euangelio assentiamur, vt fœdus quod in laua-
 cro

cro
 tuo
 rum
 in d
 njs
 non
 & v
 Eua
 iung
 fide
 nist
 re,
 exci
 clesi
 effe
 & ex
 sera
 spiri
 qui
 qui
 simi
 nob
 tu ex
 tuæ
 qua
 tare
 ting
 quot
 defe
 uerit
 minu

cō Regenerationis tecum pacti sumus perpe-
 tuo custodiamus. Tu munus Apostolorum tuo-
 rum circumferentium nouum genus doctrinæ
 in orbe terrarum ornasti singularibus testimo-
 nijs miraculorum, vt Ecclesia certa esset ipsos
 non errasse. Tu nobis etiam serua ministerium
 & vocem doctrinæ incorruptam. Mitte nobis
 Euangelistas, Pastores, Doctores, qui se con-
 iungant cum doctrina Apostolorum eamque
 fideliter propagent. Et tu qui Dominus es mi-
 nisterij, intus in cordibus tuam vocem loque-
 re, & similes flatus & motus per spiritum tuum
 excita. Tu euectus es in altum, vt sis caput Ec-
 clesie tuæ omnia complens. Comple etiam tuas
 effectiones in nobis, insere nos tuæ glorificatæ
 & exaltatæ massæ, effunde ex ea in nostram mi-
 seram naturam de tua diuina essentia similem
 spiritum, qui se cum nostra anima permisceat,
 qui in hac vita in nobis inchoet æternam vitam,
 qui creet in nobis hominem nouum factum ad
 similitudinem & imaginem tuam, qui spiret in
 nobis talem integritatem & iusticiam, qualem
 tu ex pectore æterni Patris tui profers, qualem
 tuæ humanæ massæ imprimis, illam lucem se-
 quantur sancti motus congruentes cum volun-
 tate Dei. Emenda tenebras nostræ animæ, ex-
 tingue vitiosos motus nostri cordis, suscipiat
 quotidie sua incrementa nouus homo foris:
 defende etiam tuam Ecclesiam tua dextera ad-
 uersus omnem potentiam diabolorum & ho-
 minum: Euolantes animas nostras perfunde
 gustu

gustu nouæ vitæ, & complectere tua manu, & facito vt in resuscitatione & glorificatione Ecclesiæ læti te, qui in nube redibis & fulgebis, intueamur, ad te etiam euehamur & in regnum nouum, quod tunc Patri tuo trades, ad perpetuam beatitudinem transferamur, A M E N.

DOMINICA SPIRITVS
VERITATIS ET SANCTÆ
crucis, Iohan. 15.

N I H I L præstantius æternus Deus homini condito communicare potuit, quam sese: Ita rursus tu Fili Dei nullum nobilius donum tuis electis omnibus promittere potes, quam transmissionem tui Spiritus, procedentis ex tuo & æterni Patris pectore. *ἐκ τοῦ ὕδατος* ille salutaris Spiritus ex Patre, & à te credentibus mittitur: Iste est ille substantialis amor, ille sanctus agitator, inter Patrem & Filium in eadem essentia, easdem excitans virtutes, illum eundem diuinum flatum æternus Pater & Filius spirant in corda piorum hominum, vt similem nouitatem animæ renatæ imprimat, qualis lucet in essentia veri Dei. O bonitatem excellentem, O munus nobilissimum: Ista est vita & læticia æterna viuere vita conformi Deo, esse vnitum cum Deo & beatis angelis in simili agnitione & simili iusticia. Iste est paracletus piorum in hac miseriarum valle Nostra natura est orphana, amisit propter peccatum suum patrem, est muta &

& elinguis : excussit λόγον Oratorem & sapien-
 tiam æterni Patris , excussit Spiritum sanctum
 rectorem , est timida , nuda , pavidā , fugitans
 conspectum Dei vindicis. Filius Dei tollit no-
 stram orbitatem, reddit nobis Patrem, Patris &
 sui societatem per eundem Spiritum : Ille est
 noster Paraclētus , advocatus , illustrat nostram
 animam diuina luce , quam loquitur λόγος ex
 sinu Patris : suscitāt motus & agitationes con-
 formes illi luci & sermoni : Consolatur pavidā
 corda , erigit ea conspectu Dei , interpellat pro
 nobis gemitibus inenarrabilibus : Opitulatur
 nostræ infirmitati : Quæ nostra infirma mens
 & lingua non potest capere & effari, ipse implet
 in arcano pectore Patris. Vestit nos luce sua, &
 iusticia : & regit nostram immundiciem. Diabo-
 lus suo blasphemio afflatu, turbat animas homi-
 num mendacijs contra legem Dei , & afflat agi-
 tationes & appetitiones sceleratas. Iste est au-
 tem Spiritus veritatis, docens mentes piorum,
 imbuens eas vera noticia Dei, flectens animam
 ad veram inuocationem, ad veram obœdientiã,
 imprimens cordi sanctos motus congruentes
 cum lege Dei. Hoc tantum munus abs te Do-
 mine IESV CHRISTE poscimus. Tu dixi-
 sti : Quanto magis dabit Pater cœlestis spiritum
 sanctum petentibus. Effunde igitur in nos de
 tuo spiritu, qui testimonium de te dicat : qui
 ea efficiat rata in natura nostra, quæ sonat in
 voce tuæ promissionis : qui nos confirmet vt
 etiam simus testes intrepidi de tua veritate, &
 N abs

abs te nunquam deficiamus. Ardet odio tui immani diabolus : Ecclesia tua ex arcano tuo consilio est subiecta cruci. Conijciuntur in tua membra à sapientibus huius mundi crimina, quæ in hac vita sunt tristissima. Dicuntur esse desertores veteris Ecclesiæ, turbatores pietatis, concordix, pacis : Projiciuntur à potentibus tanquam *καθάρματα* & piacula : Iudicantur tollendi, vt Deus desinat irasci toti populo, optant vt in cruore illorum natare possint. Tu FILI DEI tuo spiritu adde nostro anxio cordi verum robur, vt non frangamur propter pericula illa, nec abs te deficiamus. Non illa accidunt nobis merito nostro, sed ideo quia tu eos repugnantes tuæ voluntati deseruisti, & tradidisti in potestatem diaboli, qui eos excæcauit, vt nec te, nec Patrem tuum agnoscant. Iuuato nos vt in medijs ærumnis erecti tua voce, meminisse possimus eorum, quæ tu nobis dixisti, vt sentientes tuam præsentiam intus in anima, in te inueniamus pacem, & innixi perpetuo tuo verbo, finem fidei nostræ æternam vitam adipiscamur.

D O M I N I C A I N P E N -
T E C O S T E .

Si quis diligit me, sermonem meum serua-
bit, & Pater meus diliget eum & veniemus ad
eum, & mansionē apud eum faciemus. In Pen-
tecoste Iudaica post exitum populi ex Aegypto
ante annos 3075. tu FILI DEI Domine
Iesu

Iesu Christe, qui tuum exercitum in deserto vagantem visibili specie comitabaris, stans in cacumine montis Sinai inter tonitrua & fulmina ardente toto monte, propositiones legis pronunciaſti, & pectora rea ex agnitione peccati arguiſti & terruiſti, eaq; denuo tua præſentia erexiſti, & errabunda tua agmina texiſti. Tu idem Mediator & Rex Eccleſiæ tuæ, in Pentecoste noui teſtamenti impleuiſti promiſſionem tuæ valedictionis, effudiſti in visibili ſpecie flammaram Spiritum ſanctum in Apoſtolos, & eos armaſti dono multarum linguarum, ad doctrinæ tuæ propagationem. Hæc tanta bona nobis etiam dato & ſeruato perpetuò. Fac vt tuam legem amemus, intellectum illius ſincerum retineamus, voce legis arguentis peccata noſtra agnoſcamus, & abs te opem expetamus. Tu etiã tuo Spiritu renoua immundam noſtram naturam. Te dicente æternus Pater tuus hanc mundi machinam produxit: In te lucet idea omnis ſapientiæ Patris: Tuus Spiritus obumbrans reſconditas fouet, & ſicut gallina matrix incubando vitalem flatum illis inſpirauit: In hominem vero inprimis transfudit ſpiraculum vitæ, animam rationalem, ornatam ſapientia & iuſticia diuina. Idem ille ſalutaris ventus, ſuo flatu corda ſanctiſſimi cœtus tuorum Apoſtolorum & piarum matronarum impleuit, & in linguis eorum ſpecie flammaram viſibiliter vulſit. Tu Fili Dei, eodem tuo flatu & flamma emenda frigus noſtræ imbecillis naturæ, vre noſtra corda

igne tuæ legis, sana ea tua consolatione, eamq;
 firmiter loquere in nobis per tuum Spiritum,
 foueat ille nostram animam, sicut teneri pulli
 hauriunt vitalem calorem ex pectore suæ ma-
 tris. Ex tuo & æterni Patris tui pectore proce-
 dat ista sanctissima agitatio, quæ nos ad Deum
 verum copulet, vt perpetuò tibi adhæreamus,
 vt surculus suo trunco, vt membrum suo capiti.
 Regat linguam nostram etiam illa salutaris flam-
 ma, vt vox nostra seruiat tuæ gloriæ: Nunc et-
 iam donum linguarū Ecclesiæ tuæ seruato. Mit-
 te multos sinceros interpretes tuæ doctrinæ,
 qui sonent ea quæ sunt analogæ fidei. Et quia
 patefacta semel doctrina vis Ecclesiam ad illam
 normam esse alligatam, serua studia & scholas
 in quibus docentur linguæ, quibus vox tuæ
 doctrinæ comprehensa est, & artes quas tu ge-
 neri humano, tanquã instrumenta necessaria ad
 docendum monstrasti. Petimus hoc tantū mu-
 nus ex tua promissione: O vocem dignam æter-
 na memoria: Si quis diligit me &c. pronuncias
 seruantes tuum sermonem, illos qui sunt custo-
 des tuæ doctrinæ in fide & bona conscientia
 verè diligi à tuo Patre, & talium pectora esse
 domicilia diuinitatis. Nihil tristius est quam ab-
 iectum esse à Deo in pauores & cruciatus æter-
 nos. Nihil dulcius est quam habere placatum
 Deum & diligi à Deo. Hoc tantum bonum p-
 mittis tuis auditoribus. Nos igitur etiam beato
 tuo cœtui insere, quem amat Pater tuus, qui
 habet remissionem peccatorum: propter tuum
 meri-

meritum & in gratiam & hoereditatē vitæ æternæ recipitur. Neq; solum vis nobis præsens esse dilectione & iusticiæ tuæ imputatione: sed etiam naturali participatione & reali conformitate cum Deo effectione. Homo deceptus à diabolo Deum rectorem excussit, & talem superbiam induit, quod velit se gubernare etiam sine Deo. Tueatur Deus vitam tuam, cætera à te ipso pete, dicunt Sapientes huius sæculi, & prædicant eum virum, cui omnes spes ex se ipso pendent. Sed ô cœcitatē deplorandam, quam miserabiliter & turpiter humana sapientia sine Deo impingit, in quam triste exitium diabolus hominem desertum à Deo proijcit. Tu igitur misertus nostræ infirmitatis ordinem interruptum per peccatum restituis, vis corda credentium rursus fieri domicilium & templum diuinitatis. Vbiq; quidem præsens est diuinitas, totam mundi machinam & singularum rerum substantias sustentans, quam diu vult: destruens etiam easdem vbi vult, & seruans ordinem politicum in vita: sed in sola illa anima habitat, quæ Christum accipit, in illam spirant Pater & λόγος de suo Spiritu, eam sibi agglutinant in simili luce, iusticia & vita. Fulget in Filio gloria paternæ lucis, massam humanam quam sibi æterno fœdere λόγος copulauit, eodem spiritu perfundit, eundemque in pectora credentium effundit, vt similia in ipsis efficiat. Nam & suam & nostram massam λόγος per eundem Spiritum viuificat. Hoc est initium æternæ vitæ in hac

misera & caduca vita. Iste spiritus imaginem Dei
 quam λόγος^o præsens in nostris mentibus loqui-
 tur, animæ nostræ imprimit, accendens lucem
 & agnitionem conformem Euangelio, flectit
 nos ad veram inuocationem, excitat in volun-
 tate sanctos motus, congruentes cum lege Dei,
 quales in ipsa natura humana glorificata Christi
 lucent: Iste medetur nostræ infirmitati. Egre-
 ditur à Patre missus per Filium, vt nos renouet
 ad imaginem Christi: Regreditur ad Filium &
 Patrem, vt nos cum Deo copulet, & gemitu
 inenarrabili pro nobis intercedat, & pectus æter-
 ni Dei ad misericordiam erga nos stimulet. Ita
 condita est nostra natura, vt ex bonis spiritibus
 sint bonæ ratiocinationes & concinni motus:
 Quomodo igitur non optimas cogitationes &
 optimos motus gignet iste optimus spiritus, qui
 natura Deus est? & ideo se nostris spiritibus
 natis in nostra natura & discurrentibus in cor-
 pore à se renatis, substantialiter permiscet, vt
 imprimat lucem & nouitatem aliam à sapientia
 & iusticia naturali. Sæpè igitur hos gemitus re-
 petimus: Τὸς λόγος^o viuens nostris in menti-
 bus assis, & flatu accendas pectora nostra tuo.
 Conuerte nos Domine & conuertemur: flecte
 nos ad agnitionem nostrorum peccatorum, eri-
 ge nos voce Euangelij, & fac vt promissionem
 Spiritus accipiamus per fidem. Tu nos confir-
 ma, vt tantum donum retineamus, vt non
 implicemur laqueis diaboli, non effundamus
 eam augustum hospitem nostris sceleribus,
 vt am-

Ut ambulemus accuratè, non ut fatui indulgentes omnib. stultis cupiditatibus, vitemus occasiones lapsuum, & subinde feruenti oratione hoc tantum donum nobis seruari & augeri petamus. Reuocet nobis ille tuus Spiritus in memoriam ea quæ tu dixisti. Firmiter retineamus fundamentum sanæ doctrinæ prolatae ex sinu tui Patris, non quæramus novos & Enthusiasticos raptus extra & præter verbum: Non excogitemus commenticia numina & cultus, sed tantum sequamur ea quæ tu dixisti. Mundus quærit voluptates, quærit conseruationem sui status, suæ gloriæ & opum: præcipuè vltima ætas delira est & epicurea. Sed tu corda nostra perfunde vera pace, qua nos sustentemus in lucta conscientiæ pugnantis corâ iudicio Dei, & in agone, quando fiet separatio animæ & corporis: Tunc dato vt memores simus tuæ vocis, Non turberur cor vestrum: Vado & redeo ad vos. Nunquã subtrahes nobis tuum dulcem conspectum in anima, & certo redibis, vt nos resuscitados in tuum regnum colloques. Lætatur igitur de tuo abitu ad Patrem, quia Pater maior te est. Tu nobis parasti locum & beatam mansionem in domo Patris tui, euectus ad dexteram Patris, & retines respectus personæ missæ vsq; ad finem mundi. Non desine nobis applicare merita tui sacrificij, semper pro nobis interpellas, manes sacerdos & rex noster, donec regnum Patri tuo trades. Verè igitur vt Mediator à diuinitate mittente impetras illa bona, quæ promisisti credentibus. Tu fuisti

victor in lucta cum Diabolo, vt nos frueremur tua victoria: posuisti animam tuam volens, vt esset λύτρον pro multis, præstitisti obœdientiam æterno Patri in illo cursu humiliationis, vt tua morte nobis restitueres vitam. Obsigna igitur in nobis hanc fidem & iusticiam. Facito vt perpetuo maneamus fideles custodes tui sermonis, vt fruamur tua pace, vt perpetuo in nobis habitet diuinitas in hac vita per primitias, donec in vita æterna adipiscamur decimas, & tibi similes, cernentes Deum facie ad faciem, efficiamur, A M E N.

D I E S E C V N D O I N P E N -
T E C O S T E .

F V I T Nicodemus homo Philosophus eruditus inter Phariseos in doctrina Græcorum: audiuit inter philosophiam esse meditationem mortis: quia homo modestus assuefactus ad commonefactiones de virtutibus rectius communes ærumnas vitæ tolerat, & minus formidat mortē, quam iudicat esse iter vel ad immortalitatem, vel ad talem statum, qui erit sine sensu malorum. Sed ista puerilia *ῥελακτέρια* non magis tollunt pauores cordis, quam folium ficæ tegebat nuditatem primorum nostrorum parentum. Tu autem Domine I E S V C H R I S T E infirmo huic scholastico monstraisti alexipharmacum indubitatæ efficaciam: Sic Deus dilexit mundum, &c. Pondera verborum sunt admiranda.

randa. Tu nate Dei ea infigito nostræ ani-
 mæ tunc, quando luctabitur in terribili agone
 coram iudicio æterni Patris tui. Terret nos aspe-
 ctus & sensus nostræ indignitatis: Ante tuos o-
 culos nil nisi culpa sumus. Sumus rei, immundi,
 inclinati sceleribus horribilibus: Vniuersa di-
 sciplina & iusticia humana, etiam in melioribus
 in conspectu tuo est sicut turpis pannus mulie-
 ris menstruata. Sumus ἐκτενώματα similes im-
 perfecto fœtui, quem languida mater ante ma-
 turitatem proijcit, spectaculo tristi & abomina-
 bili. Deus autem ignis consumens est, & ira
 ipsius creaturis nō est tolerabilis. Aduersus hunc
 arietem quatientem animam luctantis peccato-
 ris, tu pronunciaisti hoc mirabile axioma. De-
 us bonum infinitum, qui nulla alia re ad bea-
 titudinem suam eget, qui ex ordine iusticiæ
 hominem lapsum perdere poterat & debebat,
 dilexit, admiranda σοργῆ complexus est mundū,
 Genus humanum reum & damnatum, auer-
 sum à Deo, expugnatum à diabolo, qui est ho-
 stis Dei: tamen viscera æterni Patris misericor-
 dia mota sunt propter interitum hominis, qui
 non peccauerat peccato blasphemix, sed fuit
 deceptus à diabolo, & pro quo Filius erat de-
 precatior. Ita vero & ardenti & flagranti amore
 dilexit, vt Filium suum vnigenitum daret. O
 enallagen admirandam. Impressit Deus huma-
 no cordi σοργαῖς amorem ardentissimum erga
 sobolem, vt sint commonefactiones de amore
 æterni Patris erga Filium εἰκόνα καὶ λόγον σε, in
 N 5 quo

quo lucet integra & substantialis imago æterni Patris, qui est ἀπαύγασμα gloriæ & lucis æterni Patris, in quo rota sapientia Patris fulget, & vt sint commonefactiones de amore Dei erga miserimum genus humanum. Iam cogita, hunc suum vnigenitum Filium, qui omnia fecit & sustentat verbo potentia suæ, Deus dedit. Donauit eum nobis & mirabilem fecit permutationem. Vnum est pulcherrimum in cœlo in conspectu Dei: Iusticia Dei. Vnum est tristissimum & teterrimum in inferno, peccatum. Rem damnatam & execrabilem æternus Pater in Filium proijcit. Eum qui non nouit peccatum, in quo est illa integritas, quam essentia diuina postulat, quæ descripta est in lege, eum fecit peccatum, eum voluit esse hostiam & victimam pro peccato. Neq; enim ira Dei aliter placari potuit, nisi per sufficiens & æquiualens precium, per mortem Filij Dei. In nos vero transfertur ornamentum omnium summum, iusticia Dei. Ideo enim missus est Filius Dei, vt omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternā. Non sedet Deus in cœlo, & condit fatales tabulas parcarum, hominum saluandorum aut damnandorum. Non est in Deo προσωποληψία. Filius Dei persoluit æquiualens precium pro peccato totius mundi. Meritum Filij Dei in infinitum maius est quam totum regnum peccati. Ideo mandatū arguens peccata hominū vniuersale est: Promissio etiam remissionis peccatorum & vitæ æternæ verè & sine simulatione vniuersalis est. Non sunt

sunt in Deo voluntates contradictoriae. Est Deus verax. Te igitur Iesu Christe iuuante in omni tentatione nos in hac vniuersalē includimus, & articulū fidei ex tua declaratione constanti mente ita pronunciamus. Credo remissionē peccatorū dari non tantum Abraham, Paulo, Petro aut paucis quibusdā, sed mihi etiam, sine dubitatione Pyrrhonia aut pontificia. Tua missio & egressio ab æterno Patre est opus misericordiae, totū Euangelium tuum est miranda ἐπιείκεια legis, nō vox damnationis & iudicij. Ordo redētionis est declaratio immensae tuae bonitatis. Tu missus es in mundum, vt mundus per te saluetur: pereuntes sua culpa pereunt, tu nec vis nec efficis, nec approbas peccatum, nec impellis ad peccādum. Perditio tua ex te est Israël, ex me tantum salus. Nec credens in nomē vnigeniti Filij Dei, manet in numero damnatorum, libera sua voluntate. Declaratio vero iudicij illius nō petitur ex arcana tua voluntate, sed ex voluntate reuelata & patefacta. Tua lux, vox tuae promissionis ab exordio mundi publicē sonuit, arguēs peccata humani generis, & monstrans sanationē: sed peruersi homines fascinati à diabolo luci prætulerunt tenebras. Maxima pars hominū mansit idolatrica, discessit à veritate ad mendacia, & mersa est in tetrum chaos idolorum & turpitudinis. Te ipso in carne docente, docentib. tuis Apostolis, diabolus multorum corda tenuit captiua, vt veritati non assentirētur. Regeneratio requirit nouā obedientiam. Non. n. tu Fili Dei sudasti sanguinē,
aut

aut ideo passus es, vt homines furentes suis impijs cupiditatibus indulgent. Sed homines profani nolunt accusari suam immundiciem, nolunt Euangelio obœdire, nolunt luctari cum diffidentia & malis inclinationibus, ideo lucem oderunt. Verum faciens veritatem, ille in quo lu-
cet veritas æterni Patris, Filius Dei per Euangelium & Spiritum sanctum veras noticias & veros motus accendens luce Euangelij, lætatur, Spiritui arguenti reuerenter se subijcit, illi obœdit, & opera sua Deo conformia effici patitur. Nunc te **FILII DEI** oramus, luceto in nostra mente, accende veram agnitionem tui & æterni Patris tui in nobis, in agone loquere hanc voluntatem tui Patris in nostra anxia corda, & hanc veritatem tuo Spiritu confirma, vt hanc sacram anchoram constanter retineamus, vt effugiamus iudicium, & te vera fide apprehendentes liberemur è tenebris mundi, & per te habeamus vitam æternam, **AMEN.**

DIE TERTIO IN PENTECOSTE.

Tu es Dominus noster, nos sumus oues pascuæ tuæ. Ideo fuit conditum genus humanum, vt Deus haberet gregem cui communicaret pascua æternorum bonorum, in quo ouili-
ianua fuit Filius Dei λόγος, patefaciens omnem voluntatem Patris, & implens hominem societate illarum rerum, quæ in Deo sunt optima,

mæ. Hanc harmoniam turbauit impius & bla-
 sphemus Latro Diabolus: Is fastidijt ianuam
 Dei, superbe Filium Dei contempsit, pugnavit
 cum eo de antecellentia, abiectus fuit ex grege
 angelico in æternam damnationem: Is odio
 Dei inuasit gregem alienum, ascendit aliunde,
 abduxit hominem à verbo reuelato, à manda-
 to Dei ad proprias speculationes, rapuit Deo
 suum peculium, & miseros homines captos
 spoliavit & mactauit. Sed tu **FILII DEI**
 non es euersus potentia & calliditate diaboli,
 Tu manes via veritas & vita. Tu rursus consti-
 tutus es vt sis porta cœli, reuocas errantes o-
 ues in veram viam, & reddens illis pabulum vi-
 tæ, manans ex mente & pectore æterni Patris
 tui. Tu idem es bonus pastor, ornatus substan-
 tiali bonitate Patris tui, ardens bonitate erga
 homines, tibi ianitor aperit, te æternus Pater
 exaudit, dedit tibi omnem potestatem in cœ-
 lo & in terra, de te dicit testimonium Spiritus
 tuus, aperiens corda credentium, & ducens
 eos per te, qui es porta veritatis, in æternam
 vitam. Tua vox dulcis est in auribus tui gregis.
 Oues tuæ vocem tuam audiunt. Soli illi sunt
 membra tuæ Ecclesiæ & gregis, qui ample-
 ctuntur vocem abs te patefactam, & tuo Spiri-
 tui obœdiunt. Tu ouiculas tuas mœstas & lan-
 guidas affaris foris tua dulci voce sonante in
 ministerio: Intus tuus Ianitor corda reserat, vt
 te loquentem exaudiant, & sermonem tuum
 esse verba vitæ intelligant. Tu oues tuas nomi-
 ne com-

ne compellas, nomine longè suauissimo. Dediti eis potestatem vt Filij Dei nominentur. Baptizati sunt in nomen diuinitatis, adoptati sunt à tuo Patre ad hæreditatem æternæ vitæ. Nati sunt ex Deo. Hoc dulcissimum nomen discernit eos ab omnibus impijs cateruis, quæ sunt ex Patre diabolo. Tu oues tuas insignitas tuo nomine, tuo caractere, educis in mundum, vt sint testes de tua persona & officio. Non autem tuos relinquis orphanos, non discessisti à nobis, ita, vt tibi benè sit, nobis malè. Verè nobiscum es vsque ad consummationem seculi. Præcedis tuum gregem, doces, regis & teges tuam Ecclesiam, pascis tuos credentes tua viuifica præsentia, tua consulatione, reprimis tyrannidem diaboli, qui conatur delere veram tui agnitionem in genere humano: Te dociles tuæ oues sequuntur, ex te hauriunt alimenta vitæ, & te docente & gubernante vitant omnes voces discrepantes à tua. Sola tua vox est norma veritatis, regula fidei & inuocationis. Secundum eam & non aliter vis coli & inuocari, Est alius grex magnus formidabilis, quem ducit latro dibolus. Is venit ante TE, antequam tu fuisti constitutus Mediator, in statu integritatis auulsit hominem à tuo grege, & subinde in genere humano stabilit blasphemias contra Deum, & præcipitat homines in tristia scelera odio Dei & in æternum exitium. Habet is suos ministros, falsos doctores & Tyrannos, qui omnes veniunt ante TE, te non præeunte
& mit-

& mittente: Sed vt cura vigilis & fidi pasto-
 ris etiam in media rabie luporum aliqua ouicula
 gregis seruantur: Ita tua potentia & bonitate
 FILII DEI reprimis fures & latrones, vt non
 possint facere vniuersales dissipationes, vt non
 totum genus humanum possint perdere. Tu sedes
 ad dexteram tui Patris, & subinde mittis fidos
 (doctores) pastores, per quorum ministerium tu
 potenter es efficax & credentibus verè & substancialiter
 præsens es. Iuua nos ô fidissime Pastor, vt tuis
 beneficijs rectè fruamur: Fac vt per te, qui es via
 & ianua salutis ingrediamur. Fuimus proiecti foras
 ad æternum exitum propter peccata: Tota cohors,
 etiam impiorum diabolorum & hominum, proiectur
 in tenebras exteriores, à beato conspectu Dei: sed
 te ducente redibimus in viam. Tu ducito nos ad
 tuum Patrem tuo verbo & tuo Spiritu. Via illa
 ignota est creaturis omnibus: Tu illam sapientiam
 quam protulisti ex sinu Patris tui, nobis patefacito:
 Ita saluabimur: Tu enim es saluator noster merito
 & efficacia: Donabis nobis remissionem peccatorum,
 & habitabis in nostra natura per tuum Spiritum
 vera & reali communicatione. Illo Spiritu tibi
 vniemur: ingrediemur te monstrante & loquente,
 cernemus pectus æterni Patris tui, intelligemus
 Deum nobis esse placatum tuo merito: ingrediemur
 secundum tuam veritatem, erimus propagatores
 tuæ doctrinæ in fide & bona conscientia, inueniemus
 pabulum inter ærumnas,

nas, inter pericula, quæ comitantur confessionem, in mœsticia & anxietate cordis experiemur tuam præsentiam, quæ est gustus æternæ vitæ & læticiæ. Procul depelle à nobis immanem latronem, qui venit ut perdat & mactet; multos tua potentia eripe ex faucibus istius. Nihil ipsi debetur nisi pœna. Sed tuo Patri debebatur *λύτρον*, quod abs te sufficienter est persolutum: Ideo tu, qui venisti ut habeamus vitam, & vitam abundantem, talem beatitudinem quæ in cor hominis non ascendit, nos miseris & infirmis seruato in tuo ouili: defende nos aduersus omnem potentiam hostium tuorum: Rege & tege nos semper: Compellato nos dulci nomine tuo: Sumus os de ossibus tuis & caro de carne tua: non igitur carnem tuam deferres, sed eam pasces, sustentabis & seruabis ad vitam æternam & gloriam perpetuam, Amé.

DOMINICA TRIVM PERSONARVM DIVINITATIS.

ÆTERNÆ, viue, vere & omnipotens Deus, æterne Pater Domini nostri Iesu Christi: qui cum Filio tuo & Spiritu sancto mundum & omnes res creasti, Te alloquimur secundum verbum abs te patefactum, & segregamus nostram inuocationem ab omnibus compellationibus Ethnicis, Iudaicis & Mahometicis. Vagantur impiæ & profanæ mentes, excogitant noua & commenticia numina, aspernantur Filium Dei

Dei dominum nostrum Iesum Christum : Maledicunt spiritui sancto , contaminant se horribili idolatriæ & scelerum turpitudine. Sed nos compellamus te verum & vnicum Deum patefactum generi humano in creatione , & in promissione de redemptione hominis. Tu es æternus Pater qui ab initio genuisti Filium imaginẽ tuam, & in illam transfundis tuam essentiam, omnipotentiam, omniscientiam & omnes virtutes : Ille est λόγος non solum quia cogitatione gignitur, sed quia in ipso lucet omnis sapientia tua, & per eum patet creaturis. A te & ab æterno Filio egreditur substantialis flamma & agitator Spiritus, copulans tres personas distinctas in vna & eadem essentia. Tu vna cum Filio & Spiritu sancto hunc mundum & naturas in illo, verbo omnipotentia tua ex nihilo produxisti, & singularum rerum substantias seruas, quandiu vis illas esse superstitas : destruis etiam illas ubi vis, tueris ordinem politicum, & quicquid est ordinis in vita, manet & custoditur te custodiente & protegente. Tu in prima creatione transfudisti in naturam rationalem, angelos & homines, radios tuæ sapientia & bonitatis, & postea promulgata lege tua descripsisti te qualis sis & quales velis esse omnes creaturas rationales, vt tibi sint conformes. Tu es mens æterna, intelligens, sapiens, omnipotens, iusta, benefica, casta, verax, amans creaturarum, quæ tibi sunt similes : irascens verè omnibus naturis contaminatis, & delens eas tuo iudicio immutabili

O

tabili: Te inuocamus supplices, miserere nostri
 secundum promissionem tui Filij: ablue nos
 cruore tui Filij ab omnibus peccatis nostris:
 Effunde in nos de tuo Spiritu, & fac nos parti-
 cipes tuæ diuinæ iusticiæ: Semper collige tibi
 inter nos Ecclesiam: serua tibi aliquod semen
 sanctum in genere humano. Serua politias quæ
 sunt hospitia tuæ Ecclesiæ: fac nos vasa miseri-
 cordiæ & organa salutaria Ecclesiæ, Reipub. &
 animabus nostris. **F I L I I D E I** Domine Iesu
 Christe, tu es εἰκὼν & λόγος αἰterni Patris tui,
 in te lucet plenitudo essentia, sapientia & boni-
 tatis Patris: Tu es lumen de lumine, ἀπαύγασ-
 μα lucis paternæ: In te fulget essentialis radius,
 manans & propagatus ex mente tui Patris: Tu
 es λόγος & ita nobis patefactus es, quod sis per-
 sona (loquens,) per quam Pater omne decretum
 de creatione & redemptione hominum loquitur.
 Tu ex bonitate inenarrabili factus es deprecator
 pro genere humano lapso: factus es Mediator
 & Saluator merito & efficacia tua: Induisti no-
 stram naturam, & in ea persoluisti precium pro
 peccatis nostris: & nunc sedes ad dexteram tui
 Patris, vt sis perpetuo Rex & Sacerdos noster,
 semper viuens & interpellans pro nobis. Tibi
 pro tuis beneficijs agimus gratias, & te oramus,
 adiungito nos tuæ Ecclesiæ, remitte nobis no-
 stra peccata: sanctifica nos tuo spiritu, inchoa
 in nobis initia æternæ vitæ, & nos liberatos
 ab omnibus malis transferas in regnum tuum.
 Spiritus sancte Deus, qui es substantialis flam-
 ma

ma & amor inter æternum Patrem & Filium, egrediens & ingrediens in eiusdem essentiæ communicatione, qui visibili specie columbæ in Baptismo Christi apparuisti, & in linguis Apostolorum specie flammaram fulsisti, tu nobis es patefactus, quod sis persona, quam æternus Pater & Filius mittunt in corda credentium, ut in eis veram iusticiam & vitam inchoares: Nostras igitur etiam mentes illustra lumine veræ agnitionis Dei, nostram voluntatem flectito ad veram assensionem & fidem, renouato nostra corda ad veram obœdientiam, ut perpetuò maneamus copulati cum vero Deo, in simili luce, iusticia, integritate & laticia, Amen.

EX LECTI O N E D O M I N I -
C A E T R I N I T A T I S.

D V L C I S & erudita fuit tua nocturna homelia cum pio Nicodemo, F I L I D E I: Tu arundinem quassatam non frangis & linum fumigans non extinguis. Gestas & ducis nos infirmos, & vis ut tua Ecclesia etiam infirmos in fide suscipiat, & errantes in mansuetudine arguat, donec ex tua voluntate veritatem agnoscant, & ex laqueis diaboli liberentur. Conuictus miraculorum euidencia docilis Nicodemus statuebat, te esse Doctorem à Deo missum, similem Moyse & Prophetis, & te futurum esse instauratorem illius politiæ, & monstratorem honestæ vitæ & disciplinæ, quam somniabat esse iusticiam
O 2 Dei,

Dei. Huic opinioni Pharisaicæ Filius Dei opponit propositionem egregiam: Nisi quis renatus fuerit &c. Nostra hæc natura est mortua, est rea in conspectu Dei, est quiddam damnatum, & sensus carnis est inimicitia aduersus Deum. Opus est igitur Regeneratione & conuersione hominis ad Deum. Iusticia Dei & regnum Dei non est opus humanæ naturæ, nec bonum quod hæc natura aut intelligere aut efficere potest sua vi. Tu existimas me esse Doctorem Socraticum & Philosophicum, sed ego affero sapientiam longè positam supra & extra conspectum creaturarum: concionor de corruptione & reuocatione hominis. Hæsitante deinde & hallucinante tuo infirmo discipulo & eodem in rebus diuinis cœcutiente, modum etiam ei reuocationis exponis: Nisi quis natus fuerit ex aqua & Spiritu &c. Tua bonitate institutum est ministerium Christe, cui tuus ille Spiritus vere est præsens. Soli igitur illi vident Regnum Dei, qui sunt in cœtu vocatorum, qui audiunt, discunt & amplectuntur tuam vocem sonantem in ministerio, in illis Spiritus sanctus est efficax: Abluuntur à sordibus inquinatæ naturæ, & renouantur ad nouam & spiritualem vitam. Nostra tota natura caro est, omnis iusticia humana est tantum rectio externorum gestuum, & intus in illis qui sunt optimi, assuefactio potentiarum naturalium ad quandam modestiam & ordinem conuenientē vitæ: sed in electis oportet vt nascatur nouus homo, conditus ad
 imagi-

*non fit in carne
 in regno Dei.*

imaginem tuam, qui producitur à Spiritu san-
 cto transformante nos ad nouam sanctitatem,
 spirante in nobis tuam lucem, & tales motus
 quales in Deo & in natura humana Christi ful-
 gent. Arcana res est illa salutaris agitatio in ho-
 mine. Et umbra rerum diuinarum Deus in crea-
 tione pinxit. In nostra natura mens cogitando
 format imagines rei cogitatæ, voluntas mota
 eligit, & in corde per effusionem spirituum ci-
 entur motus. Ita & Filius Dei est imago æterni
 Patris, & inter Patrem & Filium substantialis
 unio per eundem Spiritum, & sanctis Patrem
 suum ostendit λόγος, & illi patefactioni exci-
 tat congruentes motus per suum Spiritum. Ita
 flatus ex tua ordinatione excitati in hominibus
 aliquo modo pingunt sanctas agitationes, effe-
 ctas à tuo Spiritu. Tu producis ventos ex tuis
 thesauris, & mirabiliter hanc mundi machinam
 concutis & repurgas. Ita ex tuo & æterni Patris
 tui pectore egreditur arcano modo tuus sanctus
 flatus, cuius effectiones non intelliguntur &
 capiuntur à sapientia humana, & non est visi-
 bilis aspectus rerum diuinarum in hac vita: sed
 satis est, quod vocem eius audimus quod do-
 cente & regente nos tuo spiritu tuæ voci assen-
 timur, & ad æternam vitam renouamur. Ma-
 gnæ fuerunt tenebræ, deploranda cœcitas fuit,
 quod doctores in illo populo non intelligebant
 doctrinam de pœnitentia. Similis caligo etiam
 nunc est in mundo, in illo loco qui habet no-
 men ordinariæ successionis: TU FILI DEI
 O 3 illas

102
[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

i
v
T
ip
S
n
r
d
t
c
t
a
a
c
n
c
l
a
t
v
v

illas tenebras emenda, & serua nobis lucem tuæ
 veritatis: Tu es testis de bonis veris & æternis.
 Tu vidisti arcanum pectus tui Patris, & intelligis
 ipsius immota decreta de restitutione hominū.
 Sed in hac vita loqueris nobis terrestria: doces
 nos riuulos tuæ sapientiæ, magnitudinem illa-
 rum rerum cernemus in cælo. Tu solus ascen-
 dis in cælum, scrutaris voluntatem & consilium
 tui Patris: Tu es in sinu Patris, & descendis ex
 cælo, reuelas nobis sapientiam Euangelij igno-
 tam omnibus creaturis, quæ concionatur de
 admiranda liberatione generis humani per tu-
 am mortem, & de restitutione cœlestis iusti-
 ciæ. Tu igitur **F I L I D E I** descende etiam in
 nostra pectora, loquere in illis tuam sapientiam
 cœlestem, accende initia æternæ vitæ, vt intel-
 ligamus te exaltatum fuisse in cruce, vt per te
 accipiamus remissionem peccatorum, & rursus
 te exaltatum esse ad dexteram æterni Patris tui,
 vt per te habeamus iusticiam & spem æternæ
 vitæ, **A M E N.**

F I N I S.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

n
E
in
a
p
l
d
n
c
L
t
e
r
c

T Y P O G R A P H V S.

E T S I non ignorabamus, has preces non esse scriptas eo ordine, quo solent lectiones Evangeliorum diebus Dominicis & alijs Festis in Ecclesia proponi: tamen nolimus recedere à serie servata in manuscripto, & maluimus potius subiungere indicem, in quo lector si vellet posset ipse per numerum pagellarum diebus dominicis assignatum indagare, quæ præcationes sint cuiq; lectioni Evangeliorum dominicalium, seu aliorum Festorum accommodanda. Et quia aliquoties occurrunt chronologicae notationes, voluimus etiam hoc monere lectorem, esse has preces scriptas circiter ann. 65. 66. & 67. à quibus tanquam terminis retrò numerari debet supputatio, ne quis ignarus ab editionis tempore fortassis eam inchoet. Eucatus est autem ex hac mortali vita author harum præcationum, Medicus præstantissimus & Theologus optimus, anno DOMINI M. D. LXXIII. die 21. Ianuarij, cum vixisset annos XL. & menses circiter tres, septimo anno post, quàm has pias meditationes concepisset, quibus tamen non plane extremam manum adhibuit, sublatus nimirum immatura morte, non sine suspitione veneni clam illi subministrati.

I N D E X P R E C A -
T I O N V M S E C V N D V M
S E R I E M E V A N G E L I O R V M D O -
minicalium & Festorum.

Dominica Aduentus	pagina 62	Dom. II. post Epiphan.	p. 90
Dom. II. Aduentus	p. 64.	Dom. III. post Epiphan.	p. 94
Dom. III. Aduentus	p. 66	Die conuersion. Pauli	p. 93
Dom. IIII. Aduentus	p. 69	Dom. IIII. post Epiphan.	p. 98
Die Thomæ Apostoli	p. 67	Dom. V. post Epiphan.	p. 100
Die Natiuitatis Domini	p. 72	Dom. Septuagesimæ	p. 101
Die Stephani protomartyris Christi	p. 75	Dominica Sexagesimæ	p. 103
Die Ioannis Apostoli	p. 77	Domin. Quinquagesimæ	p. 109
Die puerorum innocentium	p. 80	Die purification. Mariæ	p. 96
Dominica post natalem Christi	p. 82	Dom. Quadragesimæ seu Inuocauit	p. 111
Die circumcissionis domini	p. 84	Domin. Reminiscere	p. 116
Die Epiphaniarum Domini	p. 86	Dom. Oculi	p. 119
Dom. I. post Epiphania	p. 88	Die Matthiæ	p. 106
		Dom. Latare	p. 122
		Dom. Iudica	p. 130
		Dom. Palmarū	p. 122
		Die	

I N D E X.

Die institutæ cœnæ p.	180
134	Die Pentecostes pag.
& effusæ ardentissi-	7. & 182
mæ precationis in	Feria II. Pentecostes
horto p.138	p.8. & 188
Die Christi expirantis	Feria III. Pentecostes
p.142	p.8. & 192
Die paschatos p. 1 &	Dom. Trinitatis p. 9.
149	196. & 199
Feria I. Paschatos p.	Die corporis Christi
1. & 153	p.9
Feria III. Paschatos	Dom. I. post Trinita-
p. 2. & 156	tis p. 12
Die Annunciationis	Dom. II. post Trini-
Mariæ p.71.126	tatis p.14
Dom. Quasimodoge-	Dom. III. post Trini-
niti, siue in Albis	tatis p.16
p.159	Dom. IIII. post Tri-
Domin. Misericordias	nitatis ibid.
p.3. & 162	Dom. V. post Trinit.
Dom. Iubilate p. 4. &	p.18.
170	Die natali Ioannis Ba-
Dom. Cantate p.4. &	ptistæ p.11
173	Dom. VI. post Trini-
Dom. Vocem Iucun-	tatis p.20
ditatis p. 5. & 175	Die Petri & Pauli A-
Die Ascensionis Do-	postolor. p.13
mini p.5. & 177	Visitationis Mariæ p.
Die Philippi & Iacobi	15
p.3. & 165	Dom. VII. post Tri-
Dom. Exaudi p. 6. &	nitatis p.21
	Dom.

I N D E X.

Dom. VIII. post Tri- nitatis p. 23	Domin. XV II. po Trinit. p. 46
Dom. IX. post Trin. pag. 26	Domin. XVIII. post Trinit. p. 47
Die Mariæ Magdale- næ p. 18	Die Matthæi Apostol p. 40 i
Die Iacobi Apostoli p. 19.	Dominica XIX. post Trinitatis pagina 48
Dom. X. post Trinit. p. 29.	Die Michaëlis Arch- angeli, siue sancto- rum Angelorum p. 42
Dom. XI. post Trini- tatis p. 30	Dominica XX. post Trinit. p. 52
Dom. XII. post Tri- nitatis p. 37	Dominica XXI. post Trinitat. p. 54
Die assumptionis Ma- riæ p. 25	Domin. XXII. post Trinitat. p. 55
Dom. XIII. post Tri- nitatis p. 38	Dom. XXIII. post Trinit. p. 56
Domin. XIII. post Trinitatis p. 41	Die Simonis & Iudæ Apostol. p. 49
Die Bartholomæi p. 27	Dom. XXIII. post Trinit. p. 58
Die decollationis Io- annis Baptist. pag. 28	Die omnium Sancto- ctorum p. 50
Dom. XV. post Tri- nitatis p. 43	Domin. XXV. post Trinit. p. 22
Dom. XVI. post Tri- nitatis p. 45	Domin. XXVI. post Trinit. p. 59
Die Natiuitatis Mariæ p. 32	Die

I N D E X.

Die Andreæ	p. 61	Precatio contra rabi-
Precatio Apostolorum		em Turcicam pagi-
Festis	p. 70	na 33.

L I P S I A E
I M P R I M E B A T I O A N N E S
S T E I N M A N .

Anno

M. D. LXXXVII.

abi-
agi-

ES

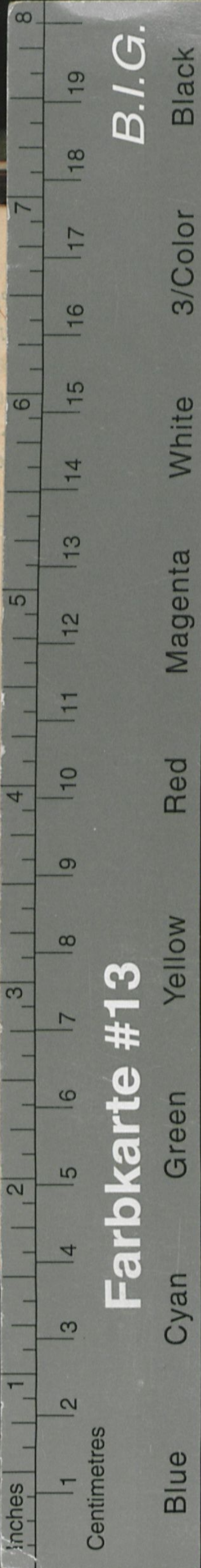

Jun 1803

(X2215021)

Jun 1803

B.I.G.

Farbkarte #13

FORMVLÆ *be.*
R E C V M
V M T A R V M E X L E -
T I O N I B V S Q V Æ V S I -
T A T O M O R E I N E C C L E -
s i a l e g u n t u r ,

O M M O N E F A C I E N T E S
E P R Æ C I P V I S D O C T R I -
p a r t i b u s , & m o n s t r a n t e s v s u m d o c t r i n æ i n
e x e r c i t i j s v e r æ p œ n i t e n t i æ & i n u o c a t i o n i s .

C o n s c r i p t æ p e r

D. I o a c h i m u m C u r æ u m .

C V M P R I V I L E G I O .